

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 57

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
2 martie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia 2011/133/PESC a Consiliului din 21 februarie 2011 privind semnarea și încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor** 1

Acord între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor 2

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 201/2011 al Comisiei din 1 martie 2011 privind modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul feroviar ⁽¹⁾** 8

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 202/2011 al Comisiei din 1 martie 2011 de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului în ceea ce privește definiția produselor pescărești și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1010/2009 al Comisiei în ceea ce privește modelele de notificare prealabilă, parametrii de referință pentru inspecțiile în port și sistemele recunoscute de documentare a capturilor adoptate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului** 10

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 203/2011 al Comisiei din 1 martie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 19

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2011/18/UE a Comisiei din 1 martie 2011 de modificare a anexelor II, V și VI la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate ⁽¹⁾** 21

DECIZII

2011/134/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 24 martie 2010 privind ajutorul de stat C 4/03 (ex NN 102/02) pus în aplicare de Italia în favoarea WAM SpA [notificată cu numărul C(2010) 1711 cor.] ⁽¹⁾** 29

2011/135/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 1 martie 2011 de prelungire a valabilității Deciziei 2009/251/CE prin care se solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață [notificată cu numărul C(2011) 1174] ⁽¹⁾** 43

RECOMANDĂRI

2011/136/UE:

- ★ **Recomandarea Comisiei din 1 martie 2011 privind orientări pentru punerea în aplicare a normelor privind protecția datelor în cadrul Sistemului de cooperare pentru protecția consumatorilor (SCPC)** 44

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Regulamentul nr. 100 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor în ceea ce privește cerințele specifice pentru sistemele de propulsie electrică** 54

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA 2011/133/PESC A CONSILIULUI

din 21 februarie 2011

privind semnarea și încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 37, și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 218 alineatele (5) și (6),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate („ÎR”),

întrucât:

(1) Condițiile privind participarea statelor terțe la operațiile de gestionare a crizelor desfășurate de Uniunea Europeană ar trebui mai degrabă prevăzute într-un acord de stabilire a cadrului unei astfel de eventuale participări viitoare, și nu definite de la caz la caz pentru fiecare operație în cauză.

(2) În urma adoptării de către Consiliu, la 26 aprilie 2010, a unei decizii de autorizare a începerii negocierilor, ÎR a negociat un acord între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor („acordul”).

(3) Acordul ar trebui să fie aprobat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, acordul între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea

Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor („acordul”).

Textul acordului este atașat la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să semneze acordul prin care Uniunea își asumă obligații.

Articolul 3

Acordul se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării acestuia până la încheierea procedurilor necesare încheierii sale ⁽¹⁾.

Articolul 4

Președintele Consiliului efectuează în numele Uniunii notificarea prevăzută la articolul 16 alineatul (1) din acord.

Articolul 5

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 21 februarie 2011.

Pentru Consiliu

Președintele

C. ASHTON

⁽¹⁾ Data semnării acordului va fi publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Secretariatul General al Consiliului.

TRADUCERE

ACORD**între Uniunea Europeană și Muntenegru de stabilire a unui cadru pentru participarea Muntenegrului la operațiile Uniunii Europene de gestionare a crizelor**

UNIUNEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

MUNTENEGRU,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile”,

întrucât:

Uniunea Europeană (UE) poate decide să acționeze în domeniul gestionării crizelor.

UE va decide dacă, în cadrul unei operații UE de gestionare a crizelor, vor fi invitate să participe state terțe.

Condițiile privind participarea Muntenegrului la operațiile UE de gestionare a crizelor ar trebui mai degrabă prevăzute într-un acord de stabilire a cadrului unei astfel de participări viitoare eventuale, și nu definite de la caz la caz pentru fiecare operațiune în cauză.

Un asemenea acord nu ar trebui să aducă atingere autonomiei decizionale a UE și nici deciziilor adoptate de la caz la caz de către Muntenegru privind participarea la operații UE de gestionare a crizelor.

Un asemenea acord nu ar trebui să abordeze decât viitoarele operații UE de gestionare a crizelor și nu ar trebui să aducă atingere niciunui acord existent care reglementează participarea Muntenegrului la operații UE de gestionare a crizelor care au fost deja desfășurate,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII GENERALE*Articolul 1***Decizii privind participarea**

(1) Ca urmare a deciziei Uniunii Europene (UE) de a invita Muntenegru să participe la o operație UE de gestionare a crizelor și de îndată ce Muntenegru decide să participe, Muntenegru pune la dispoziția UE informații cu privire la contribuția pe care o propune.

(2) Evaluarea de către UE a contribuției Muntenegrului se desfășoară în consultare cu Muntenegru.

(3) UE indică Muntenegrului, cât mai curând posibil, contribuția sa probabilă la costurile comune ale operației, oferind astfel asistență Muntenegrului în formularea ofertei sale.

(4) UE informează Muntenegru printr-o scrisoare cu privire la rezultatul respectivei evaluări, în vederea asigurării participării Muntenegrului în conformitate cu dispozițiile prezentului acord.

*Articolul 2***Cadrul**

(1) Muntenegru se asociază deciziei Consiliului în temeiul căreia Consiliul Uniunii Europene decide că UE va desfășura operația de gestionare a crizelor, precum și oricărei decizii în temeiul căreia Consiliul Uniunii Europene decide să prelungească operația UE de gestionare a crizelor, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord și cu orice înțelegeri necesare de punere în aplicare.

(2) Contribuția Muntenegrului la o operație UE de gestionare a crizelor nu aduce atingere autonomiei decizionale a UE.

Articolul 3

Statutul personalului și al forțelor

(1) Statutul personalului detașat în cadrul unei operații UE de gestionare civilă a crizelor și/sau al forțelor pe care Muntenegru le pune la dispoziția unei operații UE de gestionare militară a crizelor este reglementat de acordul privind statutul misiunii/forțelor, dacă un astfel de acord este încheiat între UE și statul sau statele în care este condusă operația.

(2) Statutul personalului detașat pe lângă comandamentul sau elementele de comandă situate în afara statului sau a statelor în care este condusă operația UE de gestionare a crizelor este reglementat prin acorduri între comandamentul și elementele de comandă în cauză și, respectiv, Muntenegru.

(3) Fără a aduce atingere acordului privind statutul misiunii/forțelor menționat la alineatul (1), Muntenegru își exercită jurisdicția asupra personalului său care participă la operația UE de gestionare a crizelor.

(4) Muntenegrului îi revine responsabilitatea de a răspunde oricăror plângeri legate de participarea la o operație UE de gestionare a crizelor formulate de un membru al personalului său sau referitoare la acesta. Muntenegru este responsabil de intentarea oricărei acțiuni, în special pe cale judecătorească sau disciplinară, împotriva oricărui membru al personalului său în conformitate cu actele sale cu putere de lege și cu actele sale administrative. Un model de declarație de acest tip se anexează la prezentul acord.

(5) Părțile convin să renunțe la formularea oricăror plângeri, altele decât acțiunile contractuale, împotriva celeilalte părți, în cazul unui prejudiciu, al unei pierderi sau al unei distrugerii care afectează bunurile deținute/exploatate de oricare dintre părți sau în cazul vătămării sau al decesului vreunui dintre membrii personalului oricăreia dintre părți, care rezultă din îndeplinirea funcțiilor lor oficiale legate de activitățile desfășurate în temeiul prezentului acord, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție.

(6) Muntenegru se angajează să facă o declarație privind renunțarea la orice plângeri împotriva unui stat care participă la o operație UE de gestionare a crizelor la care participă Muntenegru și să o depună la semnarea prezentului acord.

(7) UE se angajează să garanteze că statele sale membre fac o declarație privind renunțarea la orice plângeri legate de orice viitoare participare a Muntenegrului la o operație UE de gestionare a crizelor și să o depună la semnarea prezentului acord.

Articolul 4

Informații clasificate

Acordul dintre guvernul Muntenegrului și UE privind securitatea informațiilor clasificate, încheiat la Bruxelles la 13 septembrie 2010, se aplică în contextul operațiilor UE de gestionare a crizelor.

SECȚIUNEA II

DISPOZIȚII PRIVIND PARTICIPAREA LA OPERAȚII DE GESTIONARE CIVILĂ A CRIZELOR

Articolul 5

Personalul detașat în cadrul unei operații UE de gestionare civilă a crizelor

(1) Muntenegru se asigură că personalul său detașat în cadrul unei operații UE de gestionare civilă a crizelor își îndeplinește misiunea în conformitate cu:

(a) decizia Consiliului și modificările ulterioare, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1);

(b) planul de operații;

(c) măsurile de punere în aplicare.

(2) Muntenegru informează în timp util șeful misiunii operației UE de gestionare civilă a crizelor (denumit în continuare „șeful misiunii”), precum și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (denumit în continuare „ÎR”) cu privire la orice modificare survenită cu privire la contribuția sa la operația UE de gestionare civilă a crizelor.

(3) Personalul detașat în cadrul operației UE de gestionare civilă a crizelor este supus unui examen medical, este vaccinat și primește din partea unei autorități competente a Muntenegrului un certificat medical care atestă faptul că este apt pentru a-și îndeplini misiunea. Personalul detașat în cadrul operației UE de gestionare civilă a crizelor prezintă o copie a acestui certificat.

Articolul 6

Lanțul de comandă

(1) Personalul detașat de Muntenegru își îndeplinește sarcinile și acționează exclusiv în interesul operației UE de gestionare civilă a crizelor.

(2) Toți membrii personalului rămân sub comanda deplină a autorităților lor naționale.

(3) Autoritățile naționale transferă controlul operațional către UE.

(4) Șeful misiunii își asumă responsabilitatea și exercită comanda și controlul asupra operației UE de gestionare civilă a crizelor în teatrul de operații.

(5) Șeful misiunii conduce operația UE de gestionare civilă a crizelor și asigură gestionarea curentă a acesteia.

(6) Muntenegru are aceleași drepturi și obligații în ceea ce privește gestionarea curentă a operației ca și statele membre ale UE care participă la operație, în conformitate cu instrumentele juridice menționate la articolul 2 alineatul (1).

(7) Șeful misiunii este responsabil de controlul disciplinar asupra personalului operației UE de gestionare civilă a crizelor. În cazul în care este necesar, autoritatea națională responsabilă ia măsuri disciplinare.

(8) Muntenegru desemnează un punct de contact al contingentului național („PCN”) pentru a reprezenta contingentul său național în cadrul operației. PCN raportează șefului misiunii în ceea ce privește aspectele naționale și este responsabil de disciplina zilnică a contingentului.

(9) Decizia de a încheia operația este luată de către UE în urma consultării cu Muntenegru în cazul în care acesta contribuie încă la operația UE de gestionare civilă a crizelor la data încheierii operației.

Articolul 7

Aspecte financiare

(1) Fără a aduce atingere articolului 8, Muntenegru își asumă toate cheltuielile legate de participarea sa la operație, cu excepția cheltuielilor de funcționare, astfel cum se prevede în bugetul operațional al operației.

(2) În caz de deces, vătămare, pierdere sau prejudiciu provocate unor persoane fizice sau juridice din statul sau statele în care este condusă operația, Muntenegru plătește despăgubiri, în cazul în care răspunderea sa a fost stabilită, în condițiile prevăzute de acordul aplicabil privind statutul misiunii menționat la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 8

Contribuția la bugetul operațional

(1) Muntenegru contribuie la finanțarea bugetului operațional al unei operații UE de gestionare civilă a crizelor.

(2) Contribuția financiară a Muntenegrului la bugetul operațional se calculează pe baza uneia dintre următoarele formule, oricare are drept rezultat o sumă mai mică:

(a) acea parte din suma de referință care este proporțională cu raportul dintre venitul național brut (VNB) al Muntenegrului și totalul VNB-urilor tuturor statelor care contribuie la bugetul operațional al operației; sau

(b) acea parte din suma de referință a bugetului operațional care este proporțională cu raportul dintre numărul membrilor personalului Muntenegrului care participă la operație și numărul total al membrilor personalului din toate statele care participă la operație.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatelor (1) și (2), Muntenegru nu contribuie în niciun mod la finanțarea diurnelor plătite personalului din statele membre UE.

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), UE scutește, în principiu, Muntenegru de contribuțiile financiare la o anumită operație UE de gestionare civilă a crizelor, în cazul în care:

(a) UE decide că Muntenegru oferă o contribuție semnificativă, care este esențială pentru respectiva operație; sau

(b) Muntenegru are un VNB pe cap de locuitor care nu depășește VNB-ul niciunui stat membru UE.

(5) Se semnează o înțelegere privind plata contribuțiilor Muntenegrului la bugetul operațional al operației UE de gestionare civilă a crizelor între șeful misiunii și serviciile administrative competente ale Muntenegrului. Această înțelegere cuprinde, *inter alia*, următoarele dispoziții:

(a) suma în cauză;

(b) modalitățile de plată a contribuției financiare;

(c) procedura de audit.

SECȚIUNEA III

DISPOZIȚII PRIVIND PARTICIPAREA LA OPERAȚII DE GESTIONARE MILITARĂ A CRIZELOR

Articolul 9

Participarea la o operație UE de gestionare militară a crizelor

(1) Muntenegru se asigură că forțele sale și personalul său care participă la operația UE de gestionare militară a crizelor își îndeplinesc misiunea în conformitate cu:

(a) decizia Consiliului și modificările ulterioare, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1);

(b) planul de operații;

(c) măsurile de punere în aplicare.

(2) Personalul detașat de Muntenegru își îndeplinește sarcinile și acționează exclusiv în interesul operației UE de gestionare militară a crizelor.

(3) Muntenegru informează în timp util comandantul operației UE cu privire la orice modificare survenită în participarea sa la operație.

Articolul 10

Lanțul de comandă

(1) Toți membrii forțelor și ai personalului care participă la operația UE de gestionare militară a crizelor rămân sub comanda deplină a autorităților lor naționale.

(2) Autoritățile naționale transferă comanda și/sau controlul operațional și tactic al forțelor și al personalului lor comandantului operației UE, care are dreptul să își delege autoritatea.

(3) Muntenegru are aceleași drepturi și obligații în ceea ce privește gestionarea curentă a operației ca și statele membre UE participante.

(4) Comandantul operației UE poate solicita oricând, în urma consultării Muntenegrului, retragerea contribuției Muntenegrului.

(5) Muntenegru numește un înalt reprezentant militar („ÎRM”) pentru a reprezenta contingentul său național în cadrul operației UE de gestionare militară a crizelor. ÎRM se consultă cu comandantul forței UE cu privire la orice aspect legat de operație și este responsabil de disciplina zilnică a contingentului muntenegrean.

Articolul 11

Aspecte financiare

(1) Fără a aduce atingere articolului 12, Muntenegru acoperă toate costurile aferente participării sale la operație, cu condiția ca aceste costuri să nu facă obiectul unei finanțări comune, astfel cum este prevăzută în instrumentele juridice menționate la articolul 2 alineatul (1), precum și în Decizia 2008/975/PESC a Consiliului din 18 decembrie 2008 de înființare a unui mecanism de gestionare a finanțării costurilor comune ale operațiilor Uniunii Europene care au implicații militare sau de apărare (Athena) ⁽¹⁾.

(2) În caz de deces, vătămare, pierdere sau prejudiciu provocate unor persoane fizice sau juridice din statul sau statele în care este condusă operația, Muntenegru plătește despăgubiri, în cazul în care răspunderea sa a fost stabilită, în condițiile prevăzute de acordul aplicabil privind statutul forțelor menționat la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 12

Contribuția la costurile comune

(1) Muntenegru contribuie la finanțarea costurilor comune ale unei operații UE de gestionare militară a crizelor.

(2) Contribuția financiară a Muntenegrului la costurile comune se calculează pe baza uneia dintre următoarele formule, oricare are drept rezultat o sumă mai mică:

(a) acea parte din costurile comune care este proporțională cu raportul dintre venitul național brut (VNB) al Muntenegrului și totalul VNB-urilor tuturor statelor care contribuie la costurile comune al operației; sau

(b) acea parte din costurile comune care este proporțională cu raportul dintre numărul membrilor personalului Muntenegrului care participă la operație și numărul total al membrilor personalului din toate statele care participă la operație.

Atunci când se utilizează formula prevăzută la primul paragraf litera (b) și Muntenegru detașează personal doar pe lângă comandamentul forțelor sau al operației, raportul la care se recurge este cel dintre personalul detașat de Muntenegru și numărul total al membrilor personalului respectivului comandament. În alte cazuri, raportul este cel dintre toți membrii personalului cu care participă Muntenegru și toți membrii personalului operației.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), UE scutește, în principiu, Muntenegru de contribuțiile financiare la costurile comune ale unei anumite operații UE de gestionare militară a crizelor, în cazul în care:

(a) UE decide că Muntenegru oferă o contribuție semnificativă la resursele și/sau capacitățile care sunt esențiale pentru operație; sau

(b) Muntenegru are un VNB pe cap de locuitor care nu depășește VNB-ul niciunui stat membru UE.

Se încheie o înțelegere între administratorul prevăzut în Decizia 2008/975/PESC și autoritățile administrative competente din Muntenegru. Această înțelegere cuprinde, *inter alia*, dispoziții privind:

(a) suma în cauză;

(b) modalitățile de plată a contribuției financiare;

(c) procedura de audit.

⁽¹⁾ JO L 345, 23.12.2008, p. 96.

SECȚIUNEA IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 13

Înțelegeri de punere în aplicare a acordului

Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (5) și articolului 12 alineatul (4), orice înțelegeri de natură tehnică și administrativă necesare punerii în aplicare a prezentului acord se încheie între ÎR și autoritățile corespunzătoare ale Muntenegrului.

Articolul 14

Nerespectarea obligațiilor

În cazul în care una dintre părți nu își respectă obligațiile instituite în temeiul prezentului acord, cealaltă parte are dreptul de a denunța prezentul acord printr-o notificare trimisă în scris cu o lună înainte.

Articolul 15

Soluționarea diferendelor

Diferențele privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează între părți pe cale diplomatică.

Articolul 16

Intrarea în vigoare

(1) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a primei luni care urmează datei la care părțile și-au notificat reciproc îndeplinirea procedurilor legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a acordului.

(2) Prezentul acord se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării sale.

(3) Prezentul acord face obiectul unor reexaminări periodice.

(4) Prezentul acord poate fi modificat pe baza unui acord reciproc al părților exprimat în scris.

(5) Prezentul acord poate fi denunțat de către oricare dintre părți prin transmiterea unei notificări scrise cu privire la denunțarea celeilalte părți. Denunțarea produce efecte după șase luni de la data primirii notificării de către cealaltă parte.

Încheiat la Bruxelles, la douăzeci și două februarie două mii unsprezece, în două exemplare, amândouă în limba engleză.

Pentru Uniunea Europeană

Pentru Muntenegru

TEXTUL DECLARAȚIILOR**TEXTUL PENTRU STATELE MEMBRE ALE UE:**

„Statele membre ale UE, prin aplicarea deciziei Consiliului UE privind o operație a UE de gestionare a crizelor la care participă Muntenegru, se angajează, în măsura în care le permit sistemele lor de drept intern, să renunțe pe cât posibil la formularea de plângeri împotriva Muntenegrului în cazul vătămării sau al decesului vreunui dintre membrii personalului lor sau în cazul unui prejudiciu sau al unei pierderi care afectează orice bunuri deținute de acestea și folosite în cadrul operației UE de gestionare a crizelor atunci când vătămarea, decesul, prejudiciul sau pierderea:

- a fost cauzată de membri ai personalului Muntenegrului în îndeplinirea sarcinilor lor legate de operația UE de gestionare a crizelor, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție; sau
- a rezultat din utilizarea oricăroră dintre bunurile aparținând Muntenegrului, cu condiția ca respectivele bunuri să fi fost utilizate în legătură cu operația și cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție de membri ai personalului Muntenegrului din cadrul operației UE de gestionare a crizelor care au utilizat respectivele bunuri.”

TEXTUL PENTRU MUNTENEGRU:

„Muntenegru, prin aplicarea deciziei Consiliului UE privind o operație UE de gestionare a crizelor, se angajează, în măsura în care îi permite sistemul său de drept intern, să renunțe pe cât posibil la formularea de plângeri împotriva oricărui alt stat care participă la operația UE de gestionare a crizelor în cazul vătămării sau al decesului vreunui dintre membrii personalului său sau în cazul unui prejudiciu sau al unei pierderi care afectează orice bunuri deținute de acesta și folosite în cadrul operației UE de gestionare a crizelor atunci când vătămarea, decesul, prejudiciul sau pierderea:

- a fost cauzată de membri ai personalului în îndeplinirea sarcinilor lor legate de operația UE de gestionare a crizelor, cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție; sau
 - a rezultat din utilizarea oricăroră dintre bunurile aparținând statelor care participă la operația UE de gestionare a crizelor, cu condiția ca respectivele bunuri să fi fost utilizate în legătură cu operația și cu excepția cazurilor de neglijență gravă sau a abaterilor săvârșite cu intenție de membri ai personalului operației UE de gestionare a crizelor care au utilizat respectivele bunuri.”
-

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 201/2011 AL COMISIEI

din 1 martie 2011

privind modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul feroviar

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Comisia trebuie să adopte modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul, după cum se prevede în directivă.
- (2) La 30 iunie 2010, Agenția Europeană a Căilor Ferate a emis o recomandare cu privire la modelul de declarație de conformitate cu un tip autorizat de vehicul.
- (3) Anexele la declarația de conformitate cu tipul trebuie să dovedească încheierea procedurilor de verificare necesare în conformitate cu legislația Uniunii și cu normele naționale notificate aplicabile. Ele trebuie să indice trimerile la directive, specificațiile tehnice de interoperabi-

litate, normele naționale și alte dispoziții. Autorizația de tip, identificată prin numărul european de identificare, trebuie să conțină informații referitoare la toate cerințele legale pe baza cărora a fost acordată autorizația de tip într-un stat membru.

- (4) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din Directiva 2008/57/CE,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modelul de declarație de conformitate cu tipul, menționat la articolul 26 alineatul (4) din Directiva 2008/57/CE, este stabilit în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 2 iunie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, cu excepția Ciprului și Maltei, atât timp cât pe teritoriul acestora nu există un sistem feroviar.

Adoptat la Bruxelles, 1 martie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 191, 18.7.2008, p. 1.

ANEXĂ

MODEL DE DECLARAȚIE DE CONFORMITATE CU UN TIP AUTORIZAT DE VEHICUL

Noi,

Solicitant ⁽¹⁾

[Denumirea comercială a societății]

[adresa completă]

Reprezentant autorizat:

[Denumirea comercială a societății]

[adresa completă]

al solicitantului

[Denumirea comercială a societății]

[adresa completă]

Declarăm pe propria răspundere că vehiculul [numărul european de identificare] ⁽²⁾ care face obiectul prezentei declarații

— este conform cu tipul de vehicul [identificarea ERATV a tipului de vehicul] autorizat în următoarele state membre:

[statul membru 1] pe baza autorizației nr. [NEI al autorizației de tip în SM 1]

[statul membru 2] pe baza autorizației nr. [NEI al autorizației de tip în SM 2]

... (a se indica toate SM în care tipul de vehicul este autorizat)

— respectă legislația aplicabilă a Uniunii, specificațiile tehnice de interoperabilitate și normele naționale aplicabile, după cum se indică în anexele la prezenta declarație;

— a fost supus tuturor verificărilor necesare pentru întocmirea prezentei declarații.

Lista anexelor ⁽³⁾:

[titlurile anexelor]

Semnat în numele și pe seama [numele solicitantului]

Întocmită la [loc], [dată ZZ/LL/AAAA]

[numele, funcția] [semnătura]

Rubrică rezervată ANS:

NEV alocat vehiculului: [NEV]

⁽¹⁾ Solicitantul poate fi entitatea contractantă sau fabricantul ori reprezentantul lor autorizat în Uniune.

⁽²⁾ Dacă la momentul întocmirii prezentei declarații vehiculului nu i-a fost încă alocat un număr european al vehiculului (NEV), acesta va fi identificat cu ajutorul unui alt sistem de identificare asupra căruia s-a căzut de acord în prealabil între solicitant și ANS competentă. În acest caz, atunci când vehiculului i se alocă un NEV, ANS trebuie să completeze rubrica rezervată în acest scop.

⁽³⁾ Anexele trebuie să conțină copii ale documentelor care dovedesc efectuarea verificărilor necesare în conformitate cu legislația Uniunii (declarații CE de verificare) și cu normele naționale aplicabile.

REGULAMENTUL (UE) NR. 202/2011 AL COMISIEI

din 1 martie 2011

de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului în ceea ce privește definiția produselor pescărești și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1010/2009 al Comisiei în ceea ce privește modelele de notificare prealabilă, parametrii de referință pentru inspecțiile în port și sistemele recunoscute de documentare a capturilor adoptate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1), articolul 12 alineatul (5), articolul 13 alineatul (1) și articolul 52,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 se aplică produselor pescărești definite la articolul 2. În anexa I la respectivul regulament sunt enumerate produsele excluse din definiția produselor pescărești. Lista produselor excluse poate fi revizuită anual și trebuie modificată pe baza noilor informații obținute în cadrul cooperării administrative cu țările terțe prevăzute la articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008.

(2) Produsele excluse din definiția produselor pescărești sunt, de asemenea, enumerate în anexa XIII la Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 al Comisiei ⁽²⁾ de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008. Pentru a evita duplicările inutile, produsele excluse trebuie enumerate doar în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 și, prin urmare, anexa XIII la Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 trebuie eliminată.

(3) Titlul I din Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 stabilește dispozițiile referitoare la inspectarea navelor de pescuit din țările terțe în porturile statelor membre. Este necesară alinierea dispozițiilor respective la Acordul privind măsurile de competență statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, încheiat în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO). O astfel de aliniere presupune includerea unor informații specifice în modelul care trebuie utilizat pentru notificarea prealabilă a portului de sosire și adăugarea anumitor criterii la parametrii de referință stabiliți pentru inspecțiile în port.

(4) Anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 conține lista sistemelor de documentare a capturilor adoptate de organizațiile regionale de gestionare a pescuitului, recunoscute ca respectând cerințele Regulamentului (CE) nr. 1005/2008. Această anexă trebuie să facă trimitere la programul ICCAT de documentare a capturilor de ton roșu, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 640/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

(5) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 1005/2008 și (CE) nr. 1010/2009 trebuie modificate în consecință.

(6) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a sectorului pescuitului și acvaculturii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1005/2008

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 se înlocuiește cu textul din anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1010/2009

Regulamentul (CE) nr. 1010/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 primul paragraf, se adaugă următoarea literă (u):

„(u) navei de pescuit i s-a refuzat intrarea în port sau utilizarea portului în conformitate cu Acordul privind măsurile de competență statului portului pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, încheiat în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO).”

2. Anexele IIA și IIB se înlocuiesc cu anexa II la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 286, 29.10.2008, p. 1.

⁽²⁾ JO L 280, 27.10.2009, p. 5.

⁽³⁾ JO L 194, 24.7.2010, p. 1.

3. La anexa V partea I, a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— Programul ICCAT de documentare a capturilor de ton roșu, instituit prin Regulamentul (UE) nr. 640/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) JO L 194, 24.7.2010, p. 1.”

4. Anexa XIII se elimină.

Articolul 3

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 martie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

„ANEXA I

Lista produselor excluse din definiția «produselor pescărești» de la articolul 2 punctul 8

ex capitolul 3 ex 1604 ex 1605	Produse de acvacultură obținute din pește mic sau larve
ex capitolul 3 ex 1604	Ficat, icre și lapți, limbă, fălci, capete și aripi
0301 10 (!)	Pești ornamentali vii
ex 0301 91	Păstrăvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> și <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>) vii, capturați în apă dulce
ex 0301 92 00	Anghile (<i>Anguilla</i> spp.) vii, capturate în apă dulce
0301 93 00	Crapi vii
ex 0301 99 11	Somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>) vii, capturați în apă dulce
0301 99 19	Alte specii de pești de apă dulce vii
ex 0302 11	Păstrăvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> și <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>) proaspeți sau refrigerati, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturați în apă dulce
ex 0302 12 00	Somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>) proaspeți sau refrigerati, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturați în apă dulce
ex 0302 19 00	Alte salmonide proaspete sau refrigerate, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturate în apă dulce
ex 0302 66 00	Anghile (<i>Anguilla</i> spp.) proaspete sau refrigerate, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturate în apă dulce
0302 69 11	Crapi proaspeți sau refrigerati, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304
0302 69 15	Tilapia (<i>Oreochromis</i> spp.) proaspăt sau refrigerat, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304
0302 69 18	Alți pești de apă dulce, proaspeți sau refrigerati, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304
ex 0303 11 00	Somon roșu (<i>Oncorhynchus nerka</i>), cu excepția ficatului, a icrelor și a lapților, congelat, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturat în apă dulce
ex 0303 19 00	Alți somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), cu excepția ficatului, a icrelor și a lapților, congelați, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturați în apă dulce
ex 0303 21	Păstrăvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> și <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), cu excepția ficatului, a icrelor și a lapților, congelați, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturați în apă dulce
ex 0303 22 00	Somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), cu excepția ficatului, a icrelor și a lapților, congelați, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturați în apă dulce

ex 0303 29 00	Alte salmonide, cu excepția ficatului, a icrelor și a lapților, congelate, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturate în apă dulce
ex 0303 76 00	Anghile (<i>Anguilla</i> spp.) congelate, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304, capturate în apă dulce
0303 79 11	Crapă congelată, cu excepția fileurilor de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304
0303 79 19	Alți pești de apă dulce congelată, cu excepția fileului de pește și a cărnii de pește de la poziția 0304
0304 19 01	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de biban de Nil (<i>Lates niloticus</i>)
0304 19 03	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de pangasius (<i>Pangasius</i> spp.)
ex 0304 19 13	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), de somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și de somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), capturați în apă dulce
ex 0304 19 15	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de pește din specia <i>Oncorhynchus mykiss</i> cântărind peste 400 g fiecare, capturat în apă dulce
ex 0304 19 17	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de păstrăvi din speciile <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (cântărind 400 g sau mai puțin), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> și <i>Oncorhynchus gilae</i> , capturați în apă dulce
0304 19 18	Fileuri de pește, proaspete sau refrigerate, de la alți pești de apă dulce
0304 19 91	Alt tip de carne de pește (chiar tocată), proaspătă sau refrigerată, de la pești de apă dulce
0304 29 01	Fileuri congelate de biban de Nil (<i>Lates niloticus</i>)
0304 29 03	Fileuri congelate de pangasius (<i>Pangasius</i> spp.)
0304 29 05	Fileuri congelate de tilapia (<i>Oreochromis</i> spp.)
ex 0304 29 13	Fileuri congelate de somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), capturați în apă dulce
ex 0304 29 15	Fileuri congelate de <i>Oncorhynchus mykiss</i> cântărind peste 400 g fiecare, capturat în apă dulce
ex 0304 29 17	Fileuri congelate de păstrăvi din speciile <i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> (cântărind 400 g sau mai puțin), <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> și <i>Oncorhynchus gilae</i> , capturați în apă dulce
0304 29 18	Fileuri congelate de la alți pești de apă dulce
0304 99 21	Alt tip de carne de pește (chiar tocată), congelată, de la pești de apă dulce
0305 10 00	Făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete de pește, proprii alimentației umane
ex 0305 30 30	Fileuri de pește, sărate sau în saramură, de somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbusha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), capturați în apă dulce
ex 0305 30 90	Fileuri uscate, sărate sau în saramură, dar neafumate, de alți pești de apă dulce

ex 0305 41 00	Somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somoni de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), afumați, inclusiv fileuri, capturați în apă dulce
ex 0305 49 45	Păstrăvi (<i>Salmo trutta</i> , <i>Oncorhynchus mykiss</i> , <i>Oncorhynchus clarki</i> , <i>Oncorhynchus aguabonita</i> , <i>Oncorhynchus gilae</i> , <i>Oncorhynchus apache</i> și <i>Oncorhynchus chrysogaster</i>), afumați, inclusiv fileuri, capturați în apă dulce
ex 0305 49 50	Anghile (<i>Anguilla</i> spp.) afumate, inclusiv fileuri, capturate în apă dulce
ex 0305 49 80	Alți pești de apă dulce, afumați, inclusiv fileuri
ex 0305 59 80	Alți pești de apă dulce, uscați, chiar sărați, dar neafumați
ex 0305 69 50	Somoni de Pacific (<i>Oncorhynchus nerka</i> , <i>Oncorhynchus gorbuscha</i> , <i>Oncorhynchus keta</i> , <i>Oncorhynchus tshawytscha</i> , <i>Oncorhynchus kisutch</i> , <i>Oncorhynchus masou</i> și <i>Oncorhynchus rhodurus</i>), somon de Atlantic (<i>Salmo salar</i>) și somoni de Dunăre (<i>Hucho hucho</i>), în saramură sau sărați, dar neuscați și neafumați, capturați în apă dulce
ex 0305 69 80	Alți pești de apă dulce, în saramură sau sărați, dar neuscați și neafumați
0306 19 10	Raci de apă dulce, congelați
ex 0306 19 90	Făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete de crustacee, congelate, proprii alimentației umane
ex 0306 21 00	Languste (<i>Palinurus</i> spp., <i>Panulirus</i> spp., <i>Jasus</i> spp.), ornamentale
ex 0306 22 10	Homari (<i>Homarus</i> spp.), ornamentali, vii
ex 0306 23 10	Creveți din familia <i>Pandalidae</i> , ornamentali, vii
ex 0306 23 31	Creveți din genul <i>Crangon</i> , ornamentali vii
ex 0306 23 90	Alți creveți ornamentali vii
ex 0306 24	Crabi ornamentali, vii
0306 29 10	Raci de apă dulce vii, proaspeți, refrigerati, uscați, sărați sau în saramură, nedecorticați, fierți în apă sau în aburi, chiar refrigerati, uscați, sărați sau în saramură
ex 0306 29 30	Homari norvegieni (<i>Nephrops norvegicus</i>), ornamentali, vii
ex 0306 29 90	Alte crustacee ornamentale, vii
ex 0306 29 90	Făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete de crustacee, necongelate, proprii alimentației umane
0307 10	Stridii, chiar separate de cochilie, vii, proaspete, refrigerate, congelate, uscate, sărate sau în saramură
0307 21 00	Scoici St. Jacques, inclusiv scoici-pieptene, din familia <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> sau <i>Placopecten</i> , vii, proaspete sau refrigerate
0307 29	Scoici St. Jacques, inclusiv scoici-pieptene, din familia <i>Pecten</i> , <i>Chlamys</i> sau <i>Placopecten</i> , altele decât cele vii, proaspete sau refrigerate
0307 31	Midii (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), vii, proaspete sau refrigerate
0307 39	Midii (<i>Mytilus</i> spp., <i>Perna</i> spp.), altele decât cele vii, proaspete sau refrigerate

ex 0307 41	Sepii (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i>) și sepiole (<i>Sepiola</i> spp.), calmari (<i>Ommastrephes</i> spp., <i>Loligo</i> spp., <i>Nototodarus</i> spp., <i>Sepioteuthis</i> spp.)
ex 0307 51	Caracatițe (<i>Octopus</i> spp.), ornamentale
0307 60 00	Melci, alții decât melcii de mare, vii, proaspeți, refrigerati, congelați, uscați, sărați sau în saramură
ex 0307 91 00	Alte nevertebrate acvatice, altele decât crustaceele și moluștele specificate sau incluse la subpozițiile 0307 10 10-0307 60 00, cu excepția <i>Illex</i> spp., a sepiilor din specia <i>Sepia pharaonis</i> și a melcilor de mare din specia <i>Strombus</i> , vii, proaspete sau refrigerate
0307 99 13	Pești vărgați și alte specii din familia <i>Veneridae</i> , congelați
0307 99 15	Meduze (<i>Rhopilema</i> spp.) congelate
ex 0307 99 18	Alte nevertebrate acvatice, altele decât crustaceele și moluștele specificate sau incluse la subpozițiile 0307 10 10-0307 60 00 și 0307 99 11-0307 99 15, cu excepția sepiilor din specia <i>Sepia pharaonis</i> și a melcilor de mare din specia <i>Strombus</i> , inclusiv făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete de nevertebrate acvatice, altele decât crustaceele, proprii consumului uman, congelate
ex 0307 99 90	Alte nevertebrate acvatice, altele decât crustaceele și moluștele specificate sau incluse la subpozițiile 0307 10 10-0307 60 00, cu excepția <i>Illex</i> spp., a sepiilor din specia <i>Sepia pharaonis</i> și a melcilor de mare din specia <i>Strombus</i> , inclusiv făină, pudră și aglomerate sub formă de pelete de nevertebrate acvatice, altele decât crustaceele, proprii consumului uman, uscate, sărate sau în saramură
ex 1604 11 00	Somoni capturați în ape dulci , preparați sau conservați, întregi sau bucăți, dar nu tocați
ex 1604 19 10	Salmonide, altele decât somonii, capturate în ape dulci , preparate sau conservate, întregi sau bucăți, dar nu tocate
ex 1604 20 10	Somoni capturați în ape dulci , altfel preparați sau conservați (altfel decât întregi sau bucăți, dar nu tocați)
ex 1604 20 30	Salmonide, altele decât somonii, capturate în ape dulci , altfel preparate sau conservate (altfel decât întregi sau bucăți, dar nu tocate)
ex 1604 19 91	Fileuri de pește de apă dulce crude, doar acoperite cu aluat sau pesmet (pane), chiar preprăjite în ulei, congelate
1604 30 90	Înlocuitori de caviar
ex 1605 40 00	Raci de apă dulce preparați sau conservați
1605 90	Alte moluște și alte nevertebrate acvatice preparate sau conservate

(¹) Codurile NC corespund Regulamentului (CE) nr. 948/2009 al Comisiei (JO L 287, 31.10.2009, p. 1)."

Formular de notificare prealabilă pentru navele de pescuit ale țărilor terțe menționate la articolul 2 alineatul (1)

Vă rugăm să completați toate rubricile relevante înainte de a trimite notificarea prealabilă:

Identificarea navei

1. Denumirea navei:
2. Tipul de navă (de capturare, de transport sau de sprijin):
3. Pavilionul (țara de înregistrare):
4. Portul de origine [codul de țară ISO alfa-2 + numele portului/codul din 3 litere al portului (*):
5. Numărul de înmatriculare (identificare externă):
6. Indicațiul de apel radio internațional:
7. Informațiile de contact ale navei:
8. Numărul de identificare al certificatului de înmatriculare:
9. Numărul OMI/Lloyd's (dacă a fost emis):
10. SMN [nu, da (național), da (ORGP)]; în caz afirmativ, tipul:
11. Dimensiunea navei – lungime: lățime: pescaj:

Perioada

19. Perioada campaniei de pescuit:
20. Data și ora estimată a sosirii în port:

Portul prevăzut pentru escală

12. Denumirea portului [codul de țară ISO alfa-2 + codul din 3 litere al portului (*):
13. Scopul escalei (debarcare, transbordare sau acces la servicii):
14. Portul și data ultimei escale [codul de țară ISO alfa-2 + numele portului/codul de 3 litere al portului (*):

Autorizația de pescuit

15. Numărul autorizației de pescuit și data expirării (precizați și zona de pescuit, speciile pescuite și uneltele de pescuit):
16. Autorizația pentru sprijinirea operațiunilor de pescuit/transbordarea produselor pescărești și data expirării:
17. Autoritatea emitentă:
18. Numărul de identificare ORGP, dacă este cazul:

Cantitățile din fiecare specie păstrate la bord (sau raport negativ în lipsa capturilor)

21. Denumirea navei/navelor de capturare și numărul/numerele certificatului/certificatelor de captură [dacă este/sunt disponibil(e)]	22. Data transbordării (dacă a avut loc o transbordare altundeva decât în portul de debarcare)	23. Zona sau portul de transbordare [zona FAO (ICES), diviziunea FAO (ICES), subdiviziunea FAO (ICES) și, dacă este relevant, dreptunghiul statistic ICES și zona de efort de pescuit]	24. Denumirea speciei (cod alfa-3 al FAO)	25. Zona de captură [zona FAO (ICES), diviziunea FAO (ICES), subdiviziunea FAO (ICES) și, dacă este relevant, dreptunghiul statistic ICES și zona de efort de pescuit]	26. Greutate totală estimată în viu a capturilor păstrate la bord (în kg) sau numărul de pești, dacă este necesar	27. Greutatea totală estimată în viu a peștilor de debarcat/transbordat (în kg) sau numărul de pești, dacă este necesar	28. Modul de prezentare a peștilor și starea de conservare [a se utiliza coduri din litere (*)]

29. Numele și adresa proprietarului navei:

30. Numele comandantului navei/reprezentantului și naționalitatea:

31. Semnătura:

32. Data:

Dacă este vorba despre o navă de capturare, completați rubricile 1-15, 17-20 și 24-28.

Dacă este vorba despre o navă de transport, completați rubricile 1-14, 16-18 și 20-28.

Dacă este vorba despre o navă de sprijin, completați rubricile 1-14, 16-18 și 20.

Rubricile 29-32 se completează în orice situație.

(*) Coduri formate din litere pentru porturi, starea peștilor și prezentare: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

Formular de notificare prealabilă pentru navele de pescuit ale țărilor terțe menționate la articolul 2 alineatul (2)

Vă rugăm să completați toate rubricile relevante înainte de a trimite notificarea prealabilă:

Portul de escală avut în vedere și informații suplimentare despre navă

1. Denumirea portului [codul de țară ISO alfa-2 + codul din 3 litere al portului (*)];
2. Scopul escalei (debarcare, transbordare sau acces la servicii);
3. Data și ora estimată a sosirii în port;
4. SMN [nu, da (național), da (ORGP)]; în caz afirmativ, tipul;
5. Dimensiunea navei – lungime: lățime: pescaj:
6. Numărul de identificare al certificatului de înmatriculare;
7. Numărul de identificare ORGP, dacă este cazul;
8. Portul și data ultimei escale (codul de țară ISO alfa-2 + numele portului/codul de 3 litere al portului):

Cantitățile din fiecare specie păstrate la bord

9. Denumirea navei/navelor de capturare și numărul/numerele certificatului/certificatelor de captură	10. Data transbordării (dacă a avut loc o transbordare altundeva decât în portul de debarcare)	11. Zona sau portul de transbordare [zona FAO (ICES), diviziunea FAO (ICES), subdiviziunea FAO (ICES) și, dacă este relevant, dreptunghiul statistic ICES și zona de efort de pescuit]	12. Denumirea speciei (cod format din 3 litere al FAO)	13. Greutate totală estimată în viu a capturilor păstrate la bord (în kg) sau numărul de pești, dacă este necesar	14. Greutatea totală estimată în viu a peștilor de debarcat/transbordat (în kg) sau numărul de pești, dacă este necesar	15. Modul de prezentare a peștilor și starea de conservare [a se utiliza coduri din litere (*)]

16. Numele și adresa proprietarului navei;
17. Numele comandantului navei/reprezentantului și naționalitatea;
18. Semnătura;
19. Data;

Dacă este vorba despre o navă de capturare, completați rubricile 1-8, 12, 14 și 15.

Dacă este vorba despre o navă de transport, completați rubricile 1-15.

Dacă este vorba despre o navă de sprijin, completați rubricile 1-8.

Rubricile 16-19 se completează în orice situație.

(*) Coduri formate din litere pentru porturi, starea peștilor și prezentare: http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/control/technologies/ers/index_en.htm

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 203/2011 AL COMISIEI**din 1 martie 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 2 martie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1 martie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	IL	122,2
	MA	46,8
	TN	113,1
	TR	95,7
	ZZ	94,5
0707 00 05	TR	159,9
	ZZ	159,9
0709 90 70	MA	31,5
	TR	100,8
	ZZ	66,2
0805 10 20	EG	56,9
	IL	78,2
	MA	55,1
	TN	41,5
	TR	67,9
	ZA	37,9
	ZZ	56,3
0805 50 10	MA	45,9
	TR	51,2
	ZZ	48,6
0808 10 80	BR	55,2
	CA	126,3
	CN	90,2
	MK	54,8
	US	148,5
	ZZ	95,0
0808 20 50	AR	91,1
	CL	188,1
	CN	52,4
	US	96,8
	ZA	109,6
	ZZ	107,6

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/18/UE A COMISIEI

din 1 martie 2011

de modificare a anexelor II, V și VI la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate⁽¹⁾, în special articolul 30 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale Directivei 2008/57/CE, care se referă la adaptarea anexelor II-IX la directiva respectivă, trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 29 alineatul (4) din Directiva 2008/57/CE.
- (2) Subsistemul control-comandă și semnalizare constă în echipamente terestre și de bord, care trebuie considerate ca fiind două subsisteme separate. Prin urmare, anexa II la Directiva 2008/57/CE trebuie modificată în consecință.
- (3) Echipamentul de măsurare a consumului de energie electrică este integrat fizic în materialul rulant. Prin urmare, anexa II la Directiva 2008/57/CE trebuie modificată în consecință.
- (4) În conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Directiva 2008/57/CE, statele membre trebuie să desemneze organismele responsabile pentru efectuarea procedurilor de verificare în cazul normelor naționale. Prin urmare, anexele V și VI la Directiva 2008/57/CE trebuie modificate pentru a specifica procedurile respective aplicate de aceste organisme.

- (5) În ceea ce privește secțiunea 2 din anexa VI la Directiva 2008/57/CE și recurgerea la declarațiile intermediare de verificare (denumite în continuare „DIV”), organismul notificat trebuie să întocmească mai întâi un certificat „CE” de declarație intermediară de verificare, iar apoi solicitantul trebuie să întocmească declarația „CE” corespunzătoare. Prin urmare, anexele V și VI la Directiva 2008/57/CE trebuie modificate în consecință.
- (6) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Directiva 2008/57/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexele II, V și VI la Directiva 2008/57/CE se înlocuiesc cu textul care figurează în anexele I, II și, respectiv, III la prezenta directivă.

Articolul 2

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2011 cel târziu. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele actelor respective.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Republica Cipru și Republica Malta nu au obligația de a transpune și a aplica prezenta directivă atât timp cât nu există un sistem feroviar pe teritoriile lor.

⁽¹⁾ JO L 191, 18.7.2008, p. 1.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 martie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

ANEXA I

„ANEXA II

SUBSISTEME**1. Lista subsistemelor**

În sensul prezentei directive, sistemul care constituie sistemul feroviar poate fi divizat în următoarele subsisteme:

(a) din domeniul structural:

- infrastructură;
- energie;
- control-comandă și semnalizare terestră;
- control-comandă și semnalizare la bord;
- material rulant;

(b) din domeniul funcțional:

- operare și gestionarea traficului;
- întreținere;
- aplicații telematice pentru serviciile de transport călători și marfă.

2. Descrierea subsistemelor

Pentru fiecare subsistem sau parte a unui subsistem, lista elementelor constitutive și a aspectelor referitoare la interoperabilitate este propusă de agenție în momentul elaborării proiectului de STI relevantă. Fără a aduce atingere determinării aspectelor și elementelor constitutive referitoare la interoperabilitate sau ordinii în care acestea vor face obiectul STI-urilor, subsistemele includ:

2.1. Infrastructură

Linia ferată, macazurile, lucrările de inginerie (poduri, tuneluri etc.), infrastructura asociată a stațiilor (peroane, zone de acces, incluzând nevoile persoanelor cu mobilitate redusă etc.), echipamente de siguranță și de protecție.

2.2. Energie

Sistemul de electrificare, inclusiv liniile aeriene și componentele terestre ale sistemului de măsurare a consumului de energie electrică.

2.3. Control-comandă și semnalizare terestră

Toate echipamentele terestre necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.4. Control-comandă și semnalizare la bord

Toate echipamentele de bord necesare pentru a asigura siguranța și pentru a comanda și controla mișcările trenurilor autorizate să circule în rețea.

2.5. Operare și gestionarea traficului

Procedurile și echipamentele asociate care permit operarea coerentă a diferitelor subsisteme structurale, atât în cursul unei operări normale, cât și al unei operări în condiții degradate, incluzând, în special, compunerea și conducerea trenurilor, planificarea și gestionarea traficului.

Calificările profesionale care pot fi necesare pentru efectuarea serviciilor transfrontaliere.

2.6. Aplicații telematice

În conformitate cu anexa I, acest subsistem cuprinde două elemente:

- (a) aplicații pentru serviciile destinate călătorilor, incluzând sistemele care oferă călătorilor informații înaintea și în cursul călătoriei, sistemele de rezervare și plată, gestionarea bagajelor și gestionarea legăturilor între trenuri și cu alte tipuri de transport;
- (b) aplicații pentru serviciile de transport de marfă, incluzând sistemele de informare (monitorizarea în timp real a mărfurilor și a trenurilor), sistemele de selectare și de alocare, sistemele de rezervare, plată și facturare, gestionarea legăturilor cu alte tipuri de transport și eliberarea documentelor electronice de însoțire.

2.7. Material rulant

Structură, sistem de comandă și control pentru toate echipamentele trenului, dispozitive de captare a curentului electric, unități de tracțiune și de transformare a energiei, echipamente de bord pentru măsurarea consumului de energie electrică, mecanisme de frânare, cuplare și rulare (boghiuri, osii etc.) și suspensii, uși, interfețe om/mașină (meccanic, personal de bord și călători, incluzând nevoile persoanelor cu mobilitate redusă), dispozitive de siguranță pasive sau active și dispozitive necesare pentru asigurarea sănătății călătorilor și a personalului de bord.

2.8. Întreținere

Procedurile, echipamentele asociate, centrele logistice pentru lucrări de întreținere și componente de rezervă care efectuează întreținerea corectivă și preventivă obligatorie pentru asigurarea interoperabilității sistemului feroviar și garantarea performanțelor cerute.”

ANEXA II

„ANEXA V

DECLARAȚIA DE VERIFICARE A SUBSISTEMELOR**1. Declarația de verificare «CE» a subsistemelor**

Declarația de verificare «CE» și documentele însoțitoare trebuie să fie date și semnate.

Declarația respectivă trebuie să se bazeze pe informațiile rezultate în urma procedurii de verificare «CE» pentru subsisteme, definită în secțiunea 2 din anexa VI. Declarația trebuie să fie redactată în aceeași limbă ca și dosarul tehnic și trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- trimiteri la directivă;
- denumirea și adresa entității contractante sau denumirea și adresa producătorului ori a reprezentantului său autorizat cu sediul în Uniunea Europeană (a se indica denumirea comercială și adresa completă; în cazul reprezentantului autorizat, a se indica și denumirea comercială a entității contractante sau a producătorului);
- scurtă descriere a subsistemului;
- denumirea și adresa organismului notificat care a efectuat verificarea «CE» menționată la articolul 18;
- trimiteri la documentele conținute în dosarul tehnic;
- toate dispozițiile relevante, provizorii sau finale, pe care trebuie să le respecte subsistemele și, în special, orice restricții sau condiții de funcționare, dacă este cazul;
- în cazul unei declarații provizorii: perioada de valabilitate a declarației «CE»;
- identitatea semnatarului.

Atunci când în anexa VI se face trimitere la DIV «CE», dispozițiile prezentei secțiuni se aplică declarației respective.

2. Declarația de verificare a subsistemelor în cazul normelor naționale

Atunci când în anexa VI se face trimitere la declarația de verificare a subsistemelor în cazul normelor naționale, dispozițiile secțiunii 1 se aplică *mutatis mutandis* declarației respective.”

ANEXA III

„ANEXA VI

PROCEDURA DE VERIFICARE PENTRU SUBSISTEME**1. PRINCIPII GENERALE**

Procedura de verificare pentru un subsistem presupune controlul și certificarea faptului că un subsistem:

- este proiectat, construit și instalat astfel încât să îndeplinească cerințele esențiale care i se aplică; și
- poate fi autorizat pentru punere în funcțiune.

2. PROCEDURA DE VERIFICARE «CE»**2.1. Introducere**

Verificarea «CE» este procedura prin care un organism notificat controlează și certifică faptul că subsistemul:

- respectă STI relevantă (relevante);
- respectă celelalte reglementări care decurg din tratat.

2.2. Părțile subsistemului și etapele**2.2.1. Declarația intermediară de verificare (DIV)**

Dacă se precizează în STI-uri sau, după caz, la cererea solicitantului, subsistemul poate fi divizat în anumite părți sau poate fi verificat în anumite etape ale procedurii de verificare.

Declarația intermediară de verificare (DIV) este procedura prin care un organism notificat controlează și certifică anumite părți ale subsistemului sau anumite etape ale procedurii de verificare.

Fiecare DIV conduce la emiterea unui certificat DIV «CE» de către organismul notificat ales de solicitant, care întocmește, la rândul său, dacă este cazul, o DIV «CE». Certificatul DIV și DIV trebuie să facă trimitere la STI-urile față de care a fost evaluată conformitatea.

2.2.2. Părțile subsistemului

Solicitantul poate cere o DIV pentru fiecare parte. Fiecare parte este controlată în fiecare dintre etapele descrise la punctul 2.2.3.

2.2.3. Etapele procedurii de verificare

Subsistemul, sau anumite părți ale subsistemului, este controlat în fiecare dintre următoarele etape:

- proiectare generală;
- producție: construcție, incluzând, în special, lucrările de inginerie civilă, producerea, asamblarea elementelor constitutive și reglajele generale;
- testarea finală.

Solicitantul poate cere o DIV pentru etapa de proiectare (inclusiv pentru testele de tip) și pentru etapa de producție.

2.3. Certificatul de verificare**2.3.1. Organismul notificat responsabil pentru verificarea «CE» evaluează proiectarea, producția și testarea finală a subsistemului și întocmește certificatul de verificare «CE» destinat solicitantului, care, la rândul său, întocmește declarația de verificare «CE». Certificatul de verificare «CE» trebuie să facă trimitere la STI-urile față de care a fost evaluată conformitatea.**

Dacă un subsistem nu a fost evaluat în ceea ce privește conformitatea sa cu toate STI-urile relevante (de exemplu, în cazul unei derogări, al aplicării parțiale a STI-urilor din motive de adaptare sau de reînnoire, al unei perioade de tranziție pentru o STI sau într-un caz specific), certificatul «CE» face trimitere în mod precis la STI-urile sau la părțile acestora cu care nu a fost examinată conformitatea de către organismul notificat în cursul procedurii de verificare «CE».

2.3.2. Dacă au fost eliberate certificate DIV «CE», organismul notificat responsabil pentru verificarea «CE» a subsistemului ține seama de aceste certificate DIV «CE» și, înainte de eliberarea certificatului de verificare «CE»:

- verifică dacă certificatele DIV «CE» acoperă, în mod corect, cerințele relevante ale STI-urilor;
- verifică toate aspectele care nu sunt acoperite de certificatul (certificatele) DIV «CE»; și
- verifică testarea finală a subsistemului în ansamblul său.

2.4. Dosarul tehnic

Dosarul tehnic care însoțește declarația de verificare «CE» trebuie să conțină următoarele:

- caracteristicile tehnice legate de proiect, inclusiv planuri generale și detaliate conforme cu execuția, scheme electrice și hidraulice, scheme ale circuitelor de control, descrierea sistemelor automate și de procesare a datelor, documentație privind operarea și întreținerea etc. relevante pentru subsistemul respectiv;
- lista elementelor constitutive de interoperabilitate, menționate la articolul 5 alineatul (3) litera (d), care sunt încorporate în subsistem;
- copii ale declarațiilor «CE» de conformitate sau de adecvare pentru utilizare care trebuie furnizate împreună cu elementele constitutive menționate mai sus, în conformitate cu articolul 13 din directivă, însoțite, dacă este cazul, de notele de calcul corespunzătoare și de copii ale rapoartelor privind testările și examinările efectuate de organisme notificate pe baza specificațiilor tehnice comune;
- dacă este disponibil, certificatul (certificatele) DIV «CE» și, în acest caz, dacă e relevant, DIV «CE» (DIV-urile «CE») care însoțește (însoțesc) certificatul de verificare «CE», inclusiv rezultatul verificării valabilității certificatelor de către organismul notificat;
- certificatul de verificare «CE», însoțit de notele de calcul corespunzătoare și semnat de organismul notificat responsabil pentru verificarea «CE», în care se declară că subsistemul îndeplinește cerințele STI-urilor relevante și se menționează orice rezerve formulate în cursul desfășurării activităților și care nu au fost retrase; certificatul de verificare «CE» trebuie să fie însoțit și de rapoartele de inspecție și de audit întocmite de același organism în exercitarea atribuțiilor sale menționate la punctele 2.5.3 și 2.5.4;
- certificate «CE» eliberate în conformitate cu alte acte legislative care decurg din tratat;
- în cazul în care se solicită integrarea în siguranță în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 352/2009 al Comisiei ⁽¹⁾, solicitantul trebuie să includă în dosarul tehnic raportul evaluatorului privind Metodele de siguranță comune (MSC) pentru evaluarea riscului menționate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2004/49/CE.

2.5. Monitorizare

- 2.5.1. Scopul monitorizării «CE» este asigurarea faptului că obligațiile care rezultă din dosarul tehnic au fost îndeplinite în cursul producției subsistemului.
- 2.5.2. Organismul notificat responsabil pentru controlul producției trebuie să aibă acces permanent în șantierele de construcții, în atelierele de producție, în depozite și, dacă este cazul, în instalațiile de prefabricare sau de testare și, în general, în toate incintele în care consideră că îi este necesar accesul pentru îndeplinirea atribuțiilor sale. Organismul notificat trebuie să primească de la solicitant toate documentele necesare în acest scop și, în special, planurile de implementare și documentația tehnică referitoare la subsistem.
- 2.5.3. Organismul notificat responsabil pentru controlul implementării trebuie să efectueze periodic audituri în vederea confirmării respectării STI-urilor relevante. Acest organism trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de audit. Prezența organismului respectiv poate fi necesară în anumite etape ale lucrărilor de construcție.
- 2.5.4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate pe șantier sau la atelierele de producție. Cu ocazia unor astfel de vizite, organismul notificat poate efectua audituri complete sau parțiale. Organismul respectiv trebuie să furnizeze persoanelor responsabile de implementare un raport de inspecție și, dacă este cazul, un raport de audit.

⁽¹⁾ JO L 108, 22.4.2009, p. 4.

2.5.5. În vederea eliberării declarației «CE» de adecvare pentru utilizare, menționată în secțiunea 2 din anexa IV, organismul notificat poate să monitorizeze un subsistem pe care este montat un element constitutiv de interoperabilitate pentru a evalua, atunci când acest lucru este solicitat de STI corespunzătoare, adecvarea acestuia pentru utilizare în domeniul feroviar căruia îi este destinat.

2.6. **Prezentare**

Dosarul complet menționat la punctul 2.4 trebuie să fie prezentat solicitantului pentru susținerea certificatului (certificatelor) DIV «CE», dacă este disponibil, eliberat de organismul notificat responsabil în acest sens, sau pentru susținerea certificatului de verificare eliberat de organismul notificat responsabil pentru verificarea «CE» a subsistemului. Dosarul trebuie atașat la declarația de verificare «CE» pe care solicitantul o trimite autorității competente la care depune cererea pentru autorizare de punere în funcțiune.

O copie a dosarului trebuie păstrată de solicitant pe toată durata de funcționare a subsistemului. O copie a dosarului trebuie trimisă oricărui stat membru care o solicită.

2.7. **Publicare**

Fiecare organism notificat trebuie să publice periodic informații relevante privind:

- cererile de verificare «CE» și DIV primite;
- cererile de evaluare a conformității și/sau a adecvării pentru utilizare a elementelor constitutive de interoperabilitate;
- certificatele DIV «CE» eliberate sau refuzate;
- certificatele «CE» de conformitate și/sau de adecvare pentru utilizare eliberate sau refuzate;
- certificatele de verificare «CE» eliberate sau refuzate.

2.8. **Limba**

Dosarele și corespondența referitoare la procedurile de verificare «CE» trebuie redactate într-o limbă oficială a UE și a statului membru în care este stabilit solicitantul sau într-o limbă oficială a UE acceptată de solicitant.

3. PROCEDURA DE VERIFICARE ÎN CAZUL NORMELOR NAȚIONALE

3.1. **Introducere**

Procedura de verificare în cazul normelor naționale este procedura prin care organismul desemnat în temeiul articolului 17 alineatul (3) (organismul desemnat) controlează și certifică faptul că subsistemul este conform cu normele naționale notificate în conformitate cu articolul 17 alineatul (3).

3.2. **Certificatul de verificare**

Organismul desemnat responsabil pentru procedura de verificare în cazul normelor naționale întocmește certificatul de verificare destinat solicitantului.

Certificatul conține o trimitere precisă la norma (normele) națională (naționale) a cărei conformitate a fost examinată de organismul desemnat în procesul de verificare, inclusiv la normele referitoare la părțile care fac obiectul unei derogări de la o STI, al unei adaptări sau al unei reînnoiri.

În cazul normelor naționale referitoare la subsistemele care compun un vehicul, organismul desemnat împarte certificatul în două părți, o parte care cuprinde trimiterea la normele naționale strict referitoare la compatibilitatea tehnică dintre vehicul și rețeaua în cauză și a doua parte rezervată tuturor celorlalte norme naționale.

3.3. **Dosarul tehnic**

Dosarul tehnic care însoțește certificatul de verificare în cazul normelor naționale trebuie să fie inclus în dosarul tehnic menționat la punctul 2.4 și să conțină datele tehnice relevante pentru evaluarea conformității subsistemului cu normele naționale.”

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 24 martie 2010

privind ajutorul de stat C 4/03 (ex NN 102/02) pus în aplicare de Italia în favoarea WAM SpA

[notificată cu numărul C(2010) 1711 cor.]

(Numai textul în limba italiană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/134/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

având în vedere decizia prin care Comisia a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la ajutorul C 4/03 (ex NN 102/02) ⁽²⁾,

în urma invitației adresate părților interesate de a-și prezenta observațiile în conformitate cu dispozițiile citate mai sus și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

I. PROCEDURA

Procedura în fața Comisiei

- (1) Prin scrisoarea din 26 iulie 1999, Comisia a primit o reclamație împotriva WAM Engineering Ltd. În reclamație se susținea că WAM SpA beneficiase de subvenții de stat ilegale din partea Italiei.
- (2) Autorităților italiene li s-au adresat cereri de informații prin scrisorile din 5 august 1999 și 10 septembrie 1999. Reclamantul a depus informații suplimentare prin scrisoarea din 2 septembrie 1999. Prin scrisoarea din 13 decembrie 1999, Comisia a comunicat reclamantului răspunsul autorităților italiene, prezentat în scrisoarea din 11 octombrie 1999, și și-a anunțat intenția de a efectua o investigație oficială.

⁽¹⁾ Începând de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE; cele două seturi de dispoziții sunt identice din punctul de vedere al conținutului. În sensul prezentei decizii, trimiterea la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțeleasă ca trimitere la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE acolo unde este cazul, iar trimiterea la Tribunalul de Primă Instanță trebuie înțeleasă ca trimitere la Tribunal.

⁽²⁾ C(2003) 35 final (JO C 142, 18.6.2003, p. 2).

- (3) În același timp s-a derulat o anchetă cu privire la schemele naționale de sprijin pentru investițiile străine directe în afara UE (ISD), care urma să aibă drept rezultat o comunicare a Comisiei cu privire la acest subiect.

- (4) Prin scrisoarea din 18 decembrie 2001, Comisia a solicitat Italiei să comunice informații suplimentare, în urma unui nou demers al reclamantului (alte două atenționări au fost adresate Comisiei prin scrisorile din 31 martie 2000 și 11 octombrie 2000), având în vedere că ancheta privind ISD fusese amânată de către Comisie.

- (5) În lumina informațiilor furnizate prin scrisorile din 20 februarie 2002 și 27 martie 2002, autorităților italiene le-au fost adresate alte întrebări prin scrisoarea din 12 aprilie 2002.

- (6) Autoritățile italiene au răspuns prin scrisoarea din 21 mai 2002. Prin scrisoarea din 5 iunie 2002, Comisia a informat autoritățile italiene că informațiile prezentate sunt, în opinia sa, incomplete și a solicitat ca informațiile lipsă și clarificările să-i fie transmise în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea scrisorii.

- (7) Deoarece nu s-a primit niciun răspuns și în pofida unei cereri formulate de autoritățile italiene prin scrisoarea din 25 iunie 2002 în vederea prelungirii termenului-limită până la 31 iulie 2002, Comisia a adoptat un ordin de furnizare de informații în sensul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽³⁾ (denumit în continuare „Regulamentul 659/1999”) la 26 septembrie 2002. Între timp, cazul a fost transferat în registrul ajutoarelor care nu au fost notificate, cu numărul NN 102/2002.

- (8) Prin scrisorile din 26 iunie 2002 și 4 octombrie 2002, reclamantul a fost informat în legătură cu evoluția dosarului. Prin scrisoarea din 31 octombrie 2002, acesta a dorit să cunoască rezultatul ordinului.

⁽³⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

- (9) Autoritățile italiene au depus informațiile solicitate prin scrisoarea din 16 octombrie 2002 și au comunicat elemente suplimentare prin scrisoarea din 24 octombrie 2002.
- (10) Comisia a informat Italia prin scrisoarea din 24 ianuarie 2003 că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE, în prezent articolul 108 alineatul (2) din TFUE, în ceea ce privește ajutorul în cauză⁽⁴⁾.
- (11) Prin scrisoarea din 29 ianuarie 2003, reclamantul a fost informat în mod corespunzător.
- (12) Deoarece nu primise încă scrisoarea menționată anterior, reclamantul a trimis Comisiei o atenționare prin scrisoarea din 10 februarie 2003.
- (13) În urma comunicării adresate autorităților italiene cu privire la inițierea procedurii, WAM SpA a trimis imediat o scrisoare Comisiei (scrisoarea din 10 februarie 2003).
- (14) Prin scrisoarea din 27 februarie 2003, Italia a solicitat o prelungire, până la 7 martie 2003, a termenului de cincisprezece zile de prezentare a observațiilor referitoare la confidențialitate, după cum se prevede în decizia Comisiei.
- (15) Prin scrisoarea din 10 martie 2003, Italia a solicitat Comisiei să nu publice decizia, având în vedere disponibilitatea beneficiarului de a rambursa ajutorul, după cum susține chiar WAM SpA în scrisoarea din 13 martie 2003 trimisă direct Comisiei.
- (16) Prin scrisoarea din 18 martie 2003, Comisia a evidențiat că, pentru a se evita publicarea, este necesară o decizie finală de închidere a cazului, decizie care depinde de prezentarea unei dovezi atestând că cele două tranșe ale ajutorului plus dobânda calculată într-o modalitate acceptabilă pentru Comisie au fost recuperate efectiv.
- (17) Deoarece suma propusă de guvernul italian prin scrisoarea din 13 mai 2003 era semnificativ mai mică decât prima estimare a echivalentului ajutorului calculat de Comisie pe baza elementelor aflate la dispoziția sa la momentul inițierii procedurii, Comisia a informat Italia, prin scrisoarea din 22 mai 2003, că, întrucât suma propusă pentru rambursare nu a fost considerată ca îndeplinind criteriile sale, publicarea urma să aibă loc în cel mai scurt timp.
- (18) Prin scrisoarea din 13 iunie 2003, reclamantul a solicitat informații cu privire la publicarea deciziei. Comisia a răspuns prin scrisoarea din 18 iunie 2003. O altă comunicare a fost trimisă în aceeași zi, prin e-mail, reclamantului, informându-l imediat că publicarea fusese efectuată de curând.
- (19) Prin scrisoarea din 1 iulie 2003, precedată de un fax având aceeași dată, WAM SpA a depus o cerere de acces la întregul dosar. Cererea a fost respinsă de Comisie prin scrisoarea din 14 iulie 2003.
- (20) Prin scrisoarea din 20 iunie 2003, WAM SpA a răspuns direct comunicării Comisiei adresate Italiei prin care aceasta era informată cu privire la faptul că decizia fusese publicată. Comisia a răspuns prin scrisoarea din 11 iulie 2003.
- (21) Prin scrisoarea din 27 iunie 2003, reclamantul și-a exprimat intenția de a pretinde despăgubiri de la WAM SpA, având în vedere pierderile suferite, în cazul în care decizia finală a Comisiei ar fi fost negativă. Acesta a solicitat să fie informat cu privire la procedura care trebuie urmată.
- (22) Prin scrisoarea din 4 iulie 2003, Morton Machine Company Limited a anunțat că a fost citată să apară în fața unei instanțe italiene de către WAM SpA, care la rândul său pretindea despăgubiri, și a întrebat Comisia dacă ar putea face demersuri în vederea retragerii citației.
- (23) Prin scrisoarea din 10 iulie 2003, Comisia a răspuns celor două scrisori menționate anterior primite din partea Morton Machine Company.
- (24) Prin scrisoarea din 16 iulie 2003, terții interesați au prezentat observații și au solicitat ca acestea să rămână confidențiale.
- (25) La 23 iulie 2003 a avut loc o întâlnire între departamentele Comisiei și autoritățile italiene. Înainte de întâlnire, autoritățile italiene furnizaseră unele informații prin scrisoarea din 22 iulie 2003, înregistrată ca primită la 25 iulie 2003. Informații suplimentare au fost trimise direct Comisiei prin scrisoarea din 8 august 2003 din partea Cabinetului Primului Ministru (Departamentul pentru Coordonarea Politicilor Comunitare).
- (26) Prin scrisoarea din 21 august 2003, Morton Machine Company Limited a întrebat dacă s-a luat o decizie finală și a solicitat să fie ținută la curent cu evoluția situației. Comisia a răspuns prin scrisoarea din 28 august 2003.
- (27) Prin scrisoarea din 19 septembrie 2003, Italia a prezentat Comisiei observațiile sale privind decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare.
- (28) Prin scrisoarea din 3 noiembrie 2003, Italia și-a prezentat observațiile cu privire la observațiile terților.
- (29) Ca urmare a cererii de despăgubire formulată de către WAM SpA la 30 iulie 2003, refuzul de a permite accesul la documente a fost confirmat de Secretariatul General prin scrisoarea din 16 septembrie 2003.
- (30) Informațiile lipsă din răspunsul din 19 septembrie 2003 au fost comunicate de Italia prin scrisoarea din 14 ianuarie 2004.

(4) A se vedea nota de subsol nr. 2.

(31) La 19 mai 2004, Comisia a adoptat o decizie în baza articolului 7 alineatele (3) și (5) din Regulamentul 659/1999⁽⁵⁾.

Procedura în fața Tribunalului de Primă Instanță și a Curții de Justiție

(32) Atât WAM SpA, cât și Italia au introdus o acțiune împotriva Deciziei Comisiei din 19 mai 2004 în fața Tribunalului de Primă Instanță. Luând decizia de a conexa cele două cauze, Tribunalul de Primă Instanță și-a pronunțat hotărârea la 6 septembrie 2006 și a respins Decizia Comisiei pe considerentul că aceasta nu a furnizat suficiente dovezi cu privire la posibilitatea ca ajutorul să afecteze comerțul și concurența de pe piața UE, date fiind circumstanțele cauzei⁽⁶⁾.

(33) Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță a fost atacată în justiție de către Comisie. La 30 aprilie 2009, Curtea de Justiție a respins acțiunea Comisiei⁽⁷⁾.

II. DESCRIEREA AJUTORULUI

(34) WAM SpA este o societate înființată în temeiul legislației italiene, cu sediul social în Cavezzo, Italia. Pe parcursul perioadei relevante cuprinse între 1995 și 2000 a activat pe piața fabricării și comercializării de transportoare elicoidale și alimentatoare cu șurub, colectoare de praf și supape pentru instalații industriale. Pe această piață există numeroși producători UE. În special pe piața colectoarelor de praf, WAM SpA avea o serie de concurenți UE mai mari, care dispuneau de tehnologie avansată și de o structură comercială bine dezvoltată⁽⁸⁾.

(35) În ceea ce privește prezența WAM SpA pe piața italiană, cota de piață a societății pe piața transportoarelor elicoidale de ciment a fost de 60 % în 1991, 50 % în 2000 și 55 % în 2003. Pe piața colectoarelor de praf, cota de piață a societății a fost de 40 % în 1991 și a crescut până la 50 % în 2000 și respectiv 60 % în 2003⁽⁹⁾.

(36) Începând din 1997, WAM SpA s-a extins și pe alte piețe din UE, în special Germania de Vest și Franța. În 2000, cota sa de piață pentru transportoare elicoidale de ciment era de 70 % în Franța și Germania și de 60 % în Regatul Unit, în timp ce cifrele corespunzătoare pentru colec-

toarele de praf rotunde erau de 50 % în Franța, 20 % în Germania și 10 % în Regatul Unit⁽¹⁰⁾.

(37) În 1994 a fost înființată o filială în Japonia, WAM Japan. Aceasta se axa pe comercializarea a două produse care erau fabricate în Italia și ale căror costuri de transport erau relativ scăzute: colectoare de praf și supape. În 1995 a fost înființată o filială în China, gestionată inițial ca o asocierie în participație cu un partener local, iar din 1998 ca filială deținută în totalitate a WAM SpA⁽¹¹⁾.

(38) În perioada în cauză, WAM SpA a deținut și 84 % din acțiunile „WAM Engineering Ltd”, o societate înființată în temeiul legislației engleze, cu sediul social la Tewkesbury, Regatul Unit. Segmentul de piață pe care activa WAM Engineering Ltd era proiectarea, fabricarea și vânzarea malaxoarelor industriale utilizate în principal în industria alimentară, chimică, farmaceutică și de protecția mediului.

(39) În ceea ce privește politica de stabilire a prețurilor practică de WAM Engineering Ltd în Regatul Unit, reclamantul a argumentat că WAM putea oferi aceleași produse (malaxoare industriale) cu cele fabricate și comercializate de societatea reclamantului, la aproximativ o treime din preț – o cifră care, potrivit afirmațiilor reclamantului, abia reușea să acopere costul materiilor prime necesare pentru fabricarea utilajelor, acest lucru datorându-se, în opinia sa, finanțării acordate de guvernul italian, în special în baza Legii nr. 394/81 din 29 iulie 1981.

(40) Potrivit reclamantului, WAM Engineering Ltd a beneficiat de sprijin financiar pentru programele de pătrundere pe piață în țări care nu erau membre UE în baza Legii nr. 394/81. Aparent, Legea nr. 394/81 asigură sprijin în special societăților comerciale italiene care doreau să înființeze o filială în străinătate, sub formă de reprezentanțe, sucursale de comercializare și depozite.

(41) Autoritățile italiene au confirmat acordarea ajutorului sub forma unor împrumuturi subvenționate în valoare de 2 281 450 000 LIT (aproximativ 1,18 milioane EUR) către WAM SpA pentru derularea unor proiecte în Japonia, Coreea de Sud și Taiwan, în 1995. Potrivit autorităților italiene, beneficiarului i s-a acordat, de fapt, un împrumut subvenționat în valoare de 1 358 505 421 LIT (aproximativ 0,7 milioane EUR) deoarece proiectele planificate a se derula în Coreea și Taiwan nu au fost puse în aplicare din cauza crizei economice prin care treceau țările respective.

(42) Împrumutul subvenționat a acoperit 85 % din cheltuielile eligibile. Subvenționarea ratei dobânzii se putea ridica până la 60 % din rata de referință. Împrumutul urma să fie rambursat în termen de cinci ani, în sistem linear și în sume semestriale egale, cu dobânda plătită la soldul neachitat. A fost prevăzută o perioadă de grație de doi ani.

⁽⁵⁾ JO L 63, 4.3.2006, p. 11.

⁽⁶⁾ Cauzele conexe T-304/04 și T-316/04, Republica Italiană și Wam SpA/Comisia, Rec., 2006, p. II-64.

⁽⁷⁾ Hotărârea din 30 aprilie 2009, Comisia/Republica Italiană și Wam SpA, C-494/06 P, nepublicată încă.

⁽⁸⁾ Cum ar fi Dce și R-Master (Regatul Unit), Infa-Stauband Ats (Germania) și Fda (Franța). A se vedea Recent, Centrul de Cercetare Economică (Departamentul de economie politică al Universității din Modena și Reggio Emilia), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968-2003)”, februarie 2009.

⁽⁹⁾ Recent, Centrul de Cercetare Economică (Departamentul de economie politică al Universității din Modena și Reggio Emilia), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968-2003)”, februarie 2009.

⁽¹⁰⁾ A se vedea nota de subsol nr. 9.

⁽¹¹⁾ A se vedea nota de subsol nr. 9.

- (43) Rata subvenționată a dobânzii la împrumutul respectiv (egală cu 4,4 %) a fost calculată cu referire la o rată a pieței de 11 %. În lumina celor de mai sus și pe baza informațiilor disponibile la momentul inițierii procedurii, intensitatea ajutorului trebuia să fie egală cu 16,38 % din echivalentul subvenției brute (ESB), ceea ce ar fi însemnat un ajutor în cuantum de 222,523 de milioane LIT (aproximativ 115 000 EUR).
- (44) Costurile eligibile ale acestui ajutor au fost împărțite în două categorii: costuri asociate structurilor permanente din străinătate și costuri de promovare comercială. Au fost luate în calcul următoarele costuri, exprimate în milioane LIT:

(milioane LIT)	
COSTURI ELIGIBILE	ÎMPRUMUTURI ACORDATE
STRUCTURI PERMANENTE	
Chirie, asigurări, facilități diverse	122,56
Costuri de exploatare (în special cu personalul, mobilierul, echipamentele pentru structurile permanente)	556,94
Eșantioane	38,23
Servicii de consultanță	29,43
Subtotal 1	747,18
PROMOVARE COMERCIALĂ	
Depozitarea bunurilor	456,28
Studii de piață	40,95
Târguri și expoziții	12,19
Publicitate	94,39
Deplasări în interes profesional	7,52
Subtotal 2	611,33
Total general	1 358,51

- (45) În plus, prin scrisoarea din 21 mai 2002, ca răspuns la solicitarea de informații adresată de Comisie, autoritățile italiene, au declarat că societății WAM SpA i s-a acordat un alt împrumut subvenționat în valoare de 1 940 579 808 LIT (aproximativ 1 milion EUR) în baza aceleiași scheme, la 9 noiembrie 2000.
- (46) La data inițierii procedurii, Comisia nu deținea alte informații referitoare la acest ajutor suplimentar.

III. MOTIVELE ÎNIȚIERII PROCEDURII

Ajutorul acordat WAM SpA în 1995

- (47) În scrisoarea din 21 mai 2002, autoritățile italiene au susținut că ajutorul acordat WAM SpA în 1995 în

baza Legii nr. 394/81 s-a situat cu mult sub pragul *de minimis* și că niciun alt ajutor *de minimis* nu a mai fost acordat aceluiași beneficiar în cursul aceleiași perioade de trei ani. În plus, acestea au subliniat că ajutorul nu putea fi considerat ca fiind legat în mod direct de cantitățile exportate.

- (48) Comisia a subliniat că majoritatea costurilor eligibile luate în calcul pentru ajutorul specific acordat WAM SpA în 1995, cum ar fi cele cu chiria, asigurările, facilitățile diverse și costurile de exploatare (în special costuri cu personalul, mobilierul și echipamentele) în legătură cu un punct de lucru permanent din străinătate ar fi putut fi considerate ajutor pentru înființarea și funcționarea unei rețele de distribuție.
- (49) În mod similar, în opinia Comisiei, costurile cu serviciile de consultanță aferente structurilor permanente din străinătate, publicitate și deplasări în interes de serviciu ar fi putut fi clasificate drept cheltuieli curente pentru activități de export.
- (50) În decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, Comisia a afirmat că, în temeiul ultimului punct din Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile pentru evaluarea ajutorului de stat ilegal⁽¹²⁾, în cazurile în care, la momentul luării unei decizii, orientările au fost înlocuite cu un regulament, Comisia consideră că normele prevăzute în regulament trebuie aplicate în măsura în care sunt mai favorabile decât cele prevăzute în orientări. Ca atare, Comisia a precizat în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare că în ceea ce privește ajutorul *de minimis*, în principiu trebuiau să se aplice normele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE la ajutorul *de minimis*⁽¹³⁾ [denumit în continuare Regulamentul (CE) nr. 69/2001].
- (51) Cu toate acestea, Regulamentul (CE) nr. 69/2001 nu se aplica ajutorului pentru activități asociate exportului, adică ajutorului având o legătură directă cu cantitățile exportate și cu înființarea și funcționarea unei rețele de distribuție sau altor cheltuieli curente asociate activităților de export, așa cum se prevede la articolul 1 litera (a).
- (52) În ceea ce privește conformitatea ajutorului în cauză cu normele *de minimis* relevante, trebuie să se rețină că, în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, Comisia a declarat că Orientările Comunității din 1992 privind ajutorul de stat pentru IMM-uri⁽¹⁴⁾ (denumite în continuare Orientările privind IMM-urile din 1992) nu excludeau în mod explicit ajutorul pentru export, dar fixau un prag mai mic pentru ajutorul *de minimis*, de 50 000 ECU.

⁽¹²⁾ JO C 119, 22.5.2002, p. 22.

⁽¹³⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 30.

⁽¹⁴⁾ JO C 213, 19.8.1992, p. 2.

- (53) În lumina celor de mai sus, Comisia și-a exprimat, în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, unele îndoieli cu privire la posibilitatea ca ajutorul acordat WAM SpA în 1995 în baza Legii nr. 394/81 să fie considerat conform cu orice normă relevantă *de minimis*.
- (54) Mai mult, ținând seama de examinarea preliminară, Comisia a exprimat îndoieli serioase cu privire la măsura în care ajutorul acordat WAM SpA ar putea fi declarat compatibil cu Tratatul CE (în prezent TFUE) în baza oricărei dispoziții.

Ajutorul acordat WAM SpA în 2000

- (55) La data la care a fost inițiată procedura oficială de investigare, Comisia nu deținea niciun fel de informații concrete, cum ar fi intensitatea ajutorului sau cheltuielile eligibile, cu privire la ajutorul acordat „grupului WAM” (cum l-au denumit autoritățile italiene) în 2000, din nou sub forma unui împrumut subvenționat, în baza Legii nr. 394/81. Niciun fel de informații referitor la acesta nu fuseseră prezentate de către autoritățile italiene.
- (56) În consecință, Comisia nu a putut evalua în detaliu ajutorul specific, în acel stadiu al procedurii. Cu toate acestea, deoarece servea aceluiași scop și fusese acordat în baza aceluiași temei juridic ca și ajutorul din 1995, Comisia a avut îndoieli cu privire la măsura în care ajutorul putea fi considerat conform cu oricare dintre dispozițiile relevante ale Tratatului CE (în prezent TFUE).
- (57) De asemenea, autoritățile italiene au subliniat, în scrisoarea din 24 octombrie 2002, că niciun ajutor nu fusese vreodată acordat în mod direct pentru „WAM Engineering” și că nicio întreprindere cu acest nume nu era înregistrată în registrul comercial italian. Cu toate acestea, Comisia a reținut în primul rând că „WAM SpA” deținea 84 % din acțiunile „WAM Engineering Ltd” și, în al doilea rând, că după scrisoarea din 11 octombrie 1999, autoritățile italiene anunțaseră că întreprinderii „WAM SpA” i se acordase în 1995 un împrumut subvenționat în baza Legii nr. 394/81 și adăugaseră, prin scrisoarea din 21 mai 2002, că „grupului WAM” i se acordase un alt împrumut subvenționat în baza aceleiași scheme din 9 noiembrie 2000.

IV. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (58) Observații referitoare la decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare au fost primite de la un terț interesat care a cerut să nu fie numit.
- (59) Observațiile terților au susținut eforturile Comisiei de refacere a unor condiții de concurență echitabile pentru concurenții din sectorul respectiv și au conținut reclamații împotriva pierderii aptitudinilor tehnice și a locurilor de muncă din cauza poziției deținute de WAM SpA pe piață.

- (60) În scrisoarea din 3 noiembrie 2003, autoritățile italiene, cărora li s-au adus la cunoștință observațiile terților prin scrisoarea Comisiei din 25 septembrie 2003, au afirmat că din punctul lor de vedere aceste observații nu aduc nimic nou, ci doar confirmă unele dintre afirmațiile făcute deja în această cauză, inclusiv de către reclamant, printre alții. Autoritățile italiene au considerat în special că se aduseseră suficiente dovezi pentru a demonstra lipsa oricărei legături între faptele expuse în observațiile menționate anterior și finanțarea WAM SpA în baza Legii nr. 394/81.

V. OBSERVAȚIILE AUTORITĂȚILOR ITALIENE

- (61) În ceea ce privește împrumutul din 1995, autoritățile italiene au furnizat dovezi potrivit cărora, la data la care s-a formulat cererea pentru prima măsură de ajutor și a fost acordat împrumutul, WAM SpA se încadra în definiția unei întreprinderi mijlocii prevăzută la punctul 2.2 din Orientările privind IMM-urile din 1992, după cum evidențiază și situația financiară anuală a societății din 1994, deoarece avea 163 de angajați, o cifră de afaceri anuală de 16,8 milioane EUR și un bilanț total de 20,1 milioane EUR și era deținută de două întreprinderi, ambele încadrându-se în definiția IMM-urilor. Însă autoritățile italiene au fost de acord că WAM SpA nu mai era IMM după 1998 sau în momentul în care s-a acordat al doilea ajutor (2000).
- (62) În completarea informațiilor pe care Comisia le deținea deja la momentul inițierii procedurii nu a mai venit niciun alt element important referitor la prima măsură de ajutor, cu excepția informației potrivit căreia împrumutul fusese pus la dispoziția beneficiarului în mai multe tranșe pentru care perioada de grație putea varia de la 2 ani la zero. Se pare că în contractul original nu exista nicio dispoziție privind revizuirea ratei dobânzii. Rambursarea integrală a împrumutului a fost prevăzută pentru aprilie 2004.
- (63) În ceea ce privește împrumutul din 2000, autoritățile italiene au adus unele clarificări prin scrisoarea din 25 iulie 2003, potrivit cărora suma totală efectivă a împrumutului a fost de 3 603 574 689 LIT (echivalentul a 1 861 091,01 EUR), și nu de 1 940 579 808 LIT (aproximativ 1 milion EUR), așa cum se menționase anterior în scrisoarea din 21 mai 2002 și cum se indica în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, deoarece suma menționată inițial se referea numai la acea parte din împrumut care fusese deja plătită la momentul redactării scrisorii și nu la suma totală a ajutorului acordat.
- (64) În fapt, au mai fost plătite alte două tranșe. Ultima, în valoare de 248 091,01 EUR, a fost plătită la 22 ianuarie 2003. Condițiile în care a fost acordat acest împrumut au fost aceleași cu cele ale împrumutului din 1995, de vreme ce ambele au fost acordate în baza Legii nr. 394/81. Acordarea întregii sume a împrumutului din 2000 a fost decisă la 9 noiembrie 2000, iar contractul a fost semnat la 20 decembrie 2000.

- (65) Prezentăm mai jos un tabel al costurilor eligibile luate în considerare în ceea ce privește acest ajutor, transmis de către guvernul italian într-o anexă la scrisoarea din 22 iulie 2003.

(mii EUR)	
COSTURI ELIGIBILE	ÎMPRUMUTURI ACORDATE
STRUCTURI PERMANENTE	
Chiria și dotarea spațiului, vehicule	331,27
Costuri de exploatare (gestionare, bunuri și personal)	973,50
Eșantioane	0,87
Formare	25,24
Consultanță	30,29
Subtotal 1	1 361,17
PROMOVARE COMERCIALĂ	
Depozitarea bunurilor	353,39
Târguri și promoții	6,37
Publicitate	42,74
Deplasări în interes profesional	94,84
Deplasări ale clienților în Italia	2,59
Subtotal 2	499,92
Total general	1 861,09

- (66) În plus, rezultă în mod clar din documentele anexate la scrisoarea din 14 ianuarie 2004 că programul respectiv ar fi trebuit derulat în China de către WAM SpA împreună cu „WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd”, o firmă locală deținută în totalitate de către WAM SpA.
- (67) S-a considerat că în costurile eligibile intră chiria pentru spațiul de birouri, depozitarea, sălile de expoziție și asistența tehnică (suprafață totală de 7 500 m²), cumpărarea, închirierea sau preluarea în leasing a 3 vehicule și costurile cu personalul la firma-mamă și în străinătate (în mod concret: 1 director de vânzări și 6 tehnicieni).
- (68) Rata dobânzii aplicată la împrumutul specific era de 2,32 %, respectiv 40 % din rata de referință de 5,8 %, în vigoare la momentul acordării ajutorului. Din nou, se pare că în contract nu era prevăzută nicio modificare a ratei dobânzii pe perioada împrumutului. Împrumutul a fost vărsat beneficiarului în mai multe tranșe, astfel încât perioada de grație a variat de la 2 ani la zero.
- (69) În ceea ce privește rambursarea, din datele furnizate de către autoritățile italiene rezultă că perioada de grație de doi ani, în cursul căreia s-a plătit numai dobânda la tranșele din împrumut deja vărsate, a expirat la 20 februarie 2003. La 20 august 2003 a început perioada de rambursare de cinci ani. Rambursarea s-a efectuat în mod linear și în tranșe semestriale egale, cu dobânda aplicabilă la soldul neachitat. Prin urmare, potrivit graficului, rambursarea ar fi trebuit să se încheie până la 20 februarie 2008.
- (70) În plus, în ceea ce privește modificarea ratei dobânzii în cursul perioadei de rambursare, autoritățile italiene au argumentat că în cadrul legal italian existau norme generale care permiteau aceste reduceri.
- (71) În plus, în legătură cu ambele împrumuturi, autoritățile italiene au susținut că din suma ajutorului trebuia dedus costul garanției bancare obligatorii, care fusese solicitată înainte de acordarea împrumuturilor.
- (72) În ceea ce privește exporturile realizate de WAM SpA în interiorul și în afara UE, s-au pus la dispoziție următoarele date:

ANUL	EXPORTURI ÎN INTERIORUL UE	EXPORTURI ÎN AFARA UE	TOTAL EXPORTURI
1995	10 237 196	4 477 951	14 715 147
1996	9 338 640	5 592 122	14 930 762
1997	9 974 814	5 813 442	15 788 256
1998	10 780 161	5 346 514	16 126 675
1999	11 885 473	5 276 525	17 161 998

- (73) Autoritățile italiene au informat Comisia că cifrele totale ale exporturilor indicate mai sus reprezentau între 52 % și 57,5 % din cifra de afaceri anuală totală a WAM SpA în 1995 și respectiv în 1999.

- (74) În final, deși autoritățile italiene recunosc că cele două împrumuturi examinate nu sunt compatibile nici cu Regulamentul (CE) nr. 69/2001, nici cu Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei⁽¹⁵⁾, ele sunt totuși de părere că stimulentele pentru întreprinderile din UE destinate să susțină programele ce urmează a fi puse în aplicare în afara UE nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 107 alineatul (3) din TFUE.

VI. EVALUAREA AJUTORULUI

Existența ajutorului în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE

- (75) Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede că „orice ajutor acordat de un stat membru sau prin intermediul resurselor statului sub orice formă care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea

⁽¹⁵⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 33.

anumitor întreprinderi sau prin producția anumitor bunuri este incompatibil cu piața internă.”

- (76) Din articolul 107 alineatul (1) din TFUE rezultă că, pentru ca o măsură să poată fi considerată ajutor de stat, este necesar să fie întrunite patru condiții. În primul rând, trebuie să existe o intervenție a statului prin intermediul resurselor statului. În al doilea rând, intervenția respectivă trebuie să confere un avantaj selectiv beneficiarului acesteia. În al treilea rând, aceasta trebuie să fie pasibilă de a afecta comerțul dintre statele membre și, în al patrulea rând, trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența.

Resursele statului și imputabilitatea statului

- (77) Conceptul de ajutor de stat se aplică oricărui avantaj, acordat în mod direct sau indirect, finanțat din resursele statului, acordat de statul însuși sau de orice organism intermediar care acționează în baza prerogativelor ce i-au fost conferite. Jurisprudența Curții de Justiție stabilește foarte clar că nu există nicio diferență între ajutorul transferat în mod direct de către stat și ajutorul transferat de entitățile publice sau private înființate de stat în acest scop⁽¹⁶⁾.
- (78) Măsurile de ajutor examinate au fost acordate de comitetul înființat în temeiul articolului 2 din Legea nr. 394/81⁽¹⁷⁾ pentru împrumutul din 1995 și de „Comitato Agevolazioni”⁽¹⁸⁾ pentru împrumutul din 2000.

⁽¹⁶⁾ A se vedea cauza 78/76, Steinike & Weinlig, Rec., 1977, p. 595, punctul 21; cauza 290/83, Comisia/Franța, Rec., 1985, p. 439, punctul 14; cauzele conexe 67/85, 68/85 și 70/85, Van der Kooy și alții/Comisia, Rec., 1988, p. 219, punctul 35; și cauza C-305/89, Italia/Comisia, Rec., 1991, p. I-1603, punctul 13.

⁽¹⁷⁾ Conform articolului 2 din Legea nr. 394/81, la Mediocredito Centrale s-a creat un fond pentru acordarea de împrumuturi subvenționate societăților comerciale în vederea pătrunderii pe piețele externe. Acest fond este administrat de un comitet care se asigură că sprijinul este acordat în conformitate cu legea. Comitetul este numit prin decretul Ministrului Comerțului în cooperare cu Ministrul Trezoreriei și cu Ministrul Industriei, Comerțului și Meșteșugurilor. Comitetul, constituit la nivelul Ministerului Comerțului Exterior, este alcătuit din: (a) Ministrul Comerțului sau, prin delegație, secretarul de stat, care asigură președinția comitetului; (b) un director numit din cadrul fiecăruia dintre următoarele departamente: Trezorerie, Ministerul Industriei, Comerțului și Meșteșugurilor, Ministerul Comerțului sau supleanți cu calificări similare numiți de către miniștrii respectivi; (c) Directorul General al Mediocredito Centrale sau, în lipsa acestuia, un supleant desemnat de acesta; (d) Directorul General al Institutului Național de Comerț Exterior (Istituto nazionale per il commercio estero) sau, în lipsa acestuia, un supleant desemnat de acesta.

⁽¹⁸⁾ Articolul 1 din Decretul ministerial din 19 ianuarie 1999 prevede componența comitetului în sensul Decretului legislativ din 31 martie 1998 nr. 143 și în special al articolului 25 alineatul (1), respectiv acesta cuprinde doi reprezentanți ai Ministerului Comerțului, un reprezentant al Trezoreriei, Bugetului și Planificării Economice, un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, Ministrul Industriei, Comerțului și Meșteșugurilor, un reprezentant numit de Conferința Președinților de Regiuni și Provinciilor Autonome și un reprezentant al Asociației Băncilor Italiene.

- (79) Mediocredito Centrale SpA⁽¹⁹⁾ a încheiat contractul de finanțare din 1995 cu WAM SpA pentru a pune în aplicare decizia comitetului înființat în baza articolului 2 din Legea nr. 394/81. SIMESIT SpA⁽²⁰⁾ a încheiat contractul de finanțare din 2000 cu WAM SpA pentru a pune în aplicare decizia „Comitato Agevolazioni”.

- (80) În acest caz, ajutorul a fost acordat din resursele statului de către entități care au acționat în numele statului, cu obiectivul de a promova activități economice conform orientărilor stabilite de stat și ca atare – în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție – sunt imputabile statului⁽²¹⁾.

Avantaj selectiv acordat unei întreprinderi

- (81) Împrumuturile în condiții avantajoase îmbunătățesc situația financiară a beneficiarului ajutorului, scutindu-l de unele costuri pe care în caz contrar acesta ar trebui să le suporte dacă ar concepe un program de pătrundere pe piață fără intervenția statului. Prin urmare, măsurile de ajutor de stat examinate conferă WAM SpA un avantaj selectiv față de concurenții săi din UE.
- (82) Fiind o societate care activează în domeniul producției și distribuției de transportoare elicoidale și alimentatoare cu șurub, colectoare de praf și supape pentru instalații industriale, este neîndoelnic că WAM SpA desfășoară pe piață o activitate economică ce respectă definiția întreprinderii în baza dreptului UE⁽²²⁾.
- (83) În concluzie, se poate considera că ajutorul acordat WAM SpA a conferit un avantaj selectiv întreprinderii.

Efectul asupra comerțului dintre statele membre și denaturarea concurenței

- (84) În hotărârea din 30 aprilie 2009, Curtea de Justiție subliniază că⁽²³⁾ „inclusiv în acele cauze în care circumstanțele în care s-a acordat ajutorul indică în mod clar

⁽¹⁹⁾ La momentul respectiv, un fond în sensul articolului 2 din Legea 394/81 de deținere a resurselor statului era constituit la Mediocredito Centrale și administrat de un comitet înființat în temeiul articolului 2 din Legea nr. 394/81. Prin scrisoarea din 27 decembrie 1995, Ministerul Comerțului Exterior a solicitat Mediocredito Centrale să încheie un contract cu WAM SpA (în termen de trei luni), în scopul punerii în aplicare a deciziei comitetului înființat în baza articolului 2 din Legea nr. 394/81 în sesiunea din 24 noiembrie 1995.

⁽²⁰⁾ Conform Decretului legislativ nr. 143 din 31 martie 1998, în special articolul 25 alineatul (1), începând cu 1 ianuarie 1999 SIMESIT SpA a fost numită în vederea gestionării sprijinului financiar pentru promovarea activităților comerciale externe în baza Legii nr. 394/81. SIMESIT SpA este o entitate publică înființată în 1990 (Legea nr. 100 din 24 aprilie 1990) de guvernul italian în vederea promovării societăților italiene în țări terțe. Societatea este controlată de guvernul italian, care deține 76 % din acțiuni și stabilește orientările în vederea selectării investițiilor susținute de SIMESIT SpA. În plus, consiliul de administrație al SIMESIT („consiglio d'amministrazione”) este alcătuit din nouă membri, dintre care cinci sunt numiți de guvernul italian.

⁽²¹⁾ A se vedea cauza C-482/99, Republica Franceză/Comisia (Stardust), Rec., 2002, p. I-4397, punctele 55 și 56.

⁽²²⁾ A se vedea cauza C-41/90, Höfner și Elser, Rec., 1991, p. I-01979, punctul 21.

⁽²³⁾ Cauza C-494/06 P, Comisia/Republica Italiană și Wam SpA, nepublicată încă, punctele 49 et seq.

capacitatea acestuia de a afecta comerțul dintre statele membre și de a denatura sau de a amenința să denatureze concurența, Comisia are obligația de a preciza cel puțin circumstanțele respective în expunerea de motive a deciziei sale”. Cu toate acestea, potrivit Curții, Comisia nu are obligația de a demonstra că ajutorul are un efect real asupra comerțului dintre statele membre, ci numai pe aceea de a „analiza în ce măsură ajutorul are capacitatea de a afecta comerțul și de a denatura concurența”⁽²⁴⁾. În plus, Curtea de Justiție a mai reținut că „Comisia nu avea obligația de a efectua o analiză economică a situației actuale de pe piața în cauză sau a tiparelor comerciale respective dintre statele membre sau de a prezenta efectul real al ajutorului în cauză” pentru a demonstra îndeplinirea condițiilor referitoare la efectele asupra activității comerciale și a concurenței.

- (85) WAM SpA este o societate comercială care activează în UE și pe piețele internaționale. Aceasta are filiale în multe state membre și își vinde produsele pe întreg teritoriul UE, precum și în afara acestuia. Între 1995 și 1999, două treimi din cifra sa de afaceri, 10 milioane EUR în cifre absolute, au provenit din vânzările realizate pe piața UE, iar o treime din vânzările realizate în afara UE. Pe aceste piețe, WAM SpA concurează în mod efectiv sau potențial cu alte societăți din UE care sunt prezente și pe plan internațional. După cum s-a arătat mai sus (a se vedea considerentul 34), au mai existat cel puțin trei alți mari producători UE de filtre de praf din diverse state membre care erau prezenți pe plan internațional și care ar fi putut fi concurenții WAM SpA în activitatea de exportare a filtrelor de praf către Japonia sau China⁽²⁵⁾. Aceste societăți se aflau, cel puțin teoretic, în concurență cu WAM SpA, deoarece, dacă ar fi decis să își exporte produsele către Japonia sau China, s-ar fi aflat într-o poziție inițială mai puțin favorabilă decât WAM SpA, care primise ajutor în vederea pătrunderii pe piețele respective.
- (86) În plus, după cum s-a explicat la considerentele 34 și 35, în perioada relevantă, WAM SpA deținea o cotă importantă atât pe piața națională, cât și pe piețele europene. După cum s-a arătat la considerentul 38, aceasta era prezentă din punct de vedere comercial printr-o filială aflată în alt stat membru.
- (87) Ca urmare a ajutorului, poziția globală a WAM SpA pe piață s-a consolidat sau ar fi putut să se consolideze în comparație cu întreprinderi din alte state membre care nu sunt numai concurenții efectivi, ci și potențiali ai WAM SpA. Conform unei jurisprudențe constante, „ajutoarele care au intenția de a scuti o întreprindere de cheltuielile pe care ar trebui să le suporte în mod obișnuit în cadrul

gestiunii zilnice sau al activităților sale obișnuite [...] în principiu denaturează concurența⁽²⁶⁾.”

- (88) În cazul de față trei argumente suplimentare susțin această concluzie:
- (89) În primul rând, era foarte probabil ca împrumuturile pentru exporturi acordate WAM SpA să modifice structura normală a unei piețe concurențiale, făcând ca WAM SpA să-și exporte produsele către piețe externe mai ușor decât concurenții săi reali sau potențiali din UE, deoarece aceștia din urmă ar fi trebuit să finanțeze programul de pătrundere pe piețele de export din fonduri proprii.
- (90) În al doilea rând, WAM SpA a primit ajutor pentru realizarea programului de pătrundere pe piață și ca atare a făcut anumite economii. Deoarece WAM SpA a investit în activitatea de pătrundere pe piețele externe în scopul de a-și exporta produsele, aceste economii i-ar fi putut da posibilitatea ulterior de a exporta în afara UE produse fabricate în UE, cu un preț mai mic sau cu o marjă mai ridicată.
- (91) În al treilea rând, deoarece banii sunt fungibili, orice profituri din această activitate ar fi putut fi reinvestite în UE. O altă posibilitate ar fi aceea că, după primirea ajutorului, WAM SpA a fost scutită de cheltuielile pentru pătrunderea pe piețele externe și a putut utiliza fondurile economisite pentru a-și consolida poziția pe piața UE în alte scopuri⁽²⁷⁾. Mai mult, după realizarea exporturilor, orice profituri din această activitate ar fi putut fi reinvestite în UE.
- (92) În toate aceste cazuri, ajutorul ar avea un impact direct asupra pieței UE și un efect de denaturare față de concurenții WAM din UE.
- (93) În mod similar, potrivit unei jurisprudențe constante, „atunci când ajutoarele acordate de statele membre consolidează poziția unei întreprinderi în comparație cu alte întreprinderi aflate în concurență comercială în cadrul UE, acestea din urmă trebuie considerate ca fiind afectate de ajutoarele respective⁽²⁸⁾.” Deoarece ajutorul acordat WAM SpA de către Italia a consolidat poziția acesteia față de concurenții reali sau potențiali din UE, după cum s-a explicat mai sus, acest ajutor a afectat și comerțul din interiorul UE.

⁽²⁴⁾ A se vedea, de asemenea, cauza C-372/97, Italia/Comisia, Rec., 2004, p. I-3679, punctul 52 și cauza C-66/02, Italia/Comisia, Rec., 2005, p. I-10901.

⁽²⁵⁾ Recent, Centrul de Cercetare Economică (Departamentul de economie politică al Universității din Modena și Reggio Emilia), „The Rise of a District Lead Firm: The case of WAM (1968-2003)”, februarie 2009.

⁽²⁶⁾ A se vedea cauza T-459/93, Siemens/Comisia, Rec., 1995, p. II-1675, punctele 48 și 77, cauza T-214/95, Vlaams Gewest/Comisia, Rec., 1998, p. II-717, punctul 43 și cauza T-217/02 TerLembeek/Comisia, Rec., 2006, p. II-4483, punctul 177.

⁽²⁷⁾ În cauza T-369/06, Holland Malt/Comisia, nepublicată încă, Tribunalul de Primă Instanță a reținut la punctul 55 că „este prin urmare clar din jurisprudență că nu este vorba numai despre reducerea, prin intermediul resurselor statului, a cheltuielilor cu gestionarea zilnică a activităților sau a activităților uzuale ale unei întreprinderi, lucru care este, în sine, capabil să denatureze concurența, dar este și o subvenție care îl scutește pe beneficiar, integral sau parțial, de costurile de realizare a unei investiții”.

⁽²⁸⁾ A se vedea cauza 730/79, Philip Morris Holland/Comisia, Rec., 1980, p. 2671, punctul 11, cauza C-53/00 Ferring, Rec., 2001, p. I-9067, punctul 21 și cauza C-372/97, Italia/Comisia, Rec., 2004, p. I-3679, punctul 52.

(94) În ceea ce privește suma ajutorului, Curtea de Justiție a susținut în cauzele Philip Morris/Comisia⁽²⁹⁾ și Franța/Comisia⁽³⁰⁾ că, și în cazul în care suma ajutorului primit este relativ mică sau întreprinderea este mică, rămâne posibilitatea ca relațiile comerciale din cadrul UE să fie afectate. În aceeași notă, în cauza Vlaams Gewest/Comisia⁽³¹⁾, Tribunalul de Primă Instanță s-a pronunțat că „și o sumă relativ mică poate afecta relațiile comerciale dintre statele membre acolo unde există o concurență puternică în sectoarele în care activează întreprinderile”. Mai mult, Curtea de Justiție a susținut, în cauza Heiser⁽³²⁾, că nu există un prag sau un procent sub care să se poată considera că relațiile comerciale dintre statele membre nu au fost afectate.

(95) Prin urmare, în cauza de față, suma relativ mică a ajutorului nu contrazice concluzia potrivit căreia ar putea exista un efect asupra relațiilor comerciale din cadrul UE și asupra concurenței. Deși suma ajutorului este relativ mică, datorită intensității concurenței existente și potențiale din sectorul în care activează WAM SpA, există un risc ridicat de denaturare a concurenței și de afectare a comerțului din cadrul UE.

(96) Luând în considerare cele de mai sus se poate concluziona că este foarte posibil ca ajutorul acordat WAM SpA de către Italia să afecteze comerțul și să denatureze concurența pe piața internă.

(97) În concluzie, sprijinul acordat WAM SpA de către stat constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Norme aplicabile

(98) În conformitate cu principiul *tempus regis actum*, normele de procedură aflate în vigoare atunci când urmează să se adopte o decizie trebuie aplicate ajutorului care nu a fost notificat, cu excepția cazului în care se prevede altfel în mod expres⁽³³⁾.

(99) Deoarece normele de exceptare (inclusiv normele *de minimis*) scutesc anumite măsuri de ajutor de stat de obligația de notificare și înlocuiesc sistemul centralizat de control al ajutorului de stat cu un sistem descentralizat de control al ajutorului de stat, acestea vor fi considerate de natură procedurală.

(100) În cazul de față, deși în decizia de inițiere a procedurii oficiale de investigare, Comisia a exprimat îndoiele cu

privire la posibilitatea de exceptare a ajutorului în baza Regulamentelor (CE) nr. 69/2001 și (CE) nr. 70/2001 ale Comisiei, trebuie aplicate normele corespunzătoare în vigoare la data luării deciziei, respectiv Regulamentul (CE) nr. 1998/2006⁽³⁴⁾. În același fel, Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat⁽³⁵⁾ (denumit în continuare Regulamentul de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008) se aplică ajutorului individual acordat înainte de intrarea sa în vigoare în cazul în care ajutorul îndeplinește toate condițiile prevăzute de acest regulament, cu excepția articolului 9.

Legalitatea ajutorului

(101) În scrisoarea din 11 octombrie 1999, autoritățile italiene au declarat că temeiul juridic al ajutorului acordat WAM SpA, respectiv Legea nr. 394 din 29 iulie 1981, fusese notificat Comisiei și Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) în baza articolului 25 din Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (OMC-GATT 1994)⁽³⁶⁾.

(102) Comisia reține că autoritățile italiene încearcă în acest mod să califice drept notificare comunicarea unor date extrem de concise referitoare la schemă într-un tabel care a fost transmis Comisiei fie în scopul transmiterii către Comitetul pentru subvenții al OMC, fie în scopul întocmirii unui raport anual privind ajutoarele de stat din Uniunea Europeană începând de la al șaselea raport cel puțin (1996). De asemenea, Comisia a fost informată cu privire la existența schemei în cadrul anchetei sale privind schemele naționale de sprijin pentru investițiile străine directe (ISD) din afara Uniunii Europene care există în statele membre.

(103) Totuși, aceste tipuri de comunicări nu pot fi considerate conforme cu dispozițiile articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 108 alineatul (3) din TFUE, în care se prevede că „Comisia este informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoarele”.

(104) Deoarece nu a fost notificată Comisei din punctul de vedere al compatibilității sale cu normele privind ajutoarele de stat, schema de ajutor menționată anterior a fost pusă în aplicare cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 108 alineatul (3) din TFUE și prin urmare este ilegală. Deoarece ajutorul pentru WAM SpA a fost acordat în baza acelei scheme, separat de orice ajutoare exceptate pe categorii, și acesta trebuie considerat a fi ilegal.

⁽²⁹⁾ A se vedea cauza 730/79, Philip Morris/Comisia, Rec., 1980, p. 2671.

⁽³⁰⁾ A se vedea cauza 259/85, Franța/Comisia, Rec.1978, p. 4393.

⁽³¹⁾ A se vedea cauza T-214/95, Vlaams Gewest/Comisia, Rec., 1998, p. II-717, punctul 49.

⁽³²⁾ A se vedea cauza C-172/03, Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec., 1998, p. I-1627, punctul 32.

⁽³³⁾ A se vedea cauzele conexe 212/80 și 217/80, Meridionale Industria Salumi și alții, Rec., 1981, p. 2735; cauzele conexe CT Control Rotterdam și JCT Benelux/Comisia, Rec., 1981, p. I-3873 și cauza C-61/98, De Haan Beheer, Rec., 2000, p. I-5003.

⁽³⁴⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 11.

⁽³⁵⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽³⁶⁾ Runda Uruguay a negocierilor comerciale multilaterale (1986-94) – Anexa 1 – Anexa 1A – Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii (OMC-GATT 1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 156-183).

Ajutor exceptat în baza normelor de minimis și compatibilitatea ajutorului cu articolul 107 din TFUE

(105) Comisia are obligația de a verifica dacă orice parte din ajutorul acordat WAM SpA poate fi exceptată pe baza normelor de minimis.

(106) În aceeași notă, ca urmare a concluziei că măsurile analizate constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acest ajutor trebuie evaluat din punctul de vedere al compatibilității în baza normelor relevante privind ajutorul de stat.

Primul împrumut acordat WAM SpA

(107) Guvernul italian a furnizat dovezi potrivit cărora, la data acordării primului împrumut (1995), WAM SpA îndeplinea cerințele pentru a fi considerată IMM în sensul Recomandării 96/280/CE a Comisiei din 3 aprilie 1996 privind definirea întreprinderilor mici și mijlocii⁽³⁷⁾. Mai exact, WAM SpA era o întreprindere mijlocie deoarece avea 163 de angajați, o cifră de afaceri anuală de 16,8 milioane EUR și un bilanț total de 20,1 milioane EUR. Aceasta era controlată de două societăți de finanțare care erau la rândul lor IMM-uri în sensul recomandării menționate anterior.

(108) În cazul de față, Comisia și-a întemeiat analiza pe cheltuielile efective luate în considerare la acordarea împrumutului (a se vedea tabelul de la considerentul 44).

(109) Ținând seama de faptul că obiectul contractului de împrumut era subvenționarea unui program de pătrundere pe piață și în special subvenționarea întreprinderilor exportatoare care derulau programe de pătrundere pe piețele din afara Uniunii Europene, ajutorul în cauză trebuie clasificat ca fiind ajutor de export, respectiv ajutor pentru activități asociate exportului, în sensul că este direct legat de înființarea și funcționarea unei rețele de distribuție sau de alte cheltuieli curente aferente activității de export. În mod similar, obiectivul final al programului de pătrundere pe piață îl reprezenta vânzarea produselor WAM SpA în Japonia. Acesta este un alt motiv pentru care ajutorul nu poate fi considerat ca având legătură cu investițiile străine directe (ISD).

(110) Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 exclude ajutorul de export din domeniul său de aplicare. Articolul 1 litera (d) prevede, de fapt, că acest regulament nu se aplică „ajutoarelor destinate activităților legate de exportul către țări terțe sau către state membre, respectiv ajutoarelor legate direct de cantitățile exportate, ajutoarelor destinate înființării și funcționării unei rețele de distribuție sau destinate altor cheltuieli curente legate de activitatea de export.”

(111) Cu toate acestea, articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 prevede că orice ajutor care nu îndeplinește

condițiile prevăzute la articolul 1 este evaluat în conformitate cu cadrele, orientările, comunicările și avizele relevante.

(112) Deoarece ajutorul a fost acordat în 1995, atunci când Orientările privind IMM-urile din 1992 erau în vigoare, trebuie să se aplice Orientările privind IMM-urile din 1992⁽³⁸⁾. Aceste orientări nu excludeau în mod explicit ajutorul de export din domeniul lor de aplicare. Cu toate acestea, deoarece în cazul de față o parte din ajutor depășește pragul de minimis permis (50 000 EUR), se consideră că ajutorul în totalitate nu este conform normelor de exceptare de minimis și ca atare trebuie considerat ajutor de stat⁽³⁹⁾.

(113) După ce s-a stabilit că măsura constituie ajutor de stat, trebuie să se decidă dacă acesta ajutor poate fi considerat compatibil cu piața internă în temeiul normelor privind ajutorul de stat.

(114) Articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008 prevede că orice ajutor acordat înainte de intrarea în vigoare a regulamentului respectiv și care nu îndeplinește nici condițiile prevăzute de acesta, nici condițiile prevăzute de Regulamentele (CE) nr. 68/2001⁽⁴⁰⁾, (CE) nr. 70/2001, (CE) nr. 2204/2002⁽⁴¹⁾ sau (CE) nr. 1628/2006⁽⁴²⁾ ale Comisiei este analizat în conformitate cu cadrele, orientările, comunicările și avizele în vigoare la data la care a fost acordat.

(115) În cazul de față, Regulamentul de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008 nu este aplicabil, deoarece acesta introduce o etapă suplimentară – verificarea efectului stimulat al unui proiect sau al unei activități înainte de demararea acestora – care nu a fost realizată de Italia. Prin urmare, în temeiul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008, întreaga măsură de ajutor nu poate fi exceptată în temeiul regulamentului. În plus, cheltuielile menționate în tabelul de la considerentul 44 și enumerate la considerentul 118 nu pot fi exceptate pe categorii nici în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 68/2001, (CE) nr. 70/2001, (CE) nr. 2204/2002 sau (CE) nr. 1628/2006, condițiile prevăzute de regulamentele respective nefiind îndeplinite.

(116) Întrucât niciunul dintre aceste instrumente nu susține compatibilitatea ajutorului, acesta trebuie evaluat pe baza Orientărilor privind IMM-urile din 1992, întrucât acestea conțin normele de fond aflate în vigoare la data acordării ajutorului în 1995⁽⁴³⁾.

⁽³⁸⁾ A se vedea nota de subsol nr. 12.

⁽³⁹⁾ Conform practicii constante a Comisiei. A se vedea, de exemplu: Decizia Comisiei din 13 mai 2003 privind ajutorul de stat pus în aplicare de Germania în favoarea Kahla Porzellan GmbH și Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (JO L 227, 11.9.2003, p. 12).

⁽⁴⁰⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 20.

⁽⁴¹⁾ JO L 337, 13.12.2002, p. 3.

⁽⁴²⁾ JO L 302, 1.11.2006, p. 29.

⁽⁴³⁾ A se vedea nota de subsol nr. 12.

⁽³⁷⁾ JO L 107, 30.4.1996, p. 4.

- (117) O parte din ajutor poate fi considerată compatibilă cu piața internă în baza Orientărilor privind IMM-urile din 1992. Concret, ajutorul pentru servicii de consultanță (29,43 milioane LIT) și studii de piață (40,95 milioane LIT) poate fi considerat compatibil, deoarece respectă punctul 4.3 „Ajutor pentru servicii de consultanță, formare și diseminarea cunoștințelor”. În ceea ce privește ajutorul pentru participarea la târguri și expoziții (12,19 milioane LIT), acesta poate fi considerat compatibil cu Orientările privind IMM-urile din 1992 în baza punctului 4.5 „Ajutor acordat în alte scopuri”, deoarece poate fi considerat ca fiind ajutor acordat pentru alte mijloace de promovare a IMM-urilor, cum ar fi încurajarea cooperării. Restul ajutorului (a se vedea tabelul de la considerentul 44) nu poate fi considerat compatibil, deoarece nu este destinat susținerii niciunui tip de investiții productive și niciunui alt scop admisibil prevăzut de Orientările privind IMM-urile din 1992, cum ar fi ajutorul pentru investiții generale în afara sau în interiorul zonelor naționale asistate, ajutorul pentru investiții destinate protecției mediului și ajutorul pentru cercetare și dezvoltare.
- (118) În consecință, Comisia este de părere că cele mai multe dintre costurile eligibile pentru înființarea unor structuri permanente în străinătate, luate în considerare de guvernul italian cu ocazia acordării primului împrumut subvenționat către WAM SpA în 1995, nu pot fi considerate ca fiind investiții productive; dimpotrivă, ajutorul acordat cu acest titlu trebuie clasificat drept ajutor de exploatare. Costurile considerate eligibile, cum ar fi chiria spațiului, asigurare și facilități diverse (122,56 milioane LIT) și costurile de exploatare cum ar fi cele cu personalul, mobilierul și echipamentele necesare spațiului (556,94 milioane LIT) sunt costuri pe care ar fi trebuit să le suporte firma însăși; același lucru este valabil și în cazul eșantioanelor și al pieselor de schimb pentru serviciile post-vânzare (38,23 milioane LIT). În mod similar, în ceea ce privește costurile eligibile de susținere a promovării comerciale, costul depozitării bunurilor (456,28 milioane LIT) nu se încadrează în Orientările privind IMM-urile din 1992, în opinia Comisiei, deoarece nu poate fi considerat investiție inițială; nici costurile cu publicitatea (94,39 milioane LIT) sau cele cu deplasările în interes de serviciu (7,52 milioane LIT) nu respectă orientările.
- (119) Pe baza evaluării de mai sus, Comisia concluzionează că:
- (a) partea din ajutor aferentă ajutorului pentru servicii de consultanță (29,43 milioane LIT) și studii de piață (40,95 milioane LIT), precum și ajutorul pentru participarea la târguri și expoziții (12,19 milioane LIT) constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă în baza Orientărilor privind IMM-urile din 1992;
- (b) partea din ajutor care nu este menționată la litera (a) (a se vedea considerentul 118) constituie ajutor de stat incompatibil cu piața internă.
- Al doilea împrumut acordat WAM SpA*
- (120) La momentul acordării celui de-al doilea împrumut, în 2000, WAM SpA era o întreprindere mare, după cum recunosc și autoritățile italiene. În plus, aceasta era situată într-o zonă neasistată.
- (121) Împrumutul din 2000 poate fi privit și ca ajutor de export acordat WAM SpA, deoarece avea același obiectiv cu cel din 1995 și era destinat, printre altele, pătrunderii pe piețele externe și realizării de exporturi pe aceste piețe (în mod concret pe piața chineză). În mod evident, este puțin probabil ca ajutorul acordat pentru asistență tehnică, spații pentru ateliere și personalul din străinătate (1 director de vânzări, 1 director general, 4 angajați și 6 tehnicieni) să fi avut o altă destinație decât activități comerciale. În consecință, raționamentul utilizat pentru împrumutul din 1995 se aplică și împrumutului din 2000.
- (122) Mai mult, aceeași formulare cu cea utilizată pentru clasificarea primului împrumut acordat WAM SpA ca stimulente pentru demararea programelor de pătrundere pe piață a fost folosită și în contractul pentru acordarea ajutorului din 2000. Este, de asemenea, de reținut că programul specific urma să fie derulat de către WAM SpA împreună cu firma locală WAM Bulk Handling Machinery Shanghai Co Ltd, o filială deținută în totalitate a WAM SpA. Acest fapt constituie o dovadă a prezenței WAM SpA pe piața specifică în cauză.
- (123) Deoarece ajutorul în cauză este un ajutor pentru export, Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 nu se aplică, după cum s-a arătat mai sus.
- (124) Prin urmare, este necesar să se evalueze compatibilitatea ajutorului cu piața internă. Comisia este de părere că norma procedurală în vigoare la data adoptării deciziei, respectiv Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008, nu se aplică în cazul de față. Acest regulament introduce o etapă suplimentară – verificarea efectului stimulative al unui proiect sau al unei activități înainte de demararea acestuia sau acesteia – care nu a fost realizată de Italia. Astfel, în temeiul articolului 8 alineatul (6) din regulamentul respectiv, întreaga măsură de ajutor nu poate fi exceptată în baza Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008. Astfel, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare din 2008, este necesar să se evalueze compatibilitatea ajutorului cu Regulamentele (CE) nr. 68/2001, (CE) nr. 70/2001, (CE) nr. 2204/2002 și (CE) nr. 1628/2006.
- (125) Potrivit Comisiei, cheltuielile de formare prezentate în scrisoarea din 22 iulie 2003 (25 240 EUR dintr-un împrumut total de 1,8 milioane EUR în 2000) (după cum se arată în tabelul de la considerentul 65) pot fi exceptate în baza articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 68/2001 și sunt, prin urmare, compatibile cu piața internă în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 107 alineatul (3) din TFUE, indiferent dacă evaluarea ia ca bază articolul 4 alineatul (2) (formare specifică) sau articolul 4 alineatul (3) (formare generală).

- (126) Cu toate acestea, restul ajutorului în cauză nu poate fi considerat compatibil în baza Regulamentelor (CE) nr. 70/2001, (CE) nr. 2204/2002 sau (CE) nr. 1628/2006 sau în baza oricărui alt temei juridic, deoarece nu promovează niciun alt obiectiv orizontal al Uniunii Europene în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, cum ar fi cercetarea și dezvoltarea, ocuparea forței de muncă, protecția mediului sau salvarea și restructurarea, în sensul orientărilor, cadrelor și regulamentelor relevante.
- (127) Prin urmare, trebuie concluzionat că, deoarece activitățile asociate exportului sunt excluse de la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1998/2006 și nu pot fi considerate compatibile cu articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE în baza niciunui temei juridic ajutorul oferit prin intermediul celui de-al doilea împrumut este incompatibil cu piața internă, cu excepția acelei părți compatibile constând în ajutor pentru formare, după cum se descrie mai sus.

Observații generale

- (128) În ceea ce privește modificarea ratei dobânzii în cursul perioadei de rambursare a împrumutului, autoritățile italiene au argumentat că în cadrul legal italian existau norme generale care permiteau aceste reduceri. Cu toate acestea, Decretul ministerial din 31 martie 2000, care reprezintă singurul temei juridic disponibil în acest scop, se aplică numai inițiativelor finanțate prin Legile nr. 394/81 și 304/1990 și este, ca atare, foarte restrictiv. În plus, trebuie să se rețină că nu s-au adus dovezi suplimentare care să arate că rata dobânzii la ajutorul respectiv a fost modificată ⁽⁴⁴⁾.
- (129) În legătură cu ambele împrumuturi, autoritățile italiene susțin că din suma ajutorului trebuie dedus costul garanției bancare obligatorii, care fusese solicitată înainte de acordarea împrumuturilor. Comisia face în primul rând observația că o astfel de garanție sau echivalentul acesteia ar fi fost solicitată în mod obișnuit, inclusiv de către o instituție privată de creditare care acordă împrumuturi în conformitate cu principiul investitorului într-o economie de piață. În al doilea rând, specificațiile anexate la contract prevăd că nu este permisă suprapunerea ajutorului pentru același program, cu excepția ajutorului aferent garanției, care în consecință este considerată a fi eligibilă pentru ajutor.

VII. OBSERVAȚII FINALE

- (130) Comisia constată că exceptările prevăzute la articolul 107 alineatul (2) literele (a)-(c) ⁽⁴⁵⁾ din TFUE nu se aplică

⁽⁴⁴⁾ O astfel de modificare ar fi putut fi adusă, în orice caz, numai primului împrumut subvenționat acordat WAM SpA, deoarece se aplica unei finanțări care exista deja la momentul când a intrat în vigoare, în timp ce al doilea împrumut nu fusese încă acordat WAM SpA.

⁽⁴⁵⁾ Articolul 107 alineatul (2) din TFUE prevede ajutoarele care sunt compatibile cu piața comună: (a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, cu condiția ca acestea să fie acordate fără discriminare în funcție de originea produselor în cauză; (b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau alte evenimente extraordinare; (c) ajutoarele acordate pentru susținerea economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania [...].

împrumuturilor în cauză, deoarece acestea nu urmăresc niciunul dintre obiectivele enumerate la articolul respectiv, iar guvernul italian nu a adus argumente în acest sens.

- (131) Împrumuturile nu aveau ca scop promovarea dezvoltării anumitor zone, promovarea executării unui proiect important de interes european comun sau remedierea unei perturbări grave a economiei unui stat membru și nici nu își propuneau să promoveze cultura sau conservarea patrimoniului. Prin urmare, Comisia consideră că articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE ⁽⁴⁶⁾, articolul 107 alineatul (3) litera (b) din TFUE ⁽⁴⁷⁾ și articolul 107 alineatul (3) litera (d) din TFUE ⁽⁴⁸⁾ nu se aplică împrumuturilor analizate.

VIII. CONCLUZIE

- (132) Ambele împrumuturi de care a beneficiat WAM SpA au fost acordate fără a fi fost notificate în prealabil Comisiei. Astfel, împrumutul din 1995 a fost acordat la 24 noiembrie 1995, iar împrumutul din 2000 a fost acordat la 9 noiembrie 2000. În consecință, Comisia constată că, exceptând partea compatibilă din ajutor exceptată pe categorii, aceste împrumuturi au fost acordate beneficiarului în mod ilegal deoarece s-a încălcat articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

Primul împrumut acordat WAM SpA

- (133) Ajutorul pe care Italia l-a acordat WAM SpA la 24 noiembrie 1995 sub forma unei subvenționări a ratei dobânzii constituie ajutor de stat. Partea ce corespunde costurilor eligibile destinate serviciilor de consultanță, participării la târguri și expoziții și realizării de studii de piață constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă.
- (134) În ceea ce privește echivalentul total al ajutorului specific, s-a avut în vedere că împrumutul a fost pus la dispoziția beneficiarului în trei tranșe (la 24 aprilie 1996, 23 iulie 1997 și 24 aprilie 1998), și că perioada de grație a variat, prin urmare, între 2 ani și zero. S-a ținut seama și de rata dobânzii prevăzută în contractul de împrumut (4,4%), raportată la rata de referință fixată periodic de Comisie ⁽⁴⁹⁾ și aflată în vigoare la momentul acordării împrumutului (11,35%). Elementul de ajutor se calculează ca diferența dintre rata dobânzii prevăzută în contract și rata de referință la momentul la care a fost acordat împrumutul. Pe baza acestui calcul, echivalentul ajutorului, actualizat la 24 aprilie 1996 (data la care s-a vărsat prima tranșă din împrumut către WAM SpA) este echivalentul a 108 165,10 EUR.

⁽⁴⁶⁾ Respectiv „ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor prevăzute la articolul 349, avându-se în vedere situația lor structurală, economică și socială.”

⁽⁴⁷⁾ Respectiv „ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru.”

⁽⁴⁸⁾ Respectiv „ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun.”

⁽⁴⁹⁾ Publicată periodic în Jurnalul Oficial.

- (135) Cu toate acestea, suma ajutorului trebuie ajustată cu partea compatibilă din ajutorul de stat.
- (136) Deoarece o parte din împrumutul analizat a fost considerată compatibilă, această sumă trebuie dedusă din componenta ajutorului de stat a împrumutului din 1995 (108 165,10 EUR). Dată fiind imposibilitatea stabilirii unei legături directe între o anumită tranșă a împrumutului și anumite cheltuieli specifice, la echivalentul total al ajutorului s-a aplicat procentul exprimat de elementele compatibile din împrumutul total (82,57 milioane LIT din 1 358,51 milioane LIT, adică 6 %). Cum 6 % din 108 165,10 EUR înseamnă 6 489,906 EUR, această sumă este considerată a reprezenta partea compatibilă din ajutor.
- (137) Astfel, echivalentul părții din ajutorul de stat care este incompatibilă cu piața internă este stabilit la 101 675,194 EUR.

Al doilea împrumut acordat WAM SpA

- (138) Ajutorul acordat WAM SpA în 2000 este incompatibil cu piața internă, cu excepția părții compatibile destinate susținerii activităților de formare în valoare de 25 240 EUR, reprezentând cheltuieli eligibile.
- (139) În acest caz, împrumutul a fost acordat WAM SpA în cinci tranșe (la 12 februarie 2001, 28 septembrie 2001, 26 aprilie 2002, 27 septembrie 2002 și 22 ianuarie 2003); în consecință, ca și în cazul primului împrumut, perioada de grație a variat de la 2 ani la zero. În același fel, la calcularea echivalentului ajutorului, Comisia a ținut seama de rata dobânzii prevăzută în contractul de împrumut (2,32 %) raportată la rata de referință fixată periodic de Comisie și aflată în vigoare la momentul acordării împrumutului (5,70 %). Rambursarea integrală, incluzând suma principală și dobânda, trebuia să se producă până la 20 februarie 2008. În consecință, echivalentul componentei de ajutor a întregului împrumut la data de 12 februarie 2001 (data la care prima tranșă a împrumutului respectiv a fost vărsată WAM SpA) este de 176 329 EUR, cu condiția ca rambursările să fi fost efectuate în conformitate cu graficul de plată.
- (140) În ceea ce privește partea compatibilă din împrumut, procentul părții compatibile în raport cu întregul împrumut (1,35 %) trebuie dedus din echivalentul ajutorului. În consecință, dacă rambursările au fost efectuate în conformitate cu graficul de plată, echivalentul împrumutului pentru cel de-al doilea împrumut a fost calculat ca fiind 173 948,56 EUR (176 329 EUR - 2 380,44 EUR).
- (141) Practica obișnuită a Comisiei, în conformitate cu articolul 107 din TFUE, este de a recupera de la beneficiar ajutorul care a fost acordat în mod ilegal în baza respectivului articol și care este incompatibil cu piața internă, cu condiția ca acest ajutor să nu intre sub incidența normelor *de minimis*. Această practică a fost confirmată de articolul 14 din Regulamentul 659/1999.
- (142) În conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul 659/1999, ajutorul care urmează să fie recuperat

în temeiul unei decizii de recuperare include dobânda calculată pe baza unei rate adecvate, fixate de Comisie. Dobânda se datorează de la data la care ajutorul ilegal a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale, pe durata perioadei în care s-a aflat la dispoziția societății.

- (143) Metoda de aplicare a ratei dobânzii este prevăzută în capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁽⁵⁰⁾ [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 794/2004”] și în Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁽⁵¹⁾ [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 271/2008”].

- (144) Comisia dorește să sublinieze că această decizie nu aduce atingere compatibilității cadrului național reprezentat de Legea nr. 394/81, care constituie temeiul juridic al ajutorului de stat acordat WAM SpA, și cu privire la care Comisia, în conformitate cu jurisprudența Tribunalului de Primă Instanță⁽⁵²⁾, nu a considerat că este necesar să deschidă o acțiune. Totuși, Comisia nu exclude posibilitatea de a face acest lucru la un moment dat.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul acordat în favoarea WAM SpA în temeiul Legii nr. 394/81 intră sub incidența articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

Întrucât ajutorul respectiv nu a fost notificat în prealabil Comisiei, cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE, în prezent articolul 108 alineatul (3) din TFUE, acesta constituie ajutor ilegal, cu excepția acelei părți din ajutor exceptate pe categorii.

Articolul 2

- (1) Ajutorul în valoare de 108 165,10 EUR pe care Italia l-a acordat în favoarea WAM SpA la 24 noiembrie 1995 sub forma unei subvenționări a ratei dobânzii constituie ajutor de stat. Partea din ajutor care corespunde costurilor eligibile destinate serviciilor de consultanță, participării la târguri și expoziții și realizării de studii de piață, în valoare de 6 489,906 EUR, constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă.

Italia ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul incompatibil în valoare de 101 675,194 EUR de la beneficiar, WAM SpA.

⁽⁵⁰⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁵¹⁾ JO L 82, 25.3.2008, p. 1.

⁽⁵²⁾ A se vedea cauzele T-92/00 și T-103/00, Diputación Foral de Álava/Comisia (Ramondin), Rec., 2002, p. II-1385.

(2) Ajutorul în valoare de 176 329 EUR pe care Italia l-a acordat în favoarea WAM SpA la 9 noiembrie 2000 sub forma unei subvenționări a ratei dobânzii constituie ajutor de stat. Partea din ajutor care corespunde costurilor eligibile destinate măsurilor de formare, în valoare de 2 380,44 EUR, constituie ajutor de stat compatibil cu piața internă.

Italia ia toate măsurile necesare pentru a recupera ajutorul incompatibil în valoare de 173 948,56 EUR de la beneficiar, WAM SpA.

(3) Dobânda aplicabilă sumelor care urmează să fie recuperate în baza acestei decizii se calculează de la data la care ajutorul de stat incompatibil a fost pus la dispoziția beneficiarului, WAM SpA, până la data recuperării sale.

(4) Dobânda se calculează ca dobândă compusă în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 și cu Regulamentul (CE) nr. 271/2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004.

Articolul 3

(1) Recuperarea ajutorului menționat la articolul 2 se realizează efectiv și imediat.

(2) Italia se asigură că prezenta decizie este pusă în aplicare în termen de patru luni de la data la care aceasta este notificată Italiei.

Articolul 4

(1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Italia prezintă Comisiei următoarele informații:

(a) suma totală (suma principală plus dobânda) care urmează a fi recuperată de la beneficiar, respectiv WAM SpA;

(b) o descriere detaliată a măsurilor luate deja sau avute în vedere în scopul conformării cu prezenta decizie;

(c) documente care demonstrează faptul că beneficiarul, respectiv WAM SpA, a fost somat să ramburseze ajutorul.

(2) Italia informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor luate la nivel național în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea ajutorului menționat la articolul 2. La cererea Comisiei, Italia prezintă fără întârziere informații cu privire la măsurile avute în vedere și întreprinse deja în vederea conformării cu prezenta decizie. De asemenea, Italia furnizează informații detaliate cu privire la sumele din cadrul ajutorului și al dobânzii care au fost deja recuperate de la beneficiar.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 24 martie 2010.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 1 martie 2011

de prelungire a valabilității Deciziei 2009/251/CE prin care se solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață

[notificată cu numărul C(2011) 1174]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/135/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor, ⁽¹⁾ în special articolul 13,

întrucât:

(1) Decizia 2009/251/CE a Comisiei ⁽²⁾ solicită statelor membre să se asigure că produsele care conțin produsul biocid dimetil fumarat (DMF) nu sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață.

(2) Decizia 2009/251/CE a fost adoptată în conformitate cu dispozițiile articolului 13 din Directiva 2001/95/CE, care limitează valabilitatea deciziei la o perioadă de cel mult un an, permițând însă confirmarea acesteia pentru perioade suplimentare, niciuna dintre acestea nefiind mai mare de 1 an.

(3) Valabilitatea Deciziei 2009/251/CE a fost prelungită prin Decizia 2010/153/CE a Comisiei ⁽³⁾ pentru o perioadă suplimentară de 1 an. Ținând cont de experiența acumulată până în prezent și având în vedere lipsa unei măsuri permanente privind produsele de consum care conțin DMF, este necesară prelungirea valabilității Deciziei 2009/251/CE cu încă 12 luni.

(4) Decizia 2009/251/CE ar trebui modificată în consecință.

(5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit prin articolul 15 din Directiva 2001/95/CE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Articolul 4 din Decizia 2009/251/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Perioada de aplicare

Prezenta decizie se aplică până la 15 martie 2012.”

Articolul 2

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii cel târziu până la 15 martie 2011 și publică aceste măsuri. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 martie 2011.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

⁽²⁾ JO L 74, 20.3.2009, p. 32.

⁽³⁾ JO L 63, 12.3.2010, p. 21.

RECOMANDĂRI

RECOMANDAREA COMISIEI

din 1 martie 2011

privind orientări pentru punerea în aplicare a normelor privind protecția datelor în cadrul Sistemului de cooperare pentru protecția consumatorilor (SCPC)

(2011/136/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului („Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului”) ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul CPC”) are obiectivul de a consolida cooperarea în vederea aplicării legislației din domeniul protecției consumatorilor în cadrul pieței unice, instituie o rețea la nivel UE a autorităților publice naționale însărcinate cu aplicarea legislației (denumită în continuare „rețeaua CPC”) și stabilește cadrul și condițiile generale care reglementează cooperarea dintre autoritățile însărcinate cu aplicarea legislației din statele membre în vederea protecției intereselor economice colective ale consumatorilor.
- (2) Cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate cu aplicarea legislației este esențială pentru ca piața unică să funcționeze eficient. În cadrul rețelei CPC, fiecare autoritate poate solicita sprijinul altor autorități pentru investigarea unor posibile încălcări ale legislației UE privind protecția consumatorilor.
- (3) Obiectivul Sistemului de cooperare pentru protecția consumatorilor (denumit în continuare „SCPC”) este acela de a permite autorităților publice însărcinate cu aplicarea legislației să facă schimb de informații privind posibile încălcări ale legislației privind protecția consumatorilor într-un mediu de siguranță și securitate.
- (4) Schimbul de informații prin mijloace electronice între statele membre trebuie să fie conform cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾

(denumită în continuare „Directiva privind protecția datelor”) și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽³⁾ (denumit în continuare „Regulamentul privind protecția datelor”).

- (5) Articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene recunoaște dreptul la protecția datelor. SCPC ar trebui să garanteze că diferitele obligații și responsabilități comune ale Comisiei și statelor membre în ceea ce privește normele privind protecția datelor sunt clare și că persoanele vizate beneficiază de informații și de mecanisme ușor accesibile prin care să își poată exercita drepturile.
- (6) Este necesar să se stabilească orientări pentru punerea în aplicare a normelor de protecție a datelor în cadrul SCPC (denumite în continuare „orientările”) pentru a garanta că normele de protecție a datelor sunt respectate atunci când datele sunt prelucrate în cadrul SCPC.
- (7) Funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației ar trebui încurajați să contacteze autoritățile lor naționale de supraveghere a protecției datelor pentru a primi îndrumări și sprijin în legătură cu cel mai bun mod de a pune în aplicare orientările în conformitate cu legislația lor națională și, dacă este necesar, să se asigure că la nivel național se efectuează procedurile de notificare și de control prealabil legate de operațiunile de prelucrare în cadrul SCPC.
- (8) Participarea la sesiunile de formare organizate de Comisie pentru a oferi sprijin în ceea ce privește punerea în aplicare a orientărilor ar trebui să fie puternic încurajată.
- (9) Reacțiile în legătură cu punerea în aplicare a orientărilor ar trebui să fie transmise Comisiei în termen de doi ani de la adoptarea prezentei recomandări. Ulterior, Comisia ar trebui să realizeze o analiză suplimentară a nivelului protecției datelor din cadrul SCPC și să evalueze dacă sunt necesare alte instrumente, inclusiv măsuri de reglementare.

⁽¹⁾ JO L 364, 9.12.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽³⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

(10) Ar trebui luate măsurile necesare pentru a facilita aplicarea orientărilor de către actorii și utilizatorii SCPC. Autoritățile naționale de protecție a datelor și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să monitorizeze îndeaproape evoluția și punerea în aplicare a garanțiilor de protecție a datelor în ceea ce privește SCPC.

(11) Orientările completează Decizia 2007/76/CE a Comisiei ⁽¹⁾ și iau în considerare avizul Grupului de lucru pentru protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal instituit prin articolul 29 ⁽²⁾ din Directiva privind protecția datelor, precum și avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor ⁽³⁾, instituită prin articolul 41 din Regulamentul privind protecția datelor (denumită în continuare „AEPD”),

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Statele membre ar trebui să urmeze orientările stabilite în anexă.

Adoptată la Bruxelles, 1 martie 2011.

Pentru Comisie
John DALLI
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 32, 6.2.2007, p. 192.

⁽²⁾ Avizul 6/2007 privind problemele de protecție a datelor referitoare la Sistemul de cooperare în materie de protecție a consumatorilor (SCPC) 01910/2007/EN – WP 130 – adoptat la 21 septembrie 2007.

⁽³⁾ Avizul AEPD Ref. 2010-0692.

ANEXĂ

Orientări pentru punerea în aplicare a normelor privind protecția datelor în cadrul Sistemului de cooperare pentru protecția consumatorilor (SCPC)

1. INTRODUCERE

Cooperarea între autoritățile naționale din domeniul protecției consumatorilor este esențială pentru funcționarea adecvată a pieței interne, deoarece lipsa unei puneri în aplicare eficiente în cazurile transfrontaliere subminează încrederea consumatorilor în ceea ce privește acceptarea ofertelor transfrontaliere și, prin urmare, încrederea acestora în piața internă, determinând, de asemenea, distorsiunea concurenței.

SCPC este un instrument informatic instituit în temeiul Regulamentului CPC și care oferă un mecanism structurat de schimb de informații între autoritățile naționale responsabile cu protecția consumatorilor care fac parte din rețeaua CPC. El permite autorităților publice să solicite sprijinul altor autorități publice din rețeaua CPC în ceea ce privește investigarea și soluționarea unor posibile încălcări ale legislației UE privind protecția consumatorilor, precum și luarea de măsuri de aplicare a legislației pentru a opri practicile comerciale ilegale ale vânzătorilor și ale furnizorilor care afectează consumatorii din alte țări ale UE. Cererile de informații și toate comunicările între autoritățile publice competente în legătură cu aplicarea Regulamentului CPC se realizează prin intermediul SCPC.

Regulamentul CPC are obiectivul de a sprijini punerea în aplicare a legislației privind protecția consumatorilor din cadrul pieței interne prin instituirea unei rețele la nivelul UE a autorităților naționale însărcinate cu aplicarea legislației și de a stabili condițiile la baza cooperării dintre statele membre. Regulamentul CPC a stabilit că aceste schimburi de informații și cereri de asistență reciprocă între autoritățile naționale însărcinate cu aplicarea legislației trebuie realizate prin intermediul unei baze de date desemnate. Astfel, SCPC a fost desemnat în scopul de a facilita cooperarea administrativă și schimbul de informații în vederea punerii în aplicare a legislației UE privind protecția consumatorilor.

Domaniul cooperării este limitat la încălcările intracomunitare ale actelor juridice enumerate în anexa la Regulamentul CPC, care protejează interesele economice colective ale consumatorilor.

2. DOMENIUL DE APLICARE ȘI OBIECTIVUL ORIENTĂRILOR

Prezentele orientări au obiectivul de a aborda preocuparea centrală referitoare la asigurarea unui echilibru între cooperarea eficientă și eficace între autoritățile competente ale statelor membre, pe de o parte, și respectarea dreptului fundamental la confidențialitate și la protecția datelor cu caracter personal, pe de altă parte.

Datele cu caracter personal sunt definite în Directiva privind protecția datelor ⁽¹⁾ ca fiind orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă; o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Având în vedere că funcționarii naționali însărcinați cu aplicarea legislației (responsabilii de cazuri), care sunt utilizatorii SCPC, ar putea să nu fie întotdeauna experți în protecția datelor și să nu cunoască întotdeauna suficient de bine cerințele în materie de protecție a datelor impuse de propria legislație națională privind protecția datelor, este recomandabil să se pună la dispoziția utilizatorilor SCPC orientări care explică modul de funcționare a SCPC dintr-o perspectivă practică a protecției datelor și care detaliază garanțiile integrate în sistem și posibilele riscuri asociate cu utilizarea sa.

Orientările au obiectivul de a acoperi cele mai importante aspecte privind protecția datelor în legătură cu SCPC și de a oferi o explicație accesibilă, pe care toți utilizatorii SCPC o pot folosi drept referință. Orientările nu oferă însă o analiză completă a implicațiilor SCPC în ceea ce privește protecția datelor.

Este puternic recomandat ca autoritățile responsabile cu protecția datelor din statele membre să fie consultate, pentru a se garanta că orientările sunt completate de obligațiile specifice stabilite de legislațiile naționale privind protecția datelor. Utilizatorii SCPC pot obține, de asemenea, asistență și îndrumări suplimentare din partea autorităților naționale responsabile cu protecția datelor, pentru a asigura îndeplinirea cerințelor în materie de protecție a datelor. Lista acestor autorități, împreună cu coordonatele de contact și site-urile de internet, poate fi consultată la adresa:

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/nationalcomm/#eu

Se impune precizarea că prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui efectuată în conformitate cu principiile și condițiile specifice prevăzute de Directiva privind protecția datelor. Responsabilii de cazuri au dreptul, în contextul Regulamentului CPC, să facă schimb de date, inclusiv de date cu caracter personal, prin intermediul SCPC, dacă scopul prelucrării este acela de a împiedica încălcarea actelor legislative ale UE privind protecția consumatorilor enumerate în anexa la Regulamentul CPC. Cu toate acestea, înainte de prelucrarea unor astfel de date este necesară o analiză atentă pentru a se asigura că principiile privind prelucrarea datelor sunt respectate și că prelucrarea este strict necesară pentru a îndeplini obiectivele Regulamentului CPC.

⁽¹⁾ Articolul 2 litera (a).

Ținând cont de acestea, va fi necesar ca responsabilii de cazuri care au acces la SCPC să efectueze o evaluare de la caz la caz înainte de efectuarea oricărei prelucrări a datelor personale ⁽¹⁾. Prezentele orientări au obiectivul de a sprijini efectuarea acestor evaluări de către responsabilii de cazuri, oferind câteva principii directoare în domeniul protecției datelor care trebuie luate în considerare.

Un alt obiectiv este acela de a clarifica unele dintre aspectele complicate ale arhitecturii SCPC, legate de operațiunile de prelucrare comună și de controlul comun, indicând rolul Comisiei și rolul autorităților competente din statele membre în calitate de „operatori comuni” ai schimburilor de date din cadrul SCPC.

3. SCPC – UN INSTRUMENT INFORMATIC PENTRU COOPERAREA ÎN DOMENIUL APLICĂRII LEGISLAȚIEI

SCPC este un instrument informatic creat și întreținut de Comisie în cooperare cu statele membre. Scopul SCPC este de a sprijini statele membre în legătură cu punerea în practică a legislației UE din domeniul protecției consumatorilor. El este utilizat de rețeaua CPC, care este formată din autorități publice desemnate de statele membre și de țările SEE pentru a coopera și a face schimb de informații în domeniul legislației privind protecția consumatorilor, astfel cum se prevede în Regulamentul CPC.

Articolul 10 din Regulamentul CPC prevede că:

„Comisia menține o bază de date electronică în care păstrează și prelucrează informațiile pe care le primește în temeiul articolelor 7, 8 și 9. Baza de date se pune numai la dispoziția autorităților competente în scopul consultării.”

Articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul CPC adaugă că:

„Cererile de asistență și toate comunicările de informații se fac în scris prin intermediul unui formular standard și sunt transmise pe cale electronică, prin baza de date menționată la articolul 10.”

SCPC facilitează cooperarea și schimburile de informații limitate la încălcările intracomunitare ale directivelor și regulamentelor enumerate în anexa la Regulamentul CPC, care tratează subiecte foarte variate, printre care practicile comerciale neloiale, vânzarea la distanță, creditul de consum, pachetele de servicii pentru călătorii, clauzele abuzive ale contractelor, timpul partajat și comerțul electronic. SCPC nu poate fi utilizat pentru schimburile de informații în domenii legislative care nu sunt precizate în anexa menționată anterior.

Exemple:

- I. Un comerciant stabilit în Belgia utilizează clauze neloiale în cadrul tranzacțiilor sale cu consumatori cu reședința în Franța, încălcând directiva privind clauzele neloiale din contracte. Autoritatea de protecție a consumatorilor din Franța poate utiliza SCPC pentru a cere autorității de protecție a consumatorilor din Belgia să ia toate măsurile de aplicare necesare disponibile în Belgia împotriva comerciantului respectiv, pentru a opri fără întârziere această încălcare intracomunitară.
- II. Autoritatea de protecție a consumatorilor din Danemarca primește plângeri în legătură cu faptul că un site internet face uz de practici comerciale frauduloase și înșelătoare în detrimentul consumatorilor. Site-ul este găzduit în Suedia. Autoritatea daneză pentru protecția consumatorilor are nevoie de informații privind site-ul. Prin urmare, ea poate utiliza SCPC pentru a cere informații autorității suedeze pentru protecția consumatorilor, care are obligația de a furniza informațiile.

Informațiile sunt introduse de statele membre, stocate în SCPC, accesate de statele membre cărora li se adresează informațiile și șterse de Comisie ⁽²⁾. SCPC este utilizat ca depozit de informații și ca modalitate de a face schimb de informații printr-un sistem de comunicare eficient și sigur.

Din perspectiva protecției datelor, instituirea unei astfel de baze de date creează întotdeauna anumite riscuri în ceea ce privește dreptul fundamental al persoanelor la protecția datelor: comunicarea a mai multe date decât este strict necesar în scopul cooperării eficiente; păstrarea unor date care ar fi trebuit șterse și păstrarea unor date care nu mai sunt exacte sau sunt incorecte; probleme legate de garantarea faptului că drepturile persoanelor vizate și obligațiile operatorilor de date sunt respectate. Prin urmare, este necesar ca aceste riscuri să fie abordate asigurându-se faptul că utilizatorii SCPC sunt bine informați și instruiți în ceea ce privește problemele legate de protecția datelor și sunt capabili să asigure respectarea legislației aplicabile privind protecția datelor.

4. CADRUL JURIDIC ȘI DE SUPRAVEGHERE ÎN MATERIE DE PROTECȚIE A DATELOR

Din 1995, Uniunea Europeană are un cadru juridic bine stabilit în ceea ce privește protecția datelor: Directiva privind protecția datelor ⁽³⁾, care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal de către statele membre, și Regulamentul privind protecția datelor ⁽⁴⁾, care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organismele Uniunii Europene. În prezent, aplicarea legislației privind protecția datelor depinde de cine este actorul sau utilizatorul SCPC.

⁽¹⁾ Trebuie precizat că principiile privind protecția datelor se aplică atât datelor stocate electronic, cât și datelor stocate pe hârtie.

⁽²⁾ În legătură cu normele specifice privind ștergerea, a se vedea: Decizia 2007/76/CE și „Rețeaua de cooperare pentru protecția consumatorului: orientări privind funcționarea”.

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Operațiunile de prelucrare efectuate de Comisie sunt reglementate de Regulamentul privind protecția datelor, iar operațiunile de prelucrare efectuate de responsabilii de cazuri din cadrul autorităților naționale competente sunt reglementate de legislațiile naționale de transpunere a Directivei privind protecția datelor.

Fiind cei doi actori principali cu roluri specifice în cadrul SCPC, atât Comisia, cât și autoritățile competente desemnate, în calitate de operatori comuni, au obligația de a notifica și de a transmite operațiunile lor de prelucrare în vederea unei verificări prealabile de către autoritățile de supraveghere relevante, precum și de a asigura conformitatea cu normele de protecție a datelor. Cu toate acestea, actele legislative naționale care transpun Directiva privind protecția datelor pot prevedea excepții atât de la cerințele privind notificarea, cât și de la cele privind verificarea prealabilă.

Armonizarea legislațiilor privind protecția datelor are scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a datelor și de a proteja drepturile fundamentale ale persoanelor, permițând, în același timp, fluxul liber de date cu caracter personal între statele membre. Dat fiind că măsurile naționale de punere în aplicare pot da naștere unor norme diferite, pentru a asigura conformitatea cu normele de protecție a datelor, utilizatorilor SCPC li se recomandă insistent să discute prezentele orientări cu autoritățile lor de protecție a datelor, deoarece normele pot varia, de exemplu, în ceea ce privește informațiile care trebuie furnizate persoanelor sau obligația de a notifica autorităților de protecție a datelor anumite operațiuni de prelucrare.

O caracteristică importantă a cadrului juridic UE în domeniul protecției datelor este supravegherea acestuia de către autorități independente pentru protecția datelor. Cetățenii au dreptul de a transmite acestor autorități plângeri și de a soluționa prompt preocupările lor în materie de protecție a datelor în afara tribunalelor. Prelucrarea datelor cu caracter personal la nivel național este supravegheată de autoritățile naționale pentru protecția datelor, iar prelucrarea lor de către instituțiile europene este supravegheată de Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) ⁽¹⁾. În consecință, Comisia este supravegheată de AEPD, iar ceilalți utilizatori ai SCPC sunt supravegheați de autoritățile naționale pentru protecția datelor.

5. CARE SUNT ROLURILE ÎN CADRUL SCPC? – CHESTIUNEA CONTROLULUI COMUN

ACPC reprezintă un exemplu clar de operațiuni comune de prelucrare și de control comun. În timp ce numai autoritățile competente din statele membre colectează, înregistrează, comunică și fac schimb de date cu caracter personal, stocarea și ștergerea acestor date pe serverele sale este responsabilitatea Comisiei. Comisia nu are acces la aceste date personale, dar este considerată administrator de sistem și operator al sistemului.

Prin urmare, alocarea diferitelor roluri și responsabilități între Comisie și statele membre poate fi sintetizată după cum urmează:

- Fiecare autoritate competentă joacă rolul de operator de date în ceea ce privește propriile activități de prelucrare a datelor.
- Comisia nu este un utilizator, ci operatorul sistemului, fiind în primul rând responsabilă pentru întreținerea și securitatea arhitecturii sistemului. Cu toate acestea, Comisia are de asemenea acces la alerte, la informațiile privind reacțiile și la alte informații legate de cazuri ⁽²⁾. Comisia are acces în scopul de a monitoriza aplicarea Regulamentului CPC și a actelor legislative privind protecția consumatorilor enumerate în anexa la Regulamentul CPC, precum și de a elabora informații statistice relative la îndeplinirea acestor obligații. Comisia nu are însă acces la informațiile incluse în cererile privind asistența reciprocă și aplicarea legislației, pentru că acestea sunt adresate exclusiv autorităților competente din statele membre care tratează un anumit caz. Cu toate acestea, conform Regulamentului CPC, Comisia are posibilitatea de a asista autoritățile competente în cazul anumitor divergențe ⁽³⁾ și de a fi invitată să participe la o investigație coordonată la care participă mai mult de două state membre ⁽⁴⁾.
- Actorii SCPC partajează responsabilitatea în legătură cu legitimitatea prelucrării, furnizarea informațiilor și drepturile de acces, obiecție și rectificare.
- Atât Comisia, cât și autoritățile competente din statele membre în calitatea lor de operatori sunt responsabile individual pentru asigurarea faptului că normele legate de operațiunile de prelucrare a datelor sunt compatibile cu normele privind protecția datelor.

6. ACTORII ȘI UTILIZATORII SCPC

În cadrul SCPC există diferite profiluri de acces: accesul la baza de date este restricționat și alocat numai unui funcționar numit din cadrul autorității competente (utilizator autentificat) și nu poate fi transferat. Cererile de acces la SCPC pot fi acordate numai unor funcționari notificați Comisiei de autoritățile competente din statele membre. Pentru a intra în sistem, sunt necesare un nume de utilizator și o parolă, care pot fi obținute de biroul unic de legătură.

Numerii utilizatorii din cadrul autorităților competente solicitate și solicitante au acces deplin la informațiile complete care fac obiectul schimbului pentru un anumit caz, care includ toate fișierele atașate ale dosarului din SCPS. Birourile unice de legătură pot citi numai informațiile-cheie în legătură cu un caz, pentru a putea identifica autoritatea competentă căreia trebuie să i se transmită cererea. Birourile nu pot citi documentele confidențiale atașate la o cerere sau o alertă.

⁽¹⁾ <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS>

⁽²⁾ Articolele 8, 9 și 15 din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004.

⁽³⁾ Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004.

⁽⁴⁾ Articolul 9 din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004.

În cazurile privind aplicarea legislației, schimbul de informații generale se realizează între utilizatorii din cadrul tuturor autorităților competente notificate ca fiind responsabile în legătură cu actele juridice încălcate. Acest lucru se realizează prin intermediul notificărilor. Aceste notificări trebuie să ofere o descriere generală a unui caz și să evite să includă date cu caracter personal. Pot exista excepții, de exemplu pentru numele unui vânzător sau furnizor (dacă este o persoană fizică).

Comisia nu are acces la informații și la cererile privind aplicarea legislației sau la documentele confidențiale, dar primește notificările și alertele.

7. PRINCIPIILE PROTECȚIEI DATELOR APLICABILE SCHIMBURILOR DE INFORMAȚII

Prelucrarea datelor personale de către utilizatorii SCPC din statele membre poate avea loc numai în condițiile și în conformitate cu principiile stabilite în Directiva privind protecția datelor. Operatorul de date are responsabilitatea de a se asigura că atunci când sunt prelucrate date personale în SCPC se respectă principiile de protecție a datelor.

De asemenea, trebuie precizat că atât normele privind confidențialitatea, cât și normele privind protecția datelor se aplică SCPC. Normele privind confidențialitatea și secretul profesional se aplică tuturor datelor, în timp ce normele privind protecția datelor se aplică numai datelor cu caracter personal.

Este important să se țină cont de faptul că utilizatorii SCPC din statele membre sunt responsabili de multe alte operațiuni de prelucrare de date și pot să nu fie experți în protecția datelor. Respectarea normelor de protecție a datelor în SCPC nu trebuie să creeze complicații nejustificate sau să impună o sarcină administrativă excesivă. De asemenea, nu este necesar ca ea să se aplice în mod perfect uniform. Aceste orientări reprezintă recomandări referitoare la tratarea datelor personale și trebuie amintit că nu toate datele comunicate în SCPC sunt date cu caracter personal.

Înainte de fiecare introducere de informații în SCPC, funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației trebuie să analizeze dacă datele personale care urmează să fie trimise sunt strict necesare pentru a îndeplini obiectivele cooperării eficiente și să analizeze cui trimit datele cu caracter personal. Funcționarul responsabil cu aplicarea legislației trebuie să se întrebe dacă este strict necesar ca destinatarul să primească informațiile respective în scopul alertei sau al cererii de asistență reciprocă.

Următoarea listă de principii fundamentale de protecție a datelor cu caracter personal are obiectivul de a ajuta funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației care au acces la SCPC să analizeze de la caz la caz dacă normele privind protecția datelor legate de prelucrarea datelor cu caracter personal sunt respectate de fiecare dată când ei prelucrează date cu caracter personal în cadrul sistemului. Funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației trebuie să țină cont și de faptul că pot exista excepții și restricții la nivel național în legătură cu aplicarea principiilor de protecție a datelor, enumerate mai jos, și sunt invitați să consulte autoritățile naționale pentru protecția datelor ⁽¹⁾.

Care sunt principiile privind protecția datelor care trebuie respectate?

Principiile generale privind protecția datelor care trebuie avute în vedere înainte de a efectua prelucrarea oricăror date personale au fost extrase din Directiva privind protecția datelor. Deoarece directiva menționată anterior a fost transpusă în legislațiile naționale, este necesar ca responsabilii de cazuri să consulte autoritățile lor naționale de supraveghere în domeniul protecției datelor în legătură cu aplicarea principiilor enumerate mai jos și este recomandabil ca ei să verifice dacă există excepții sau restricții în legătură cu aplicarea acestor principii.

Principiul transparenței

Conform Directivei privind protecția datelor, persoana vizată are dreptul de a fi informată atunci când datele cu caracter personal sunt prelucrate. Controlorul trebuie să furnizeze numele și adresa sa, scopul prelucrării, destinatarii datelor și toate celelalte informații necesare pentru a garanta că prelucrarea este corectă ⁽²⁾.

Datele pot fi prelucrate numai în următoarele circumstanțe ⁽³⁾:

- dacă persoana vizată și-a dat consimțământul;
- dacă prelucrarea este necesară pentru executarea sau încheierea unui contract;
- dacă prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale;
- dacă prelucrarea este necesară pentru a proteja interesele vitale ale persoanei vizate;

⁽¹⁾ Articolul 11 alineatul (2) și articolul 13 din Directiva 95/46/CE.

⁽²⁾ Articolele 10 și 11 din Directiva 95/46/CE.

⁽³⁾ Articolul 7 din Directiva 95/46/CE.

- dacă prelucrarea este necesară pentru aducerea la îndeplinire a unei sarcini de interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul sau terțul cărui îi sunt comunicate datele;
- dacă prelucrarea este necesară pentru realizarea interesului legitim urmărit de operator sau de către persoana sau persoanele terțe cărora li se comunică informațiile.

Principiul legalității și corectitudinii

Datele cu caracter personal nu pot fi colectate sau prelucrate în moduri incorecte sau ilicite și nici să fie utilizate în scopuri care nu sunt compatibile cu obiectivele prevăzute în Regulamentul CPC. Pentru ca prelucrarea să fie legitimă, este necesar ca responsabilii de cazuri să se asigure că au motive clare care justifică necesitatea de prelucrare. Prelucrarea trebuie să se efectueze în scopuri determinate, explicite și legitime, iar datele nu pot fi prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu scopurile respective ⁽¹⁾. Aceste scopuri pot fi numai cele prevăzute de Regulamentul CPC.

Pentru ca prelucrarea să fie corectă, persoanele vizate trebuie să fie informate în legătură cu scopurile în care datele lor vor fi prelucrate și în legătură cu existența dreptului la acces, rectificări și obiecții.

Principiul proporționalității, exactitatea și perioadele de păstrare

Este necesar ca informațiile să fie proporționale, adecvate, pertinente și neexcesive în ceea ce privește scopurile pentru care sunt colectate și/sau prelucrate ulterior. Datele trebuie să fie exacte și, după caz, actualizate; se iau toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că datele inexacte sau incomplete, având în vedere scopurile pentru care au fost colectate sau pentru care sunt prelucrate ulterior, sunt șterse sau rectificate; datele cu caracter personal nu trebuie păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate pentru mai mult timp decât este necesar pentru scopurile în care datele au fost colectate sau prelucrate. Este necesară integrarea unor garanții corespunzătoare pentru datele cu caracter personal care sunt stocate pe o perioadă mai lungă, în scopuri istorice, statistice sau științifice.

Responsabilii de cazuri trebuie să analizeze dacă informațiile pe care le prelucrează sunt strict necesare obiectivelor care trebuie îndeplinite.

Principiul limitării scopului

Este necesar ca datele cu caracter personal să fie colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, să nu fie prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu scopurile respective și să fie aduse la atenția persoanei vizate. Responsabilii de cazuri ar trebui să prelucreze date cu caracter personal numai dacă există un temei clar pentru aceasta, și anume dacă în Regulamentul CPC există baze juridice care să justifice transferul respectiv.

Dreptul de acces

Conform Directivei privind protecția datelor ⁽²⁾, persoanele vizate au dreptul de a fi informate în legătură cu faptul că datele lor cu caracter personal sunt prelucrate, cu scopurile prelucrării, cu destinatarii datelor și cu faptul că ele au drepturi specifice, și anume dreptul de informare și de rectificare. Persoana vizată are dreptul de a accesa toate datele prelucrate care o vizează. Persoana vizată are și dreptul de a solicita rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor care sunt incomplete, inexacte sau care nu sunt prelucrate în conformitate cu normele privind protecția datelor ⁽³⁾.

Date sensibile

Este interzisă prelucrarea datelor care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, sănătatea, viața sexuală, delictele comise și condamnările penale. Cu toate acestea, Directiva privind protecția datelor ⁽⁴⁾ prevede anumite excepții de la această regulă, în cazul cărora datele sensibile pot fi prelucrate în anumite condiții ⁽⁵⁾. Având în vedere că utilizatorii SCPC se pot afla în situații în care manipulează date sensibile ⁽⁶⁾, este recomandabil ca ei să abordeze acest tip de date cu precauție. Utilizatorilor SCPC li se recomandă să consulte autoritățile naționale de protecție a datelor pentru a se informa dacă există derogări aplicabile prelucrării datelor sensibile.

Excepții

În contextul prevenirii, investigării, detectării și punerii sub urmărire a infracțiunilor, Directiva privind protecția datelor permite anumite excepții. Se recomandă ca responsabilii de cazuri să consulte legislația națională pentru a analiza dacă și în ce măsură sunt posibile astfel de excepții ⁽⁷⁾. Dacă aceste excepții vor fi utilizate, se recomandă ca acest lucru să fie indicat în mod clar în declarațiile privind confidențialitatea ale fiecărei autorități competente.

⁽¹⁾ Articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 95/46/CE.

⁽²⁾ Articolele 10, 11 și 12 din Directiva 95/46/CE.

⁽³⁾ Articolul 12 din Directiva 95/46/CE.

⁽⁴⁾ Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE.

⁽⁵⁾ Articolul 8 din Directiva 95/46/CE.

⁽⁶⁾ Capitolul 4 din anexa la Decizia 2007/76/CE.

⁽⁷⁾ Avizul 6/2007 privind problemele de protecție a datelor referitoare la Sistemul de cooperare în materie de protecție a consumatorilor (SCPC) 01910/2007/EN – WP 130 – adoptat la 21 septembrie 2007, p. 24-26.

Aplicarea principiilor privind protecția datelor

Aplicarea acestor principii privind protecția datelor la funcționarea SCPC conduce la următoarele recomandări:

1. Utilizarea SCPC ar trebui strict limitată la scopurile prevăzute în Regulamentul CPC. Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul CPC prevede că informațiile comunicate pot fi utilizate numai în scopul de a asigura conformitatea cu actele legislative care protejează interesele consumatorilor. Aceste acte legislative sunt enumerate în anexa la Regulamentul CPC.
2. Se recomandă ca funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației să utilizeze informațiile obținute în urma unei cereri de asistență reciprocă sau a unei alerte în scopurile legate de cazul specific respectiv, în perfectă conformitate cu cerințele juridice privind protecția datelor, evaluând *ex ante* necesitatea prelucrării în contextul investigațiilor realizate în interesul public mai larg.
3. Atunci când se transferă date, funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației fac o evaluare de la caz la caz pentru a stabili cine ar trebui să fie destinatarii informațiilor care trebuie prelucrate.
4. Utilizatorii SCPC ar trebui să selecteze cu atenție întrebările pe care le includ în cererea de asistență reciprocă și să nu ceară mai multe informații decât este necesar. Acest lucru nu este numai o chestiune de respectare a principiilor referitoare la calitatea datelor, ci și o chestiune de reducere a sarcinii administrative.
5. Directiva privind protecția datelor ⁽¹⁾ prevede că datele cu caracter personal trebuie să fie exacte și actualizate. Se recomandă ca autoritățile competente care a furnizat informațiile să-i revină sarcina de a contribui la asigurarea exactității datelor stocate în SCPC. Au fost introduse mesaje pop-up ca o caracteristică a SCPC pentru a reaminti periodic responsabililor de cazuri să verifice dacă datele personale sunt exacte și actualizate.
6. O modalitate practică de a informa persoanele vizate în legătură cu drepturile lor este prin intermediul unei pagini internet care să conțină o declarație de confidențialitate amănunțită. Se recomandă ca fiecare autoritate competentă să includă o pagină internet cu o declarație de confidențialitate pe site-urile lor de internet. Fiecare declarație de confidențialitate ar trebui să fie conformă cu toate obligațiile în materie de informații stabilite în Directiva privind protecția datelor, să includă un link către pagina internet cu declarația de confidențialitate a Comisiei și să ofere mai multe informații, inclusiv coordonate de contact, privind autoritatea competentă respectivă, precum și orice restricții naționale privind dreptul de acces la informații. Toți operatorii de date implicați au responsabilitatea de a se asigura că declarațiile de confidențialitate sunt publicate.
7. Persoana vizată poate solicita accesul, rectificarea și ștergerea datelor cu caracter personal din mai multe surse. Deși fiecare autoritate competentă este responsabilă, în calitate de operator de date, pentru propriile operații de prelucrare a datelor, ar trebui să se urmărească oferirea unui răspuns coordonat la cererile referitoare la cazuri transfrontaliere. În astfel de cazuri, se recomandă ca autoritățile competente să informeze celelalte autorități competente implicate în legătură cu primirea cererii.

Când o autoritate competentă consideră că aprobarea unei cereri poate afecta investigația sau procedura de aplicare a legislației efectuată de alte autorități competente, autoritatea respectivă ar trebui să ceară avizul acestora înainte de a accepta cererea.

De asemenea, persoana vizată poate adresa Comisiei cererea sa. Comisia poate numai aproba o cerere privind date la care ea are acces. La primirea unei cereri, Comisia ar trebui să consulte autoritatea competentă care a furnizat informațiile în cauză. Dacă nu este ridicată nicio obiecție sau dacă autoritatea competentă nu răspunde într-un interval de timp rezonabil, Comisia poate decide în legătură cu aprobarea sau respingerea acestei cereri în temeiul Regulamentului privind protecția datelor. Comisia ar trebui să ceară și avizul autorităților competente ale căror activități de investigare sau de aplicare a legislației pot fi compromise în urma aprobării cererii. Comisia ar trebui să examineze dacă integrarea unor caracteristici tehnice suplimentare în SCPC ar facilita astfel de schimburi.

8. Decizia 2007/76/CE de punere în aplicare a CPC prevede crearea unor câmpuri de date în cadrul SCPC pentru numele directorilor de societăți. Este necesar ca funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației să evalueze dacă includerea acestui tip de date cu caracter personal este necesară pentru rezolvarea cazului. Ar trebui să se realizeze o evaluare de la caz la caz a necesității de a include numele directorului unei societăți în câmpul de date desemnat înainte de fiecare introducere de informații în SCPC și înainte de a trimite o alertă sau o cerere de asistență reciprocă altei autorități competente.
9. Decizia 2007/76/CE de punere în aplicare a CPC impune autorităților competente care introduce informații, cereri privind aplicarea legislației sau alerte să precizeze dacă informațiile trebuie sau nu să fie tratate în regim de confidențialitate. Această evaluare trebuie să se realizeze de la caz la caz. În mod similar, autoritatea solicitată ar trebui să precizeze, atunci când furnizează informațiile, dacă acestea trebuie să fie tratate în regim de confidențialitate. SCPC include o caracteristică de valoare implicită, și anume utilizatorii SCPC trebuie să acorde explicit acces la documente prin debifarea indicatorului de confidențialitate.

⁽¹⁾ Articolul 6 alineatul (1) litera (d) din Directiva 95/46/CE.

8. SCPC ȘI PROTECȚIA DATELOR

Un mediu favorabil protecției datelor

SCPC a fost creat ținând cont de cerințele impuse de legislația privind protecția datelor:

- SCPC utilizează s-TESTA, abrevierea pentru *Secure Trans-European Services for Telematics between Administrations* (Servicii transeuropene securizate de telematică între administrații). El oferă administrațiilor europene și naționale o platformă de comunicare paneuropeană organizată, fiabilă și sigură. Rețeaua s-TESTA se bazează pe o infrastructură privată dedicată complet separată de internet. Măsuri adecvate de securitate sunt incluse în structura sistemului pentru a garanta cea mai bună protecție posibilă a rețelei. Rețeaua face obiectul unei acreditări de securitate, astfel încât ea să fie adecvată pentru transmiterea informațiilor cu acces limitat la nivelul „Acces restricționat UE”.
- A fost introdusă o serie de caracteristici tehnice: parole sigure și personalizate pentru funcționarii competenți din cadrul autorităților desemnate, utilizarea unei rețele sigure (s-TESTA), mesaje pop-up care amintesc responsabililor de cazuri că este necesar să aibă în vedere normele privind protecția datelor atunci când prelucrează date cu caracter personal, crearea unor profiluri de utilizatori diferite care modifică accesul la informații în funcție de rolul utilizatorului (autoritate competentă, birou unic de legătură sau Comisia), posibilitatea de a limita accesul la documente prin definirea lor ca fiind confidențiale și mesajul de pe pagina de deschidere a SCPC care indică normele de protecție a datelor.
- Normele de punere în aplicare ⁽¹⁾ acoperă aspecte esențiale pentru asigurarea respectării protecției datelor: reguli clare privind ștergerea (care informații; cum și când să se șteargă datele); principii care specifică tipurile de acces la informații (numai autoritățile competente direct implicate au acces deplin, iar celelalte părți au acces numai la informații generale).
- Orientări operaționale ⁽²⁾ care aduc clarificări suplimentare în legătură cu elementele care trebuie avute în vedere atunci când se completează diferite câmpuri de date și integrarea prezentelor orientări ⁽³⁾.
- Reexaminări anuale pentru a se asigura că autoritățile competente verifică exactitatea datelor cu caracter personal (marcarea este prevăzută, dar nu a fost încă pusă în aplicare) și că toate cazurile sunt încheiate și/sau șterse conform normelor, astfel încât cazurile să nu fie uitate. Comisia organizează regulat, împreună cu statele membre, o reexaminare sistematică a cazurilor care au rămas deschise pentru o perioadă care depășește substanțial perioada medie de tratare a cazurilor.
- Ștergerea automată a cererilor de asistență reciprocă după 5 ani de la închiderea cazului, conform prevederilor Regulamentului CPC.
- SCPC este un instrument informatic în continuă evoluție, care își propune să fie favorabil protecției datelor. Un număr mare de caracteristici de protecție a fost deja integrat în arhitectura sistemului descrisă mai sus. Comisia intenționează să aducă în continuare îmbunătățiri suplimentare, în funcție de necesități.

Câteva recomandări suplimentare

Pentru cât timp ar trebui stocat un caz înainte de a fi închis și șters?

Numai Comisia poate șterge informații din SCPC ⁽⁴⁾, iar ea face acest lucru în general la cererea unei autorități competente. Când face o astfel de cerere, autoritatea competentă trebuie să specifice motivele cererii de ștergere. Singura excepție este reprezentată de cererile privind aplicarea legislației. Acestea sunt șterse automat de Comisie după 5 ani de la închiderea cazului de către autoritatea care a făcut cererea.

Au fost prevăzute reguli pentru a asigura ștergerea datelor care nu mai sunt necesare, sunt inexacte, se dovedesc a fi nefondate și/sau au atins perioada maximă de stocare.

De ce perioada de păstrare a datelor este fixată la 5 ani?

Perioada de păstrare are obiectivul de a facilita cooperarea dintre autoritățile publice însărcinate cu aplicarea legislației care protejează interesele consumatorilor atunci când acestea se confruntă cu încălcări intracomunitare și de a contribui la buna funcționare a pieței interne, la calitatea și la coerența aplicării legislației care protejează interesele consumatorilor, la monitorizarea protejării intereselor economice ale consumatorilor și la creșterea nivelului și a coerenței aplicării legislației. În cursul perioadei de păstrare, funcționarii autorizați însărcinați cu aplicarea legislației din cadrul unei autorități competente care a tratat inițial un anumit caz pot consulta dosarul pentru a stabili legături cu posibile încălcări repetate, ceea ce contribuie la o aplicare mai bună și mai eficientă a legislației.

⁽¹⁾ Decizia 2007/76/CE.

⁽²⁾ Rețeaua de cooperare pentru protecția consumatorului: orientări privind funcționarea – aprobate de Comitetul CPC la 8 iunie 2010.

⁽³⁾ Conținutul prezentelor orientări va fi integrat în cadrul unor activități de formare viitoare privind SCPC.

⁽⁴⁾ Articolul 10 din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004 și capitolul 2 din anexa la Decizia 2007/76/CE de punere în aplicare a CPC.

Ce informații pot fi incluse în forumul de discuții?

Forumul de discuții este alăturat SCPC și reprezintă un instrument de schimb de informații privind aspecte precum noi competențe de punere în aplicare și bune practici. În general, forumul de discuții, care nu este utilizat frecvent de funcționarii însărcinați cu aplicarea legislației, nu ar trebui să servească pentru schimbul de date legate de cazuri și nu ar trebui să se refere la date cu caracter personal.

Ce tipuri de date pot fi incluse în rezumate și în documentele atașate?

Decizia 2007/76/CE de punere în aplicare a CPC prevede câmpul de date „documente atașate” în cazul alertelor, al cererilor de informații și al cererilor privind aplicarea legislației. Rezumatele sunt câmpuri în care trebuie făcută o descriere a încălcării. Se recomandă ca datele cu caracter personal să nu fie incluse în rezumate, deoarece scopul acestui câmp de date este de a oferi o descriere generală a încălcării. Datele cu caracter personal din documentele atașate care nu sunt strict necesare ar trebui acoperite cu negru sau șterse.

Ce se înțelege prin „suspiciune rezonabilă” privind faptul că a avut loc o încălcare?

Suspiciunea rezonabilă trebuie interpretată în conformitate cu legislația națională. Cu toate acestea, se recomandă ca încălcările suspectate să fie incluse în SCPC numai dacă există elemente de probă în sprijinul afirmației că o încălcare a avut loc sau este probabil să fi avut loc.

Ce trebuie știut în legătură cu transferurile către țări terțe?

Regulamentul CPC ⁽¹⁾ prevede că informațiile comunicate în cadrul SCPC pot fi comunicate și unei autorități dintr-o țară terță de către un stat membru care are un acord de asistență reciprocă, dacă autoritatea competentă care a comunicat inițial informațiile și-a dat consimțământul și dacă sunt respectate prevederile privind protecția datelor.

Dacă nu există un acord internațional al Uniunii Europene cu o țară terță privind acordurile de cooperare pentru asistență reciprocă ⁽²⁾, se recomandă ca orice acord bilateral cu o anumită țară terță să prevadă garanții adecvate de protecție a datelor și să fie notificat autorităților relevante de supraveghere a protecției datelor, astfel încât să se poată efectua verificări prealabile, cu excepția cazului în care Comisia a constatat că țara terță garantează un nivel adecvat de protecție a datelor cu caracter personal transferate din Uniune în conformitate cu articolul 25 din Directiva privind protecția datelor.

⁽¹⁾ Articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004.

⁽²⁾ Articolul 18 din Regulamentul CPC (CE) nr. 2006/2004.

ACTE ADOPTATE DE ORGANISME CREATE PRIN ACORDURI INTERNAȚIONALE

Numai textele originale CEE-ONU au efect juridic în temeiul dreptului internațional public. Statutul și data intrării în vigoare ale prezentului regulament trebuie verificate în ultima revizuire a documentului de situație CEE-ONU TRANS/WP.29/343, disponibil la:
<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocsts.html>

Regulamentul nr. 100 al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) – Dispoziții uniforme privind omologarea vehiculelor în ceea ce privește cerințele specifice pentru sistemele de propulsie electrică

Include întregul text valabil până la:

Seria 01 de amendamente – Data intrării în vigoare: 4 decembrie 2010

CUPRINS

REGULAMENT

1. Domeniu de aplicare
2. Definiții
3. Cererea de omologare
4. Omologarea
5. Specificații și teste
6. Modificarea și extinderea omologării de tip pentru un tip de vehicul
7. Conformitatea producției
8. Sancțiuni pentru neconformitatea producției
9. Încetarea definitivă a producției
10. Denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile cu efectuarea încercărilor de omologare și cele ale departamentelor administrative
11. Dispoziții tranzitorii

ANEXE

- Anexa 1 – Comunicare
- Anexa 2 – Dispunerea mărcilor de omologare
- Anexa 3 – Protecția împotriva contactelor directe cu piesele sub tensiune
- Anexa 4 – Metodă de măsurare a rezistenței izolației
- Anexa 5 – Metodă de confirmare a funcționării sistemului instalat la bord de monitorizare a rezistenței izolației
- Anexa 6 – Caracteristici esențiale ale vehiculelor rutiere sau sistemelor
- Anexa 7 – Determinarea emisiilor de hidrogen în timpul procedurilor de încărcare a bateriei de tracțiune

1. DOMENIU DE APLICARE

Următoarele instrucțiuni se aplică cerințelor de securitate referitoare la sistemele de propulsie electrică ale vehiculelor rutiere de categoriile M și N, cu o viteză maximă prin construcție depășind 25 km/oră, prevăzute cu unul sau mai multe motoare de tracțiune acționate cu energie electrică și neconectate permanent la rețeaua electrică, precum și la componentele și sistemele de înaltă tensiune ale acestora care sunt conectate galvanic la magistrala de înaltă tensiune a sistemului de propulsie electrică.

Prezentul regulament nu reglementează cerințele de securitate post-coliziune ale vehiculelor rutiere.

2. DEFINIȚII

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- 2.1. „mod posibil de propulsie activă” înseamnă modul vehiculului în care aplicarea de presiune pe pedala de accelerație (sau activarea unei comenzi echivalente) sau eliberarea sistemului de frânare determină deplasarea vehiculului de către sistemul de propulsie electrică;
- 2.2. „barieră” înseamnă elementul care asigură protecție împotriva contactului direct cu piesele sub tensiune în toate direcțiile de acces;
- 2.3. „conexiune conductivă” înseamnă conexiunea prin utilizarea de conectori la o sursă de alimentare externă atunci când sistemul reîncărcabil de stocare a energiei (SRSE) este încărcat;
- 2.4. „sistem de cuplare pentru încărcarea sistemului reîncărcabil de stocare a energiei (SRSE)” înseamnă circuitul electric utilizat pentru încărcarea SRSE de la o sursă de alimentare cu energie electrică externă, inclusiv priza de racordare a vehiculului;
- 2.5. „contact direct” înseamnă contactul persoanelor cu piesele sub tensiune;
- 2.6. „șasiu electric” înseamnă un ansamblu alcătuit din piese conductoare conectate între ele din punct de vedere electric, al căror potențial este considerat potențial de referință;
- 2.7. „circuit electric” înseamnă un ansamblu de piese sub tensiune conectate, conceput să fie încărcat cu energie electrică în cursul funcționării normale;
- 2.8. „sistem de conversie a energiei electrice” înseamnă un sistem care generează și furnizează energie electrică pentru propulsia electrică;
- 2.9. „sistem de propulsie electrică” înseamnă circuitul electric care include motorul sau motoarele de tracțiune și poate include SRSE, sistemul de conversie a energiei electrice, convertoarele electronice, cablajele asociate și conectorii, precum și sistemul de cuplare pentru încărcarea SRSE;
- 2.10. „convertor electronic” înseamnă un dispozitiv capabil să controleze și/sau să convertească energia electrică pentru propulsia electrică;
- 2.11. „carcasă” înseamnă partea care izolează unitățile interne și asigură protecție împotriva contactului direct din orice direcție de acces;
- 2.12. „piesă conductoare expusă” înseamnă piesa conductoare care poate fi atinsă în baza dispozițiilor gradului de protecție IPXXB și care poate fi încărcată cu energie electrică în condiții de cedare a izolației;
- 2.13. „sursă de alimentare cu energie electrică externă” înseamnă o sursă de alimentare cu energie electrică de curent alternativ (c.a.) sau curent continuu (c.c.) din afara vehiculului;
- 2.14. „înlaltă tensiune” înseamnă clasificarea unei componente sau a unui circuit electric sau, dacă tensiunea sa de funcționare este $> 60 \text{ V}$ și $\leq 1\,500 \text{ V c.c.}$ sau $> 30 \text{ V}$ și $\leq 1\,000 \text{ V c.a.}$ valoare medie pătratică (valoare eficace rms);
- 2.15. „magistrală de înaltă tensiune” înseamnă circuitul electric, inclusiv sistemul de cuplare pentru încărcarea SRSE care funcționează la înaltă tensiune;

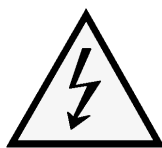
- 2.16. „contact indirect” înseamnă contactul persoanelor cu piese conductoare expuse;
- 2.17. „piese sub tensiune” înseamnă piesa (piesele) conductoare destinată(e) încărcării cu energie electrică în utilizarea normală;
- 2.18. „portbagaj” înseamnă spațiul din vehicul destinat bagajelor, delimitat de plafon, capotă, podea, pereții laterali, precum și de bariera și carcasa prevăzute pentru protejarea propulsiei electrice de contactul direct cu piesele sub tensiune, fiind separat de compartimentul pasagerului prin peretele frontal sau peretele posterior;
- 2.19. „sistem instalat la bord de monitorizare a rezistenței izolației” înseamnă dispozitivul care monitorizează rezistența izolației între magistralele de înaltă tensiune și șasiul electric;
- 2.20. „baterie de tracțiune de tip deschis” înseamnă un tip de baterie cu lichid care necesită reumplerea cu apă și generează hidrogen gazos eliberat în atmosferă;
- 2.21. „compartimentul pasagerului” înseamnă spațiul din vehicul destinat ocupantului, delimitat de plafon, podea, pereții laterali, portiere, parbriz, peretele frontal și peretele posterior sau despărțitura din spate, precum și de barierele și carcasa prevăzute pentru protejarea propulsiei electrice de contactul direct cu piesele sub tensiune;
- 2.22. „grad de protecție” înseamnă protecția asigurată de barieră/carcasă în ceea ce privește contactul cu piesele sub tensiune de către o sondă de verificare, cum ar fi un deget de verificare (IPXXB) sau un fir de verificare (IPXXD), conform definiției din Anexa 3;
- 2.23. „sistem reîncărcabil de stocare a energiei (SRSE)” înseamnă sistemul reîncărcabil de stocare a energiei care furnizează energie electrică pentru propulsia electrică;
- 2.24. „deconectare de service” înseamnă dispozitivul pentru dezactivarea circuitului electric la efectuarea de verificări și revizii ale SRSE, ansamblului de pile de combustie etc.;
- 2.25. „izolator solid” înseamnă învelișul izolator al cablajelor prevăzut pentru a acoperi și proteja piesele sub tensiune împotriva contactului direct din orice direcție de acces, teci pentru izolarea pieselor sub tensiune ale conectorilor și lac sau vopsea în scopul izolării;
- 2.26. „tip de vehicul” înseamnă vehicule care nu diferă în aspecte esențiale precum:
- (a) instalarea sistemului de propulsie electrică și a magistralei de înaltă tensiune conectate galvanic;
 - (b) natura și tipul sistemului de propulsie electrică și a componentelor de înaltă tensiune conectate galvanic;
- 2.27. „tensiune de funcționare” înseamnă cea mai mare valoare medie pătratică (rms) a tensiunii unui circuit electric, specificată de producător, care poate apărea între orice piese conductoare în condițiile existenței unor circuite deschise sau în condiții normale de funcționare. Dacă circuitul electric este separat prin izolare galvanică, tensiunea de funcționare este definită pentru fiecare circuit separat respectiv.
3. CEREREA DE OMOLOGARE
- 3.1. Cererea de omologare a unui tip de vehicul în ceea ce privește cerințele specifice pentru sistemele de propulsie electrică trebuie prezentată de producătorul vehiculului sau de reprezentantul său acreditat în mod corespunzător.
- 3.2. Ea trebuie însoțită de documentele menționate mai jos, în triplu exemplar, precum și de următoarele specificații:
- 3.2.1. descrierea detaliată a tipului de vehicul cu privire la sistemul de propulsie electrică și magistrala de înaltă tensiune conectată galvanic.
- 3.3. Trebuie prezentat serviciului tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare un vehicul reprezentativ pentru tipul de vehicul destinat omologării.

- 3.4. Autoritatea competentă verifică existența măsurilor satisfăcătoare pentru asigurarea verificării efective a conformității producției înainte de aprobarea omologării de tip.
4. OMOLOGAREA
- 4.1. În cazul în care vehiculul prezentat pentru omologare în conformitate cu prezentul regulament îndeplinește cerințele de la punctul 5 de mai jos și din anexele 3, 4, 5 și 7 la prezentul regulament, omologarea acestui tip de vehicul trebuie aprobată.
- 4.2. Un număr de omologare este atribuit fiecărui tip omologat. Primele cifre (în prezent 01 pentru regulamentul în forma sa) indică o serie de modificări ce cuprind modificările tehnice majore cele mai recente ale regulamentului de la momentul acordării omologării. Aceeași parte contractantă nu atribuie același număr altui tip de vehicul.
- 4.3. Notificarea privind omologarea, refuzul, extinderea, retragerii omologării sau încetarea definitivă a producției unui tip de vehicul în temeiul prezentului regulament este comunicată părților la acordul care aplică prezentul regulament, printr-un formular conform modelului din anexa 1 la prezentul regulament.
- 4.4. Pe fiecare vehicul conform cu tipul vehiculului omologat în temeiul prezentului regulament se va aplica în mod vizibil și într-un loc accesibil precizat în formularul de omologare, o marcă de omologare internațională compusă din următoarele elemente:
- 4.4.1. Un cerc în interiorul căruia se află litera „E” urmată de numărul specific țării care a acordat omologarea ⁽¹⁾.
- 4.4.2. Numărul prezentului regulament, urmat de litera „R”, o cratimă și numărul de omologare la dreapta cercului prevăzut în punctul 4.4.1.
- 4.5. În cazul în care vehiculul corespunde unui tip de vehicul omologat în temeiul unuia sau mai multor regulamente anexate la acord, în țara care acordă omologarea în temeiul prezentului regulament, nu este necesară repetarea simbolului prevăzut la punctul 4.4.1; în această situație, numărul regulamentului și numerele de omologare, precum și simbolurile suplimentare ale tuturor regulamentelor în temeiul cărora s-a acordat omologarea în țara care a acordat omologarea în conformitate cu prezentul regulament se introduc în coloane verticale la dreapta simbolului prevăzut la punctul 4.4.1.
- 4.6. Marca de omologare trebuie să fie ușor lizibilă și să nu poată fi ștersă.
- 4.7. Marca de omologare trebuie să fie amplasată alături sau pe placa de date a vehiculului aplicată de producător.
- 4.8. În anexa 2 la prezentul regulament se prezintă exemple de dispunere a mărcilor de omologare.
5. SPECIFICAȚII ȘI ÎNCERCĂRI
- 5.1. Protecția împotriva șocurilor electrice
- Aceste cerințe de securitate electrică se aplică magistralelor de înaltă tensiune în condițiile în care nu sunt conectate la surse de alimentare de înaltă tensiune externe.

⁽¹⁾ 1 pentru Germania, 2 pentru Franța, 3 pentru Italia, 4 pentru Țările de Jos, 5 pentru Suedia, 6 pentru Belgia, 7 pentru Ungaria, 8 pentru Republica Cehă, 9 pentru Spania, 10 pentru Serbia, 11 pentru Regatul Unit, 12 pentru Austria, 13 pentru Luxemburg, 14 pentru Elveția, 15 (vacant), 16 pentru Norvegia, 17 pentru Finlanda, 18 pentru Danemarca, 19 pentru România, 20 pentru Polonia, 21 pentru Portugalia, 22 pentru Federația Rusă, 23 pentru Grecia, 24 pentru Irlanda, 25 pentru Croația, 26 pentru Slovenia, 27 pentru Slovacia, 28 pentru Belarus, 29 pentru Estonia, 30 (vacant), 31 pentru Bosnia și Herțegovina, 32 pentru Letonia, 33 (vacant), 34 pentru Bulgaria, 35 (vacant), 36 pentru Lituania, 37 pentru Turcia, 38 (vacant), 39 pentru Azerbaidjan, 40 pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, 41 (vacant), 42 pentru Comunitatea Europeană (Omologările sunt acordate de statele membre folosind simbolul CEE respectiv.), 43 pentru Japonia, 44 (vacant), 45 pentru Australia, 46 pentru Ucraina, 47 pentru Africa de Sud, 48 pentru Noua Zeelandă, 49 pentru Cipru, 50 pentru Malta, 51 pentru Republica Coreea, 52 pentru Malaezia, 53 pentru Thailanda, 54 și 55 (vacante), 56 pentru Muntenegru, 57 (vacant) și 58 pentru Tunisia. Numerele ulterioare vor fi atribuite altor țări în ordinea cronologică în care ele ratifică sau aderă la Acordul privind adoptarea de reglementări tehnice uniforme pentru vehicule cu roți, echipamente și părți care pot fi montate și/sau utilizate pe vehicule cu roți și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a omologării acordate pe baza acestor reglementări, iar numerele astfel atribuite se comunică părților contractante ale acordului de către Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite.

- 5.1.1. Protecția împotriva contactului direct
- Protecția împotriva contactului direct cu piesele sub tensiune trebuie să fie conformă cu punctele 5.1.1.1 și 5.1.1.2. Aceste protecții (izolator solid, barieră, carcasă etc.) nu pot fi deschise, demontate sau îndepărtate fără utilizarea unor instrumente.
- 5.1.1.1. Pentru protecția pieselor sub tensiune din interiorul compartimentului pasagerului sau al portbagajului, trebuie să se asigure gradul de protecție IPXXD.
- 5.1.1.2. Pentru protecția pieselor sub tensiune din alte zone ale vehiculului decât compartimentul pasagerului sau portbagajul, trebuie să asigurat gradul de protecție IPXXB.
- 5.1.1.3. Conectori
- Conectorii (inclusiv priza vehiculului) se consideră a îndeplini această cerință dacă:
- (a) sunt conformi cu punctele 5.1.1.1 și 5.1.1.2 atunci când sunt separați fără utilizare de instrumente; sau
 - (b) sunt situați sub podea și sunt prevăzuți cu un mecanism de blocare; sau
 - (c) sunt prevăzuți cu un mecanism de blocare și alte componente sunt îndepărtate prin utilizarea de instrumente pentru a separa conectorul; sau
 - (d) tensiunea pieselor sub tensiune devine egală cu sau mai mică decât 60 V c.c. sau egală cu sau mai mică decât 30 V c.a. (rms) în decurs de 1 secundă după separarea conectorului.
- 5.1.1.4. Întrerupător de întreținere
- În cazul unui întrerupător de întreținere care poate fi deschis, dezamblat sau îndepărtat fără instrumente, este acceptabil dacă se respectă gradul de protecție IPXXB în condițiile în care acesta este deschis, dezamblat sau îndepărtat fără instrumente.
- 5.1.1.5. Marcaje
- 5.1.1.5.1. Simbolul ilustrat în Figura 1 apare pe sau în apropiere de SRSE. Fundalul simbolului are culoarea galben, iar chenarul și săgeata sunt negre.

Figura 1

Marcajul echipamentelor de înaltă tensiune

- 5.1.1.5.2. Simbolul trebuie să fie, de asemenea, vizibil pe carcase și bariere, care, atunci când sunt îndepărtate, expun piese sub tensiune ale circuitelor de înaltă tensiune. Această dispoziție este opțională pentru orice conector la magistralele de înaltă tensiune. Această dispoziție nu se aplică în niciuna dintre următoarele situații:
- (a) în cazul în care barierele sau carcasa nu pot fi accesate, deschise sau îndepărtate fizic, cu excepția cazului în care alte componente ale vehiculului sunt îndepărtate prin utilizarea instrumentelor;
 - (b) în cazul în care barierele sau carcasa sunt situate sub podeaua vehiculului.
- 5.1.1.5.3. Cablurile pentru magistralele de înaltă tensiune care nu se află în carcase sunt identificate printr-un înveliș exterior de culoare portocalie.
- 5.1.2. Protecția împotriva contactului indirect
- 5.1.2.1. Pentru protecția împotriva șocurilor electrice care ar putea apărea în urma contactului indirect, piesele conductoare expuse, precum bariera și carcasa conductoare, sunt conectate galvanic în siguranță la șasiul electric printr-o conexiune cu un fir electric sau cablu de împământare sau prin sudare sau prin îmbinare cu bolțuri etc. astfel încât să nu apară potențiale periculoase.

- 5.1.2.2. Rezistența între toate piesele conductoare expuse și șasiul electric trebuie să fie mai mică de 0,1 ohm atunci când există un flux de curent de cel puțin 0,2 amperi.

Această cerință este îndeplinită în cazul în care conexiunea galvanică a fost stabilită prin sudare.

- 5.1.2.3. În cazul autovehiculelor care sunt concepute să fie conectate la sursa de alimentare cu energie electrică externă cu împământare prin conexiune conductivă, trebuie prevăzut un dispozitiv care să permită conectarea galvanică la pământ a șasiului electric.

Dispozitivul trebuie să permită conectarea la pământ înainte să se aplice o tensiune exterioară vehiculului și să mențină conexiunea până după ce tensiunea exterioară este îndepărtată de pe vehicul.

Conformitatea cu această cerință poate fi demonstrată fie prin utilizarea conectorului specificat de producătorul autovehiculului, fie prin analiză.

- 5.1.3. Rezistența de izolație

- 5.1.3.1. Sistem de propulsie electrică format din magistrale separate de curent continuu sau curent alternativ

Dacă magistralele c.a. de înaltă tensiune și magistralele c.c. de înaltă tensiune sunt izolate galvanic unele de altele, rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune și șasiul electric trebuie să aibă o valoare minimă de 100 Ω /volt de tensiune de funcționare pentru magistralele c.c. și o valoare minimă de 500 Ω /volt de tensiune de funcționare pentru magistralele c.a.

Măsurătoarea se realizează în conformitate cu Anexa 4 „Metodă de măsurare a rezistenței izolației”.

- 5.1.3.2. Sistem de propulsie electrică format din magistrale c.c. și c.a. combinate

Dacă magistralele c.a. de înaltă tensiune și magistralele c.c. de înaltă tensiune sunt conectate galvanic, rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune și șasiul electric trebuie să aibă o valoare minimă de 500 Ω /volt de tensiune de funcționare.

Cu toate acestea, dacă toate magistralele c.a. de înaltă tensiune sunt protejate printr-una din următoarele 2 măsuri, rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune și șasiul electric trebuie să aibă o valoare minimă de 100 Ω /V de tensiune de funcționare:

- (a) două sau mai multe straturi de izolatori solizi, bariere sau carcase care îndeplinesc în mod independent cerința de la punctul 5.1.1, de exemplu, cablajul;
- (b) protecții robuste din punct de vedere mecanic care au suficientă durabilitate de-a lungul duratei de funcționare a vehiculului, cum ar fi carcase de motoare, cutii de transformatoare electronice sau conectori;

Rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune și șasiul electric poate fi demonstrată prin calcul, măsurare sau o combinație a acestora două.

Măsurătoarea se realizează în conformitate cu Anexa 4 „Metodă de măsurare a rezistenței izolației”.

- 5.1.3.3. Vehicule cu pilă de combustie

Dacă cerința minimă privind rezistența de izolație nu poate fi menținută în timp, protecția se obține prin oricare din următoarele metode:

- (a) două sau mai multe straturi de izolatori solizi, bariere sau carcase care îndeplinesc în mod independent cerința de la punctul 5.1.1;
- (b) sistem instalat la bord de monitorizare a rezistenței izolației, împreună cu un avertisment pentru conducătorul auto dacă rezistența de izolație scade sub valoarea minimă necesară. Rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune a sistemului de cuplare pentru încărcarea SRSE, care nu este încărcat cu energie electrică decât în timpul încărcării SRSE, și șasiul electric nu trebuie monitorizată. Funcția sistemului integrat de monitorizare a rezistenței izolației trebuie confirmată conform descrierii din anexa 5.

- 5.1.3.4. Cerința privind rezistența de izolație pentru sistemul de cuplare pentru încărcarea SRSE
- Pentru priza vehiculului concepută să fie conectată conductiv la sursa de alimentare c.a. externă cu împământare și circuitul electric care este conectat galvanic la priza vehiculului în timpul încărcării SRSE, rezistența de izolație între magistrala de înaltă tensiune și șasiul electric trebuie să fie de cel puțin 1 M Ω atunci când cuplorul încărcătorului este deconectat. În timpul măsurării, bateria de tracțiune poate fi deconectată.
- 5.2. Sistem reîncărcabil de stocare a energiei (SRSE)
- 5.2.1. Protecția împotriva supracurenților
- SRSE nu trebuie să se supraîncălzească.
- Dacă SRSE este supus supraîncălzirii din cauza supracurenților, acesta trebuie prevăzut cu un dispozitiv de protecție precum siguranțe, întrerupătoare de circuit sau generale.
- Cu toate acestea, este posibil ca cerința să nu se aplice dacă producătorul furnizează date prin care asigură că supraîncălzirea din cauza supracurenților este evitată fără dispozitive de protecție.
- 5.2.2.4. Acumularea de gaz
- Locurile în care este amplasată bateria de tracțiune de tip deschis care poate produce hidrogen gazos trebuie prevăzute cu un ventilator de aerisire sau cu o conductă de aerisire pentru a preveni acumularea de hidrogen gazos.
- 5.3. Siguranță funcțională
- Conducătorul auto primește cel puțin o indicație momentană atunci când vehiculul se află în „modul posibil de propulsie activă”.
- Totuși, această dispoziție nu se aplică în condițiile în care un motor cu ardere internă asigură în mod direct sau indirect puterea de propulsie a vehiculului.
- În momentul părăsirii vehiculului, conducătorul auto trebuie avertizat printr-un semnal (de exemplu, un semnal optic sau acustic) în cazul în care vehiculul este încă în modul posibil de propulsie activă.
- Dacă SRSE de la bord poate fi încărcat din exterior de către utilizator, orice deplasare a vehiculului sub acțiunea sistemului propriu de propulsie trebuie să fie imposibilă atât timp cât conectorul sursei de alimentare cu energie electrică externe este racordat fizic la priza vehiculului.
- Această cerință trebuie demonstrată prin utilizarea conectorului specificat de producătorul auto-vehiculului.
- Starea unității de comandă a direcției de deplasare trebuie identificată de către conducătorul auto.
- 5.4. Determinarea emisiilor de hidrogen
- 5.4.1. Această încercare trebuie efectuată la toate vehiculele echipate cu baterii de tracțiune de tip deschis.
- 5.4.2. Încercarea trebuie efectuată conform metodei descrise în Anexa 7 la prezentul regulament. Eșantionarea și analizarea hidrogenului trebuie să fie cele prescrise. Alte metode de analiză pot fi aprobate în cazul în care este demonstrat că ele oferă rezultate echivalente.
- 5.4.3. În timpul unei proceduri normale de încărcare în condițiile date în anexa 7, emisiile de hidrogen trebuie să fie sub 125 g într-un interval de 5 ore sau sub $25 \times t_2$ g în intervalul t_2 (în ore).
- 5.4.4. În timpul unei încărcări efectuate de un încărcător de bord care prezintă o defecțiune (în condițiile prezentate în anexa 7), emisiile de hidrogen trebuie să fie sub 42 g. În plus, posibila defecțiune a încărcătorului de bord trebuie să fie limitată la 30 minute.
- 5.4.5. Toate operațiile legate de încărcarea bateriei sunt controlate automat, inclusiv încetarea încărcării.
- 5.4.6. Nu trebuie să fie posibil controlul manual al fazelor de încărcare.
- 5.4.7. Operațiile normale de conectare și deconectare la rețeaua de alimentare sau căderile de curent nu trebuie să afecteze sistemul de control al fazelor de încărcare.

- 5.4.8. Erorile importante de încărcare trebuie să fie în permanență semnalizate conducătorului auto. O eroare importantă este o eroare care poate duce la disfuncționalitatea încărcătorului de bord în timpul unei încărcări ulterioare.
- 5.4.9. Producătorul trebuie să indice în manualul de utilizare conformitatea vehiculului cu aceste cerințe.
- 5.4.10. Omologarea acordată unui tip de vehicul privind emisiile de hidrogen poate fi extinsă la diferitele tipuri de vehicule aparținând aceleiași familii, în conformitate cu definiția familiei precizată în anexa 7, apendicele 2.
6. MODIFICAREA ȘI EXTINDEREA OMOLOGĂRII DE TIP PENTRU UN TIP DE VEHICUL
- 6.1. Fiecare modificare a tipului de vehicul este notificată departamentului administrativ care a omologat tipul vehiculului. Departamentul poate:
- 6.1.1. considera că este improbabil ca modificările făcute să aibă un efect advers apreciabil și că, în orice caz, vehiculul respectă în continuare cerințele sau
- 6.1.2. cere un raport de verificare suplimentar de la serviciul tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor.
- 6.2. Confirmarea sau refuzul omologării, specificând modificările, se comunică în conformitate cu procedura precizată la punctul 4.3 de mai sus părților la acordul de punere în aplicare a prezentului regulament.
- 6.3. Autoritatea competentă care acordă extinderea omologării atribuie un număr de serie pentru extinderea în cauză și notifică celelalte părți ale Acordului din 1958 de punere în aplicare a prezentului regulament printr-un formular de comunicare conform cu modelul din Anexa 1 la prezentul regulament.
7. CONFORMITATEA PRODUCȚIEI
- 7.1. Fiecare vehicul omologat în conformitate cu prezentul regulament este produs conform tipului omologat prin respectarea cerințelor precizate la punctul 5 de mai sus.
- 7.2. Pentru a controla dacă cerințele de la punctul 7.1 sunt respectate, trebuie efectuate verificări corespunzătoare ale producției.
- 7.3. Titularul omologării are, în special, următoarele obligații:
- 7.3.1. să asigure existența unor proceduri pentru un control eficace al calității vehiculului;
- 7.3.2. să aibă acces la echipamentul de încercare necesar pentru controlul conformității fiecărui tip omologat;
- 7.3.3. să se asigure că datele rezultatelor încercărilor sunt înregistrate și că documentele anexe sunt disponibile pentru o perioadă care urmează să fie stabilită de comun acord cu departamentul administrativ;
- 7.3.4. să analizeze rezultatele fiecărui tip de încercare, pentru a verifica și garanta constanța caracteristicilor vehiculului, ținând seama de variațiile admise în producția industrială;
- 7.3.5. să se asigure că pentru fiecare tip de vehicul sunt efectuate cel puțin tipurile de încercări prevăzute la punctul 5 din prezentul regulament;
- 7.3.6. să se asigure că orice set de eșantioane sau elemente supuse încercării care dovedesc neconformitatea cu tipul de încercare în cauză determină o nouă eșantionare și testări suplimentare. Trebuie luate toate măsurile necesare pentru restabilirea conformității producției respective.
- 7.4. Autoritatea competentă care a acordat omologarea de tip poate să verifice în orice moment metodele de control al conformității folosite în fiecare unitate de producție.
- 7.4.1. La fiecare inspecție, se prezintă inspectorului rapoartele de încercare și de producție.
- 7.4.2. Inspectorul poate selecta aleatoriu eșantioane care vor fi supuse încercării în laboratorul producătorului. Numărul minim de exemplare poate fi stabilit în funcție de rezultatele controalelor proprii ale producătorului.
- 7.4.3. Dacă nivelul calității se dovedește nesatisfăcător sau este necesar să se verifice valabilitatea încercărilor efectuate în conformitate cu punctul 7.4.2, inspectorul trebuie să preleveze eșantioane ce vor fi trimise serviciului tehnic care a efectuat încercările de omologare de tip.

- 7.4.4. Autoritatea competentă poate efectua orice încercare prevăzută în prezentul regulament.
- 7.4.5. Frecvența normală a inspecțiilor permise de către autoritatea competentă este o dată pe an. În cazul în care în urma acestor inspecții se constată rezultate necorespunzătoare, autoritatea competentă trebuie să se asigure că se iau toate măsurile necesare pentru restabilirea conformității producției cât mai rapid posibil.
8. SANCTIUNI PENTRU NECONFORMITATEA PRODUCȚIEI
- 8.1. Omologarea acordată pentru un tip de vehicul, în temeiul prezentului regulament, poate fi retrasă în cazul în care nu se respectă cerințele prevăzute la punctul 7 de mai sus sau în cazul în care vehiculul sau componentele nu au trecut de verificările descrise la punctul 7.3.5 de mai sus.
- 8.2. În cazul în care o parte contractantă la Acordul de punere în aplicare a prezentului regulament reține o omologare pe care a aprobat-o anterior, ea trebuie să notifice imediat acest aspect celorlalte părți contractante care aplică prezentul regulament prin intermediul unui formular de comunicare conform modelului din anexa 1 la prezentul regulament.
9. ÎNCETAREA DEFINITIVĂ A PRODUCȚIEI
- În cazul în care titularul omologării încetează definitiv să producă un tip de vehicul în conformitate cu prezentul regulament, trebuie să informeze autoritatea care a acordat omologarea. La primirea comunicării respective, autoritatea trebuie să informeze celelalte părți contractante, participante la Acordul din 1958 de punere în aplicare a prezentului regulament, prin intermediul unui formular de comunicare conform modelului din anexa 1 la prezentul regulament.
10. DENUMIRILE ȘI ADRESELE SERVICIILOR TEHNICE RESPONSABILE CU ÎNCERCĂRILE DE OMOLOGARE ȘI ALE SERVICIILOR ADMINISTRATIVE
- Părțile contractante la Acordul din 1958 de punere în aplicare a prezentului regulament trebuie să comunice Secretariatului Națiunilor Unite denumirile și adresele serviciilor tehnice responsabile de efectuarea testelor de omologare și ale departamentelor administrative care acordă omologarea și cărora le sunt trimise formularele care atestă acordarea, extinderea, respingerea, retragerea omologării sau încetarea definitivă a producției, eliberate în alte țări.
11. DISPOZIȚII TRANZITORII
- 11.1. Începând cu data oficială de intrare în vigoare a seriei 01 de amendamente, nicio parte contractantă care aplică prezentul regulament nu poate refuza acordarea omologării în baza acestui regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.
- 11.2. În decurs de 24 de luni de la data intrării în vigoare, părțile contractante care aplică prezentul regulament acordă omologări doar dacă tipul de vehicul care trebuie omologat îndeplinește cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.
- 11.3. Părțile contractante care aplică prezentul regulament nu pot refuza acordarea de extinderi ale omologării pentru seria precedentă de amendamente la prezentul regulament.
- 11.4. Părțile contractante care aplică prezentul continuă să acorde omologări pentru acele tipuri de vehicule care îndeplinesc cerințele prezentului regulament, astfel cum a fost modificat prin seriile precedente de amendamente în perioada de 24 de luni următoare datei de intrare în vigoare a seriei 01 de amendamente.
- 11.5. Fără a aduce atingere dispozițiilor tranzitorii de mai sus, părțile contractante pentru care aplicarea prezentului regulament intră în vigoare după data intrării în vigoare a celei mai recente serii de amendamente nu sunt obligate să accepte omologări care au fost acordate în conformitate cu oricare din seriile precedente de amendamente la prezentul regulament.
-

ANEXA 1

COMUNICARE

[format maxim: A4 (210 × 297 mm)]

eliberat de către: Denumirea administrației

.....

Cu privire la ⁽²⁾: OMOLOGARE ACORDATĂ
 OMOLOGARE EXTINSĂ
 OMOLOGARE REFUZATĂ
 OMOLOGARE RETRASĂ
 PRODUCȚIE ÎNCETATĂ DEFINITIV

pentru un vehicul rutier în conformitate cu Regulamentul nr. 100

Omologarea nr. Extinderea nr.

1. Denumirea comercială sau marca vehiculului:
2. Tipul vehiculului:
3. Categoria vehiculului:
4. Denumirea și adresa producătorului:
5. Dacă este cazul, denumirea și adresa reprezentatului producătorului:
6. Descrierea vehiculului:
- 6.1. Tipul de SRSE:
- 6.2. Tensiunea de funcționare:
- 6.3. Sistemul de propulsie (de exemplu, hibrid, electric):
7. Vehiculul prezentat pentru omologare la data de:
8. Serviciul tehnic responsabil cu efectuarea încercărilor de omologare:
9. Data raportului emis de serviciul tehnic:
10. Numărul raportului emis de serviciul tehnic:
11. Disponibilitatea mărcii de omologare:
12. Motivul (motivele) extinderii omologării (dacă este cazul) ⁽²⁾:
13. Omologarea acordată/extinsă/refuzată/retrasă ⁽²⁾:
14. Locul:
15. Data:
16. Semnătura:
17. Documentele depuse cu cererea de omologare sau extindere pot fi obținute la cerere.

⁽¹⁾ Număr de identificare a țării care a acordat/extins/refuzat/retras omologarea (vezi prevederile din regulament privind omologarea).
⁽²⁾ A se tăia ceea ce nu corespunde.

ANEXA 2

EXEMPLE DE MĂRCI DE OMOLOGARE

MODEL A

(a se vedea punctul 4.4 din prezentul regulament)

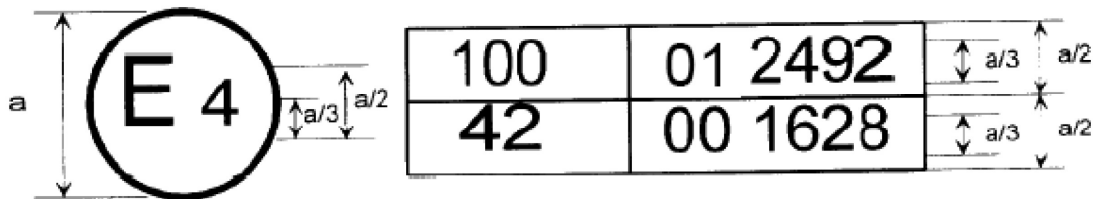

a = 8 mm min.

Marca de omologare de mai sus aplicată pe un vehicul indică faptul că tipul de vehicul rutier cu baterie electrică în cauză a fost omologat în Țările de Jos (E4), în temeiul Regulamentului nr. 100 și sub numărul de omologare 012492. Primele două cifre ale numărului de omologare indică faptul că omologarea a fost aprobată în conformitate cu cerințele Regulamentului nr. 100, astfel cum a fost modificat prin seria 01 de amendamente.

MODEL B

(a se vedea punctul 4.5 din prezentul regulament)

a = 8 mm min.

Marca de omologare aplicată pe un vehicul indică faptul că vehiculul rutier în cauză a fost omologat în Țările de Jos (E4) în temeiul Regulamentelor nr. 100 și 42 (*). Numărul de omologare indică faptul că, la datele la care au fost acordate omologările respective, Regulamentul nr. 100 era modificat prin seria 01 de amendamente și Regulamentul nr. 42 era încă în forma sa originală.

(*) Ultimul număr este prezentat exclusiv cu titlu de exemplu.

ANEXA 3

PROTECȚIA ÎMPOTRIVA CONTACTELOR DIRECTE CU PIESELE SUB TENSIUNE

1. SONDE DE ACCES

Sondele de acces pentru a verifica protecția persoanelor împotriva accesului la piesele sub tensiune sunt indicate în tabelul 1.

2. CONDIȚII DE ÎNCERCARE

Sonda de acces este împinsă în orificiile carcasei cu o forță indicată în tabelul 1. În cazul în care ea pătrunde parțial sau complet, este așezată în orice poziție, dar în niciun caz partea de oprire nu trebuie să pătrundă complet prin deschizătură.

Barierelor interne sunt considerate parte a carcasei.

O sursă de alimentare de joasă tensiune (de cel puțin 40 V și cel mult 50 V), în serie cu o lampă corespunzătoare, trebuie conectată, dacă este necesar, între sondă și piesele sub tensiune din interiorul barierei sau carcasei.

Metoda semnal – circuit trebuie aplicată, de asemenea, pieselor mobile sub tensiune ale echipamentului de înaltă tensiune.

Piesele mobile interne pot fi acționate la viteze reduse, atunci când este posibil.

3. CONDIȚII DE ACCEPTARE

Sonda de acces nu trebuie să atingă piesele sub tensiune.

Dacă această cerință este verificată de un circuit cu semnal între sondă și piesele sub tensiune, indicatorul luminos nu se va aprinde.

În cazul încercării pentru IPXXB, degetul articulată de verificare poate pătrunde pe lungimea sa de 80 mm, dar profilul de oprire (diametru 50 mm × 20 mm) nu trece prin deschizătură. Începând din poziția dreaptă, ambele articulații ale degetului de verificare se îndoaie succesiv într-un unghi de până la 90 de grade față de axa secțiunii adiacente a degetului și se amplasează în fiecare poziție posibilă.

În cazul încercărilor pentru IPXXD, sonda de acces poate pătrunde pe lungimea sa completă, dar profilul de oprire nu pătrunde complet prin deschizătură.

Tabelul 1

Sonde de verificare pentru testarea protecției persoanelor împotriva accesului la piesele periculoase

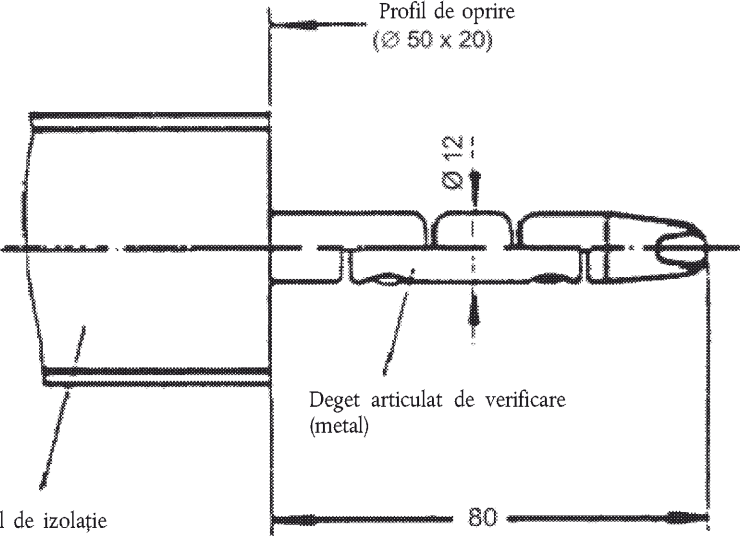
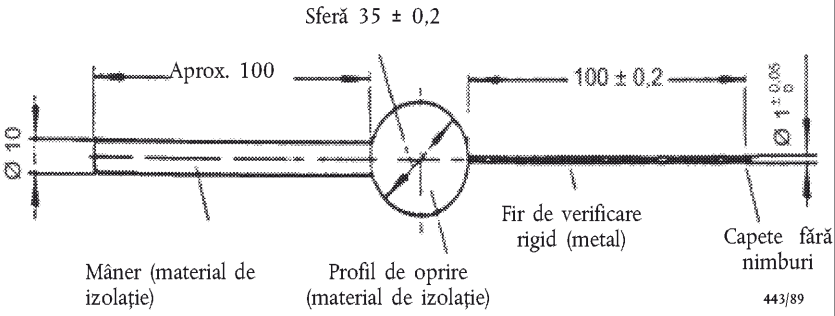
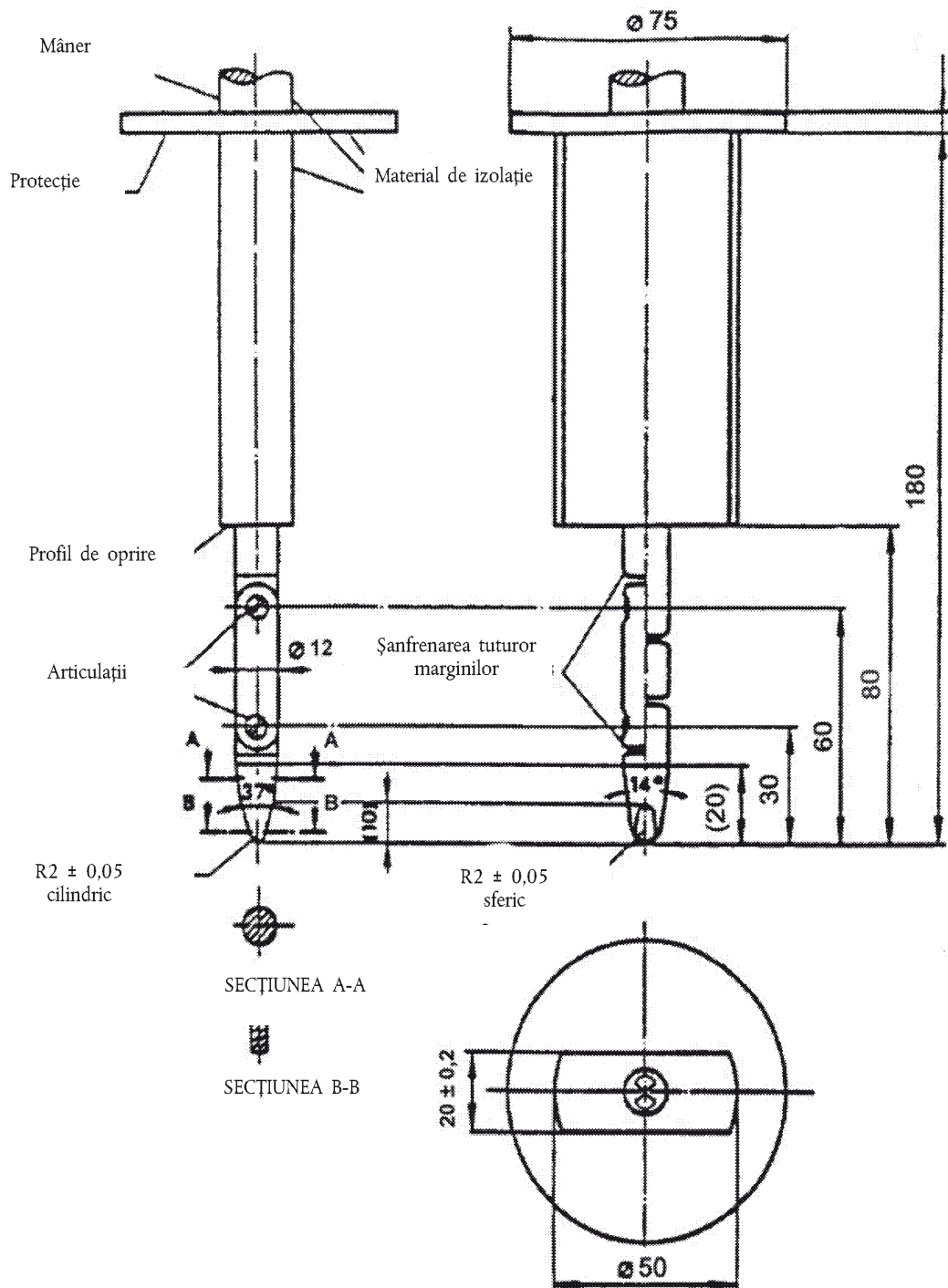
Prima cifră	Litera suplimentară	Sondă de acces	Forța de verificare
2	B	<p data-bbox="614 456 1066 510">Deget articulat de verificare A se vedea Figura 1 pentru dimensiuni complete</p> <p data-bbox="863 526 1007 580">Profil de oprire ($\varnothing 50 \times 20$)</p> <p data-bbox="922 660 959 689">$\varnothing 12$</p> <p data-bbox="799 913 1058 967">Deget articulat de verificare (metal)</p> <p data-bbox="421 1032 596 1061">Material de izolație</p> <p data-bbox="959 1032 995 1061">80</p>	10 N \pm 10 %
4, 5, 6	D	<p data-bbox="596 1104 1086 1133">Fir de verificare 1,0 mm diametru 100 mm lungime</p> <p data-bbox="735 1227 874 1256">Sferă 35 \pm 0,2</p> <p data-bbox="596 1285 703 1314">Aprox. 100</p> <p data-bbox="1007 1285 1114 1314">100 \pm 0,2</p> <p data-bbox="432 1346 469 1375">$\varnothing 10$</p> <p data-bbox="1182 1346 1219 1375">$\varnothing 1,0 \pm 0,05$</p> <p data-bbox="517 1487 687 1541">Mâner (material de izolație)</p> <p data-bbox="735 1487 906 1541">Profil de oprire (material de izolație)</p> <p data-bbox="932 1429 1070 1482">Fir de verificare rigid (metal)</p> <p data-bbox="1155 1451 1262 1505">Capete fără nimburi</p> <p data-bbox="1193 1518 1241 1541">443/89</p>	1 N \pm 10 %

Figura 1

Deget articulată de verificare

Material: metal, cu excepția cazurilor în care se precizează altfel

Dimensiuni liniare în milimetri

Toleranțele dimensiunilor fără toleranță specifică:

- (a) pentru unghiuri: $0/- 10^\circ$;
- (b) pentru dimensiuni liniare: până la 25 mm: $0/- 0,05$ mm peste 25 mm: $\pm 0,2$ mm.

Ambele articulații vor permite mișcarea în același plan și aceeași direcție printr-un unghi de 90° cu o toleranță de 0 până la $+ 10^\circ$.

ANEXA 4

METODĂ DE MĂSURARE A REZISTENȚEI IZOLAȚIEI

1. ASPECTE GENERALE

Rezistența de izolație pentru fiecare magistrală de înaltă tensiune a vehiculului se măsoară sau se determină prin calcul utilizând valori de măsurare de la fiecare piesă sau unitate de componentă a unei magistrale de înaltă tensiune (denumită în continuare „măsurătoare divizată”).

2. METODĂ DE MĂSURARE

Măsurarea rezistenței de izolație se realizează prin selectarea unei metode de măsurare adecvate dintre cele enumerate la punctele 2.1-2.2, în funcție de sarcina electrică a pieselor sub tensiune sau a rezistenței de izolație etc.

Intervalul circuitului electric care va fi măsurat este clarificat în prealabil utilizând scheme de circuite electrice etc.

De asemenea, se pot efectua modificările necesare pentru măsurarea rezistenței de izolație, cum ar fi îndepărtarea capacului pentru a ajunge la piesele sub tensiune, trasarea liniilor de măsurare, modificarea software-ului etc.

În cazurile în care valorile măsurate nu sunt stabile din cauza funcționării sistemului integrat de monitorizare a rezistenței izolației etc., pot fi efectuate modificările necesare pentru efectuarea măsurătorii, cum ar fi oprirea funcționării dispozitivului în cauză sau îndepărtarea acestuia. De asemenea, când dispozitivul este îndepărtat, trebuie să se demonstreze, cu ajutorul desenelor etc., că acest lucru nu va modifica rezistența de izolație între piesele sub tensiune și șasiul electric.

Trebuie acordată maximă atenție în ceea ce privește scurtcircuiturile, șocurile electrice etc., deoarece pentru această confirmare pot fi necesare operații directe asupra circuitului de înaltă tensiune.

2.1. Metodă de măsurare utilizând tensiunea c.c. de la surse din afara vehiculului

2.1.1. Instrument de măsurare

Trebuie să se utilizeze un instrument de verificare a rezistenței izolatorului capabil să aplice o tensiune c.c. mai mare decât tensiunea de funcționare a magistralei de înaltă tensiune.

2.1.2. Metodă de măsurare

Un instrument de verificare a rezistenței izolatorului trebuie conectat între piesele sub tensiune și șasiul electric. Apoi, rezistența de izolație se măsoară prin aplicarea unei tensiuni c.c. de cel puțin jumătate din tensiunea de funcționare a magistralei de înaltă tensiune.

Dacă sistemul are mai multe intervale de tensiune (de exemplu, din cauza transformatorului de amplificare) în circuitul conectat galvanic și unele dintre componente nu pot rezista la tensiunea de funcționare a întregului circuit, rezistența de izolație între acele componente și șasiul electric poate fi măsurată separat prin aplicarea a cel puțin jumătate din propria tensiune de funcționare cu respectivele componente deconectate.

2.2. Metodă de măsurare utilizând sistemul SRSE propriu al vehiculului ca sursă de tensiune c.c.

2.2.1. Condiții de încercare a vehiculului

Magistrala de înaltă tensiune este încărcată cu energie electrică de către sistemul SRSE și/sau sistemul de conversie a energiei propriu vehiculului, iar nivelul tensiunii sistemului SRSE și/sau al sistemului de conversie a energiei pe toată durata încercării trebuie să fie cel puțin tensiunea de funcționare nominală specificată de producătorul vehiculului.

2.2.2. Instrument de măsurare

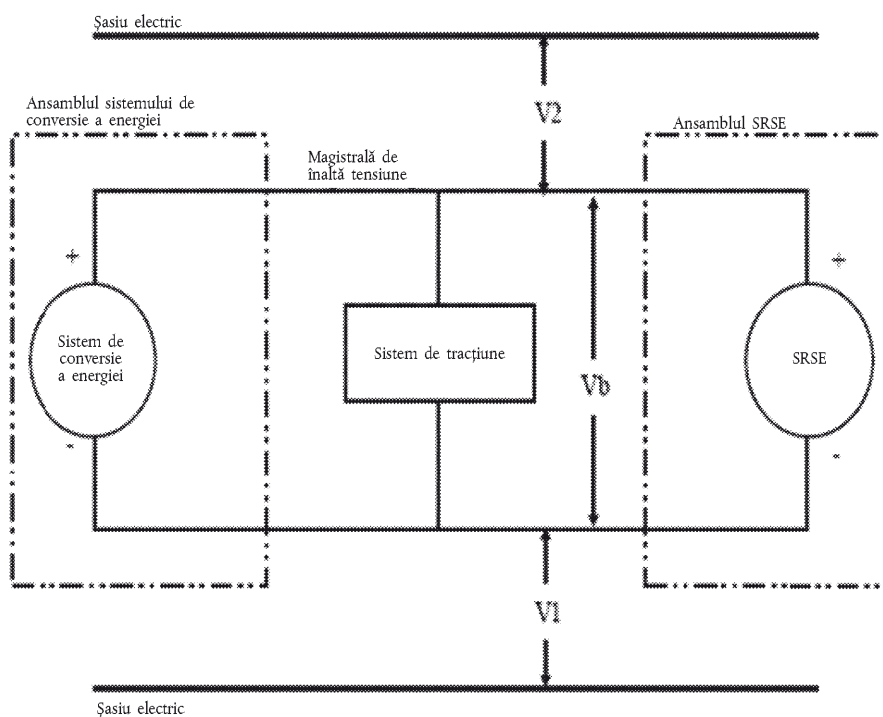
Voltmetrul utilizat în această încercare măsoară valorile c.c. și trebuie să aibă o rezistență internă de cel puțin 10 M Ω .

2.2.3. Metodă de măsurare

2.2.3.1. Prima etapă

Tensiunea se măsoară așa cum se arată în Figura 1 și se înregistrează tensiunea magistralei de înaltă tensiune (V_b). V_b este egală cu sau mai mare decât tensiunea de funcționare nominală a sistemului SRSE și/sau a sistemului de conversie a energiei specificată de producătorul vehiculului.

Figura 1

Măsurarea valorilor V_b , V_1 , V_2

2.2.3.2. A doua etapă

Măsurăți și înregistrați tensiunea (V_1) între partea negativă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric (a se vedea Figura 1).

2.2.3.3. A trei etapă

Măsurăți și înregistrați tensiunea (V_2) între partea pozitivă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric (a se vedea Figura 1).

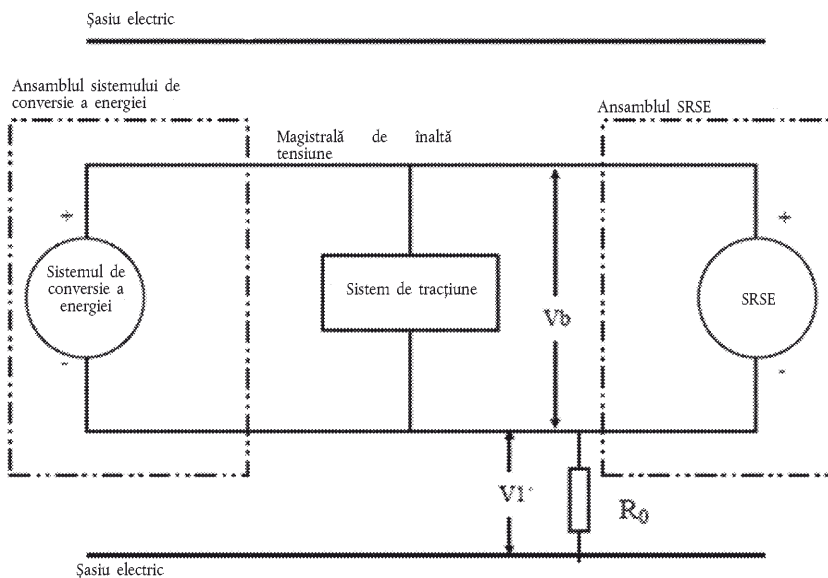
2.2.3.4. A patra etapă

Dacă V_1 este mai mare decât sau egală cu V_2 , introduceți o rezistență cunoscută standard (R_o) între partea negativă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric. Cu R_o instalată, măsurăți tensiunea (V_1') între partea negativă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric (a se vedea Figura 2).

Calculați izolația electrică (R_i) pe baza formulei următoare:

$$R_i = R_o \cdot (V_b / V_1' - V_b / V_1) \text{ sau } R_i = R_o \cdot V_b \cdot (1 / V_1' - 1 / V_1)$$

Figura 2

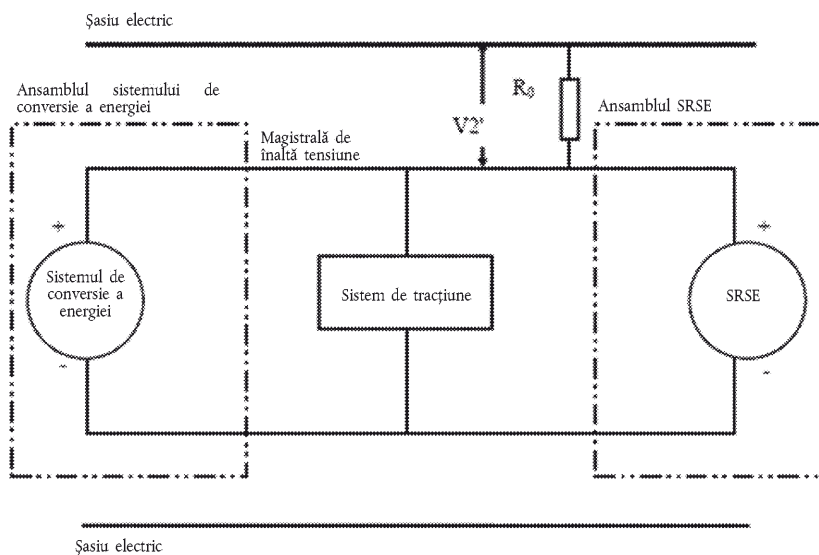
Măsurarea valorii $V1'$

Dacă V_2 este mai mare decât V_1 , introduceți o rezistență cunoscută standard (R_0) între partea pozitivă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric. Cu R_0 instalată, măsurați tensiunea (V_2') între partea pozitivă a magistralei de înaltă tensiune și șasiul electric (a se vedea Figura 3). Calculați izolația electrică pe baza formulei afișate. Împărțiți această valoare a izolației electrice (în Ω) la tensiunea de funcționare nominală a magistralei de înaltă tensiune (în volți).

Calculați izolația electrică (R_i) pe baza formulei următoare:

$$R_i = R_0 \cdot (V_b / V_2' - V_b / V_2) \text{ sau } R_i = R_0 \cdot V_b \cdot (1/V_2' - 1/V_2)$$

Figura 3

Măsurarea valorii $V2'$

2.2.3.5. A cincea etapă

Valoarea izolației electrice R_i (în Ω) împărțită la tensiunea de funcționare a magistralei de înaltă tensiune (în volți) determină rezistența de izolație (în Ω/V).

Nota 1: Rezistența cunoscută standard R_0 (în Ω) trebuie să fie valoarea rezistenței de izolație minime necesare (în Ω/V) înmulțită cu tensiunea de funcționare a vehiculului plus/minus 20 % (în volți). Nu este necesar ca R_0 să fie exact această valoare deoarece ecuațiile sunt valabile pentru orice R_0 ; cu toate acestea, o valoare R_0 în acest interval ar trebui să asigure o soluție adecvată pentru măsurătorile de tensiune.

ANEXA 5

METODĂ DE CONFIRMARE A FUNCȚIONĂRII SISTEMULUI INSTALAT LA BORD DE MONITORIZARE A REZISTENȚEI IZOLAȚIEI

Funcționarea sistemului instalat la bord de monitorizare a rezistenței izolației trebuie confirmată prin următoarea metodă:

Introduceți un rezistor care nu cauzează scăderea rezistenței de izolație dintre borna monitorizată și șasiul electric sub valoarea minimă necesară a rezistenței de izolație. Avertismentul trebuie să se activeze.

ANEXA 6

CARACTERISTICI ESENȚIALE ALE VEHICULELOR RUTIERE SAU SISTEMELOR

1. ASPECTE GENERALE

- 1.1. Marca (denumirea comercială a producătorului):
- 1.2. Tipul:
- 1.3. Categoria vehiculului:
- 1.4. Denumirea (denumirile) comercială(e), dacă este/sunt disponibilă(e):
- 1.5. Denumirea și adresa producătorului:
- 1.6. Dacă este cazul, denumirea și adresa reprezentantului producătorului:
- 1.7. Desenul și/sau fotografia vehiculului:

2. MOTOR ELECTRIC (MOTOR DE TRACȚIUNE)

- 2.1. Tipul (cu bobinaj, cu excitație):
- 2.2. Putere utilă maximă (kW):

3. BATERIE (DACĂ SRSE ESTE BATERIA)

- 3.1. Denumirea comercială și marca bateriei:
- 3.2. Indicarea tuturor tipurilor de celule electrochimice:
- 3.3. Tensiune nominală (V):
- 3.4. Numărul celulelor bateriei:
- 3.5. Raportul de combinare a gazului (în procente):
- 3.6. Tip (tipuri) de ventilație pentru modulul/pachetul de baterii:
- 3.7. Tipul sistemului de răcire (dacă există):
- 3.8. Capacitate (Ah):

4. PILĂ DE COMBUSTIE (DACĂ EXISTĂ)

- 4.1. Denumirea comercială și marca pilei de combustie:
- 4.2. Tipuri de pilă de combustie:
- 4.3. Tensiune nominală (V):
- 4.4. Număr de celule:
- 4.5. Tip de sistem de răcire (dacă există):
- 4.6. Putere maximă (kW):

5. SIGURANȚA ȘI/SAU ÎNTRERUPĂTOARELE DE CIRCUIT

- 5.1. Tip:
- 5.2. Diagramă indicând domeniul de funcționare:

6. FASCICOLUL DE CABLURI

6.1 Tip:

7. PROTECȚIE ÎMPOTRIVA ȘOCURILOR ELECTRICE

7.1. Descrierea conceptului de protecție:

8. DATE SUPLIMENTARE

8.1. Scurtă descriere a instalării componentelor circuitului electric sau desene/imagini care indică poziția de instalare a componentelor circuitului electric:

8.2. Diagramă schematică a tuturor funcțiilor electrice incluse în circuitul electric:

8.3. Tensiune de funcționare (V):

—

ANEXA 7

STABILIREA EMISIILOR DE HIDROGEN ÎN TIMPUL PROCEDURILOR DE ÎNCĂRCARE A BATERIEI DE TRACȚIUNE

1. INTRODUCERE

Prezenta anexă descrie procedura de stabilire a emisiilor de hidrogen în timpul procedurilor de încărcare a bateriei de tracțiune pentru toate vehiculele rutiere, în conformitate cu punctul 5.4 din prezentul regulament.

2. DESCRIEREA ÎNCERCĂRII

Încercarea privind emisiile de hidrogen (Figura 7.1) este efectuată pentru stabilirea emisiilor de hidrogen în timpul procedurilor de încărcare a bateriilor de tracțiune. Încercarea cuprinde următoarele etape:

- (a) pregătirea vehiculului,
- (b) descărcarea bateriei de tracțiune,
- (c) stabilirea emisiilor de hidrogen din timpul unei încărcări normale,
- (d) stabilirea emisiilor de hidrogen din timpul încărcării de urgență efectuate cu încărcătorul de bord.

3. VEHICULUL

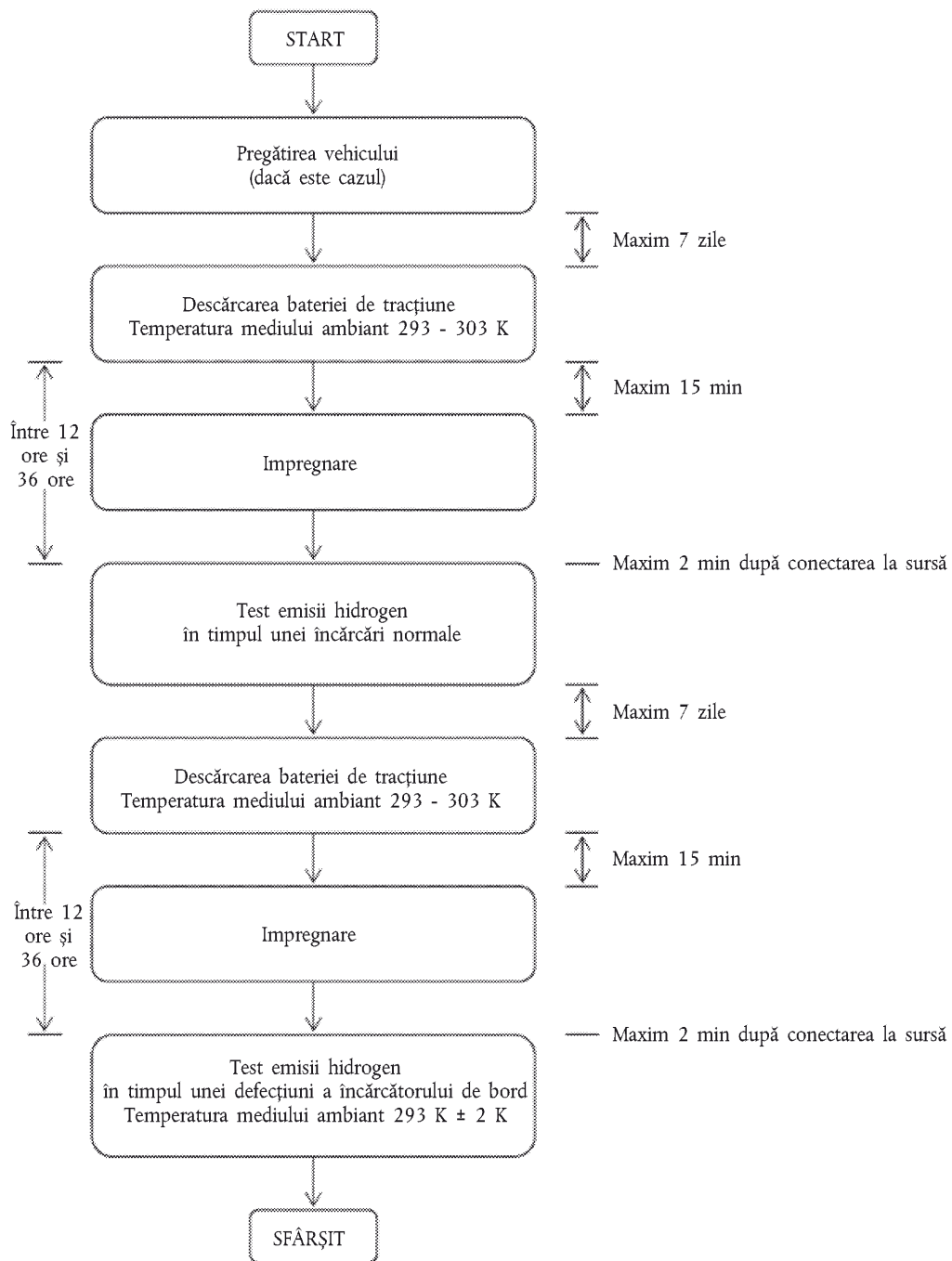
3.1. Vehiculul trebuie să fie într-o stare bună mecanică și trebuie să fi fost condus 300 km timp de șapte zile înainte de încărcare. Vehiculul trebuie să fie echipat cu bateria de tracțiune supusă încercării de emisii de hidrogen, în această perioadă de timp.

3.2. În cazul în care bateria este folosită la o temperatură mai mare decât temperatura mediului ambiant, operatorul trebuie să urmeze procedura producătorului pentru păstrarea temperaturii bateriei de tracțiune la un nivel normal de funcționare.

Reprezentantul producătorului trebuie să fie în măsură să certifice că sistemul de condiționare a temperaturii bateriei de tracțiune nu prezintă nicio avarie și niciun defect de capacitate.

Figura 7.1

Determinarea emisiilor de hidrogen în timpul procedurilor de încărcare a bateriei de tracțiune

4. ECHIPAMENTUL DE ÎNCERCARE PENTRU TESTUL EMISIILOR DE HIDROGEN

4.1. Dinamometrul cu șasiu

Dinamometrul cu șasiu trebuie să respecte cerințele seriei 05 de amendamente la Regulamentul nr. 83.

4.2. Incinta de măsurare a emisiilor de hidrogen

Incinta de măsurare a emisiilor de hidrogen trebuie să fie o cameră de măsurare etanșă care să poată conține un vehiculul supus încercării. Vehiculul trebuie să fie accesibil din toate părțile și spațiul trebuie să fie etanș în conformitate cu apendicele 1 la prezenta anexă. Suprafața interioară a incintei trebuie să fie impermeabilă și nereactivă la hidrogen. Sistemul de condiționare a temperaturii trebuie să fie capabil să controleze aerul intern al incintei pentru respectarea temperaturii precizate pentru încercare, cu o toleranță medie ± 2 K pe durata încercării.

Pentru adaptarea schimbărilor de volum datorită emisiilor de hidrogen din cameră, se poate folosi un echipament cu volum variabil sau un alt echipament de încercare. Incinta cu volum variabil se extinde și se contractă ca reacție la emisiile de hidrogen din cameră. Două mijloace potențiale de adaptare a schimbărilor volumului intern sunt panourile mobile sau un dispozitiv de umflare în interiorul cărora există pungi impermeabile, în cameră, care se dilată și se contractă ca reacție la schimbările de presiune interioare prin schimbarea aerului din afara incintei. Orice plan de adaptare a volumului trebuie să mențină integritatea incintei, astfel cum este precizat în apendicele 1 la prezenta anexă.

Orice metode de adaptare a volumului trebuie să limiteze diferența dintre presiunea internă a incintei și presiunea barometrică la o valoare maximă de ± 5 hPa.

Incinta trebuie să fie capabilă să se blocheze la un volum maxim. O cameră cu volum variabil trebuie să se poată adapta la o schimbare de la „volumul nominal” (vezi Anexa 7, apendicele 1, punctul 2.1.1), luând în considerare emisiile de hidrogen din timpul testului.

4.3. Sisteme analitice

4.3.1. Analizor de hidrogen

4.3.1.1. Atmosfera din cameră este monitorizată folosind un analizor de hidrogen (de tip detector electrochimic) sau un cromatograf cu detectarea de conductivitate termică. Eșantionul de gaz trebuie prelevat în centrul unei părți laterale sau pe plafonul camerei și orice scurgeri trebuie reintroduse în cameră, de preferință către un punct imediat în aval de ventilatorul de amestecare.

4.3.1.2. Analizorul de hidrogen trebuie să aibă un timp de răspuns de 90 la sută din valoarea finală de citire în mai puțin de 10 secunde. Analizorul trebuie să aibă o stabilitate mai mare de 2 la sută din mărimea completă la zero și de 80 la sută ± 20 la sută din nivelul maxim al scalei, de-a lungul unei perioade de 15 minute pentru toate domeniile de funcționare.

4.3.1.3. Repetabilitatea analizorului, exprimată sub formă de abatere tip, trebuie să fie mai mare de 1 la sută din valoarea totală, la zero și 80 la sută ± 20 la sută din valoarea totală a nivelelor folosite.

4.3.1.4. Domeniile de funcționare a analizorului trebuie alese pentru a obține cea mai bună rezoluție pe ansamblul procedurilor de măsurare, etalonare și control al scurgerilor.

4.3.2. Sistem de înregistrare asociat analizorului de hidrogen

Analizorul de hidrogen trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv care permite înregistrarea semnalelor electrice de ieșire, la o frecvență de cel puțin o dată pe minut. Sistemul de înregistrare trebuie să aibă caracteristici de funcționare cel puțin echivalente cu semnalul înregistrat și trebuie să ofere o înregistrare permanentă a rezultatelor. Înregistrarea trebuie să indice clar începutul și sfârșitul unei încercări de încărcare normale și operațiunea de încărcare de urgență.

4.4. Înregistrarea temperaturilor

4.4.1. Temperatura din cameră este înregistrată în două puncte de către senzorii de temperatură, care sunt conectați pentru a indica o valoare medie. Punctele de măsurare sunt plasate pe o lungime de aproximativ 0,1 m în cameră, într-o linie centrală verticală a fiecărui perete lateral, la o înălțime de $0,9 \pm 0,2$ m.

4.4.2. Temperaturile modulelor de baterii sunt înregistrate cu ajutorul senzorilor.

- 4.4.3. Pe toată durata măsurătorilor emisiilor de hidrogen, temperaturile trebuie să fie înregistrate la o frecvență de cel puțin o dată pe minut.
- 4.4.4. Precizia sistemului de înregistrare a temperaturii trebuie să fie între $\pm 1,0$ K și temperatura trebuie să poată fi citită cu o precizie de $\pm 0,1$ K.
- 4.4.5. Sistemul de înregistrare sau prelucrare a datelor trebuie să permită o precizie de înregistrare a timpului de ± 15 secunde.
- 4.5. Înregistrarea presiunii
- 4.5.1. Diferența Δp dintre presiunea barometrică între zona de încercare și presiunea internă a camerei trebuie să fie înregistrate, pe toată durata măsurătorilor emisiilor de hidrogen, la o frecvență de cel puțin o dată pe minut.
- 4.5.2. Precizia sistemului de înregistrare a presiunii trebuie să fie între ± 2 hPa și presiunea trebuie să fie citită cu o precizie de $\pm 0,2$ hPa.
- 4.5.3. Sistemul de înregistrare sau prelucrare a datelor trebuie să permită o precizie de înregistrare a timpului de ± 15 secunde.
- 4.6. Înregistrarea tensiunii și intensității curentului
- 4.6.1. Tensiunea încărcătorului de bord și intensitatea curentului (bateriei) trebuie înregistrată, pe toată durata măsurătorilor emisiilor de hidrogen, la o frecvență de cel puțin o dată pe minut.
- 4.6.2. Precizia sistemului de înregistrare a tensiunii trebuie să fie între ± 1 V și tensiunea trebuie să ofere o precizie de citire de $\pm 0,1$ V.
- 4.6.3. Precizia sistemului de înregistrare a intensității curentului trebuie să fie între $\pm 0,5$ A și intensitatea curentului trebuie să ofere o precizie de citire de $\pm 0,05$ A.
- 4.6.4. Sistemul de înregistrare sau procesare a datelor trebuie să fie să permită o precizie de înregistrare a timpului de ± 15 secunde.
- 4.7. Ventilatoare
- Camera trebuie echipată cu unul sau mai multe ventilatoare sau suflante cu un debit posibil de 0,1 până la 0,5 m³/secundă pentru a amesteca bine aerul din încălț. Este posibil să se atingă o temperatură constantă și o concentrație omogenă a hidrogenului din cameră în timpul măsurătorilor. Vehiculul din cameră nu trebuie supus direct la un curent de aer al ventilatoarelor sau suflantelor.
- 4.8. Gaze
- 4.8.1. Următoarele gaze pure trebuie să fie disponibile pentru etalonare și funcționare:
- (a) aer sintetic purificat (puritate < 1 ppm C1 echivalent; < 1 ppm CO; < 400 ppm CO₂; $< 0,1$ ppm NO); concentrație de oxigen între 18 și 21 la sută în volume,
- (b) hidrogen (H₂), 99,5 la sută puritate minimă.
- 4.8.2. Gazele utilizate pentru etalonare și măsurare trebuie să fie compuse din amestecuri de hidrogen (H₂) și aer sintetic purificat. Concentrațiile reale ale gazului de etalonare trebuie să fie între ± 2 la sută din valorile nominale. Precizia gazelor diluate obținute prin utilizarea unui separator de gaz trebuie să fie între ± 2 la sută din valoarea nominală. Concentrația specificată în apendicele 1 poate fi obținută de asemenea de un separator de gaz folosind aer sintetic ca și gazul de diluare.
5. PROCEDURA DE TESTARE
- Testul constă din următorii cinci pași:
- (a) pregătirea vehiculului;
- (b) descărcarea bateriei de tracțiune;
- (c) determinarea emisiilor de hidrogen în timpul unei încărcări normale;
- (d) descărcarea bateriei de tracțiune;
- (e) determinarea emisiilor de hidrogen în timpul unei încărcări de urgență efectuate cu un încărcător de bord.
- În cazul în care vehiculul trebuie deplasat între două etape, acesta trebuie împins până la zona de încercare.

5.1. Pregătirea vehiculului

Uzura bateriei de tracțiune trebuie verificată, demonstrând că vehiculul a efectuat cel puțin 300 km timp de șapte zile înainte de test. În această perioadă, vehiculul trebuie echipat cu bateria de tracțiune supusă încercării la emisiile de hidrogen. În cazul în care acest lucru nu poate fi demonstrat atunci următoarea procedură va fi aplicată.

5.1.1. Descărcările și încărcările inițiale ale bateriei

Procedura începe cu descărcarea bateriei de tracțiune a vehiculului în timpul deplasării la locul de verificare sau pe un dinamometru cu șasiu la o viteză constantă de $70\% \pm 5\%$ din viteza maximă a vehiculului timp de 30 minute.

Descărcarea este oprită:

- (a) atunci când vehiculul nu mai poate funcționa la 65 la sută la o viteză maximă de treizeci de minute; sau
- (b) atunci când o indicare de oprire a vehiculului este semnalată conducătorului prin aparatura de bord standard; sau
- (c) după parcurgerea distanței de 100 km.

5.1.2. Încărcarea inițială a bateriei

Încărcarea este efectuată:

- (a) cu un încărcător de bord;
- (b) la o temperatură a mediului ambiant între 293 K și 303 K.

Procedura exclude toate tipurile de încărcători externi.

Finalizarea criteriului de încărcare a bateriei de tracțiune corespunde unei opriri automate oferite de încărcătorul de bord.

Această procedură include toate tipurile de încărcători speciali care pot fi acționați automat sau manual, cum ar fi de exemplu, încărcăturile de egalizare sau încărcăturile de serviciu.

5.1.3. Procedura de la punctele 5.1.1-5.1.2 se repetă de două ori.

5.2. Descărcarea bateriei

Bateria de tracțiune este descărcată în timpul deplasării pe banda de verificare sau pe dinamometrul cu șasiu la o viteză constantă de 70 la sută ± 5 la sută din viteza maximă a vehiculului, timp de treizeci de minute.

Oprirea descărcării apare:

- (a) atunci când o indicație pentru oprirea vehiculului este transmisă conducătorului auto prin aparatura standard de bord; sau
- (b) atunci când viteza maximă a vehiculului este mai mică de 20 km/h.

5.3. Stabilizarea

În cincisprezece minute de la finalizarea operațiunii de descărcare a bateriei specificată la 5.2., vehiculul este parcat în zona de stabilizare. Vehiculul este parcat pentru minim 12 ore și maxim 36 de ore, între finalul descărcării bateriei și pornirea testului emisiei de gaze în timpul unei încărcări normale. Pe parcursul acestei perioade, vehiculul trebuie să se afle la temperatura de $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$.

5.4. Verificarea emisiilor de hidrogen în timpul încărcării normale

5.4.1. Înainte de finalizarea perioadei de stabilizare, camera de măsurare trebuie purificată pentru câteva minute până ce un mediu stabil este obținut. Ventilatorul sau ventilatoarele de amestecare ale incintei trebuie, de asemenea, pornite în acest moment.

5.4.2. Analizorul de hidrogen trebuie adus la zero și pornit imediat înainte de test.

5.4.3. La sfârșitul scufundării, vehiculul de încercare, cu motorul oprit și cu geamurile și portbagajul deschise trebuie deplasat în camera de măsurare.

- 5.4.4. Vehiculul trebuie conectat la sursă. Bateria trebuie încărcată prin procedura normală de încărcare după cum este specificat la punctul 5.4.7 de mai jos.
- 5.4.5. Ușile incintei sunt închise și etanșe la gaze în două minute de la blocarea electrică a etapei de încărcare normală.
- 5.4.6. Pornirea unei încărcări normale pentru o perioadă de verificare a emisiilor de hidrogen începe cu etanșarea camerei. Concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică sunt măsurate pentru a indica valorile inițiale C_{H_2} , T_i și P_i pentru verificarea de încărcare normală.

Aceste date sunt folosite la calcularea emisiilor de hidrogen (punctul 6). Temperatura mediului ambiant al camerei T trebuie nu trebuie să fie mai mică de 291 K și mai mare de 295 K în timpul perioadei de încărcare normală.

- 5.4.7. Procedura de încărcare normală

Încărcarea normală este efectuată cu ajutorul încărcătorului de bord și constă în următorii pași:

- (a) încărcarea la putere constantă în timpul t_1 ;
- (b) supraîncărcare la curent constant în timpul t_2 . Intensitatea supraîncărcării este specificată de producător și corespunde celei utilizate în timpul încărcării de egalizare.

Sfârșitul criteriului de încărcare a bateriei de tracțiune corespunde unei opriri automate oferite de încărcătorul de bord la un timp de încărcare de $t_1 + t_2$. Acest timp de încărcare va fi limitat la $t_1 + 5$ ore, chiar dacă o indicație clară este oferită conducătorului de o instrumentație standard că bateria nu este complet încărcată.

- 5.4.8. Analizorul de hidrogen trebuie dat la zero și pornit imediat înainte de sfârșitul încercării.
- 5.4.9. Sfârșitul perioadei de prelevare a eșantioanelor de emisii este $t_1 + t_2$ or $t_1 + 5$ ore de la începutul preluării eșantioanelor inițiale, după cum este specificat în punctul 5.4.6. Timpii diferiți sunt înregistrați. Concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică sunt măsurate pentru a indica valorile finale C_{H_2f} , T_f și P_f pentru încercarea de încărcare normală, utilizată pentru calculele de la punctul 6.
- 5.5. Verificarea emisiilor de hidrogen cu încărcătorul de bord defect
- 5.5.1. În timp de maxim șapte zile după finalizarea încercării anterioare, procedura începe cu descărcarea bateriei de tracțiune a vehiculului în conformitate cu punctul 5.2.
- 5.5.2. Pașii procedurii de la punctul 5.3 trebuie repetați.
- 5.5.3. Înainte de finalizarea perioadei de stabilizare, camera de măsurare trebuie purificată pentru câteva minute până ce un mediu stabil de hidrogen este obținut. Ventilatorul sau ventilatoarele de amestecare ale incintei trebuie, de asemenea, pornite în acest moment.
- 5.5.4. Analizorul de hidrogen trebuie adus la zero și apoi pornit imediat înainte de încercare.
- 5.5.5. La finalizarea impregnării, vehiculul supus încercării, cu motorul oprit și geamurile vehiculului și portbagajul deschise trebuie transferat în camera de măsurare.
- 5.5.6. Vehiculul trebuie conectat la sursă. Bateria este încărcată conform procedurii de încărcare în caz de urgență după cum este specificat la punctul 5.5.9 de mai jos.
- 5.5.7. Ușile incintei sunt închise și etanșe în 2 minute de la blocajul electric în cadrul etapei de încărcare de urgență.
- 5.5.8. Începutul unei încărcări de urgență pentru perioada de verificare a emisiilor de hidrogen începe cu etanșarea camerei. Concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică sunt măsurate pentru a indica valorile inițiale C_{H_2} , T_i și P_i pentru testul de încărcare de urgență.

Aceste cifre sunt folosite în calcularea emisiei de hidrogen (punctul 6). Temperatura ambiantă a incintei, T , nu trebuie să fie mai mică decât 291 K și mai mare decât 295 K în timpul perioadei de încărcare de urgență.

5.5.9. Procedură de încărcare de urgență

Încărcarea de urgență este efectuată cu ajutorul încărcătorului de bord și constă în următoarele etape:

- (a) încărcare la putere constantă în timpul t'_1 ;
- (b) încărcare la curent maxim timp de 30 minute. În timpul acestei faze, încărcătorul de bord este blocat la curentul maxim.

5.5.10. Analizorul de hidrogen trebuie să fie la zero și pornit imediat înainte de finalizarea acestei verificări.

5.5.11. Sfârșitul acestei perioade corespunde timpului $t'_1 + 30$ minute de la începerea calibrării inițiale, după cum este specificat la punctul 5.5.8. Timpii – mașină sunt înregistrați. Concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică sunt măsurate pentru o înregistra valorile finale C_{H2f} , T_f și P_f în vederea încercării la încărcarea de urgență, folosită pentru calcularea de la punctul 6.

6. PROCEDURA DE CALCUL

Verificările emisiilor de hidrogen descrise la punctul 5 permit calcularea emisiilor de hidrogen pentru încărcarea normală și pentru situația defecțiunilor la încărcarea de urgență. Emisiile de hidrogen pentru fiecare din aceste faze sunt calculate folosind concentrațiile de hidrogen inițiale și finale, temperaturile și presiunile din cameră, incluzând volumul net al camerei.

Formula de mai jos este utilizată:

$$M_{H2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{out}}{V}\right) \times C_{H2f} \times P_f}{T_f} - \frac{C_{H2i} \times P_i}{T_i} \right)$$

unde:

M_{H2} = masa hidrogen, în grame;

C_{H2} = concentrația de hidrogen măsurată în spațiu, în volum ppm;

V = volum net spațiu în metri cubi (m^3) corectat pentru volumul vehiculului, cu portbagajul și geamurile deschise. În cazul în care volumul vehiculului nu este determinat, se scade un volum de $1,42 m^3$;

V_{out} = volum de compensație în m^3 , la temperatura și presiunea de verificare;

T = temperatura ambiantă din cameră, în K;

P = presiunea absolută din incintă, în kPa;

k = 2,42,

unde: i este valoarea inițială;

f este valoarea finală.

6.1. Rezultatele încercării

Emisiile maselor de hidrogen pentru vehicule sunt:

MN = emisie masă hidrogen pentru verificare la încărcare normală, în grame

MD = emisie masă hidrogen pentru verificare la încărcarea de urgență, în grame

Apendicele 1

ETALONAREA ECHIPAMENTULUI PENTRU ÎNCERCAREA EMISIILOR DE HIDROGEN

1. FRECVENȚĂ ȘI METODE DE ETALONARE

Fiecare echipament trebuie să fie etalonat înaintea primei utilizări și apoi etalonat ori de câte ori este necesar și, în orice caz, în luna anterioară încercării pentru omologarea de tip. Metodele de etalonare care trebuie utilizate sunt descrise în prezentul apendice.

2. ETALONAREA CAMEREI

2.1. Determinarea inițială a volumului intern al camerei

- 2.1.1. Înainte de prima folosire, volumul intern al camerei trebuie determinat după cum urmează. Se măsoară cu atenție dimensiunile interne ale camerei, ținând seama de orice neregularități, cum ar fi suporturile de fixare. Pe baza acestor măsurători, se determină volumul intern al camerei.

Incinta trebuie etanșată la un volum fix, menținând incinta la temperatura ambiantă, și anume 293 K. Volumul nominal trebuie să fie repetabil, cu o marjă de eroare de $\pm 0,5$ procente din volumul raportat.

- 2.1.2. Volumul intern net este determinat prin scăderea a $1,42 \text{ m}^3$ din volumul intern al camerei. Ca alternativă, volumul vehiculului de încercare, cu portbagajul și ferestrele deschise, poate fi folosit în locul celor $1,42 \text{ m}^3$.

- 2.1.3. Camera trebuie verificată astfel cum este indicat la punctul 2.3. Dacă masa de hidrogen nu corespunde masei introduse, cu o eroare de ± 2 procente, atunci este necesară remediarea deficiențelor.

2.2. Determinarea emisiilor reziduale din cameră

Prin această operație se determină dacă în cameră se află materiale care emit cantități semnificative de hidrogen. Verificarea trebuie efectuată la punerea în funcțiune a camerei, precum și după orice operație din cameră care ar putea afecta emisiile reziduale, cu o frecvență de cel puțin o dată pe an.

- 2.2.1. Incinta cu volum variabil poate fi utilizată în configurația cu volum etanș sau neetanș, astfel cum este precizat la punctul 2.1.1. De-a lungul perioadei de patru ore menționate mai jos, temperatura ambiantă trebuie menținută la $293 \text{ K} \pm 2 \text{ K}$.

- 2.2.2. Incinta poate fi etanșezată, iar ventilatorul de amestecare poate funcționa pe o perioadă de timp de până la 12 ore înainte de începerea perioadei de patru ore destinată prelevării eșantioanelor de emisii reziduale.

- 2.2.3. Se etalonează analizorul (dacă este necesar), se aduce la zero și se reetalonează.

- 2.2.4. Incinta trebuie purificată până se obține o citire stabilă a nivelului de hidrogen, iar ventilatorul de amestecare se pune în funcțiune dacă acest lucru nu s-a efectuat deja.

- 2.2.5. Camera este etanșată și concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică a mediului sunt măsurate. Acestea sunt valorile inițiale C_{H_2} , T_i și P_i folosite la calcularea condițiilor reziduale din cameră.

- 2.2.6. Incinta rămâne neschimbată, cu ventilatorul de amestecare pornit, pentru o perioadă de patru ore.

- 2.2.7. La sfârșitul acestei perioade același analizor este folosit pentru măsurarea concentrației de hidrogen din cameră. Temperatura și presiunea barometrică sunt, de asemenea, măsurate. Aceste reprezintă valorile finale C_{H_2} , T_f și P_f .

- 2.2.8. Schimbarea masei hidrogenului din cameră se calculează în timpul verificării în conformitate cu punctul 2.4 și nu trebuie să depășească $0,5 \text{ g}$.

2.3. Etalonarea camerei și test de reținere a hidrogenului

Testul de etalonare și de reținere de hidrogen din cameră permite verificarea valorii calculate din volum (punctul 2.1) și de asemenea măsoară orice rată de scurgere. Rata de scurgere a camerei trebuie determinată în momentul punerii sale în funcțiune, după orice lucrare efectuată în cameră care ar putea afecta integritatea spațiului și cel puțin o lună. Dacă se efectuează șase probe de reținere lunare consecutive fără să fie necesară nicio acțiune rectificativă, se va putea determina rata de scurgere a camerei în fiecare trimestru, fără să fie necesară nicio rectificare.

- 2.3.1. Se purifică incinta până la obținerea unei concentrații stabile de hidrogen. Se pune în funcțiune ventilatorul de amestecare, dacă acest lucru nu s-a efectuat deja. Se aduce analizorul de hidrogen la zero, se etalonează analizorul dacă este necesar.
- 2.3.2. Incinta trebuie izolată la poziția nominală a volumului.
- 2.3.3. Sistemul de control al temperaturii ambiante este pornit (dacă nu este deja) și reglat la o temperatură inițială de 293 K.
- 2.3.4. Atunci când temperatura incintei se stabilizează la $293\text{ K} \pm 2\text{ K}$, se închide incinta în mod etanș și se măsoară concentrația reziduală, temperatura și presiunea barometrică. Aceste reprezintă valorile inițiale $C_{\text{H}_2\text{i}}$, T_{i} și P_{i} folosite pentru etalonarea incintei.
- 2.3.5. Incinta trebuie deblocată de la volumul nominal.
- 2.3.6. O cantitate de aproximativ 100 grame de hidrogen este introdusă în spațiu. Această masă de hidrogen trebuie măsurată la o precizie de ± 2 la sută din valoarea măsurată.
- 2.3.7. Se lasă atmosfera camerei să se amestece timp de cinci minute și apoi se măsoară concentrația de hidrogen, temperatura și presiunea barometrică. Aceste sunt valorile finale $C_{\text{H}_2\text{f}}$, T_{f} și P_{f} pentru calibrarea camerei și de asemenea valorile inițiale $C_{\text{H}_2\text{i}}$, T_{i} și P_{i} pentru testul de retenție.
- 2.3.8. Pornind de la valorile măsurate la punctele 2.3.4 și 2.3.7 și formulei din punctul 2.4, se calculează masa hidrogenului din cameră. Această valoare trebuie să fie între ± 2 la sută din masa hidrogenului măsurată la punctul 2.3.6.
- 2.3.9. Conținutul camerei trebuie lăsat să se amestece pentru cel puțin 10 ore. La sfârșitul perioadei, sunt măsurate și înregistrate concentrația de hidrogen finală, temperatura și presiunea barometrică. Acestea reprezintă valorile finale $C_{\text{H}_2\text{f}}$, T_{f} și P_{f} pentru testul de retenție de hidrogen.
- 2.3.10. Folosind formula de la punctul 2.4, masa de hidrogen este calculată de la valorile indicate în punctele 2.3.7 și 2.3.9 această masă ar putea să nu difere cu mai mult de 5 la sută de masa de hidrogen indicată în punctul 2.3.8.

2.4. Procedura de calcul

Calculul valorii nete a variației masei hidrogenului în interiorul camerei este folosită pentru determinarea ratei reziduale de hidrocarburi și a ratei de scurgere. Valorile inițiale și finale ale concentrației de hidrogen, temperaturii și presiunii barometrice se utilizează în formula următoare pentru calcularea variației masei.

$$M_{\text{H}_2} = k \times V \times 10^{-4} \times \left(\frac{\left(1 + \frac{V_{\text{out}}}{V}\right) \times C_{\text{H}_2\text{f}} \times P_{\text{f}}}{T_{\text{f}}} - \frac{C_{\text{H}_2\text{i}} \times P_{\text{i}}}{T_{\text{i}}} \right)$$

unde:

M_{H_2} = masa hidrogen, în grame;

C_{H_2} = concentrația hidrogen măsurată în spațiu, în ppm volum;

V = volumul incintei în metri cubi (m^3) măsurat în punctul 2.1.1;

V_{out} = volum de compensare în m^3 , la temperatura și presiunea de verificare;

T = temperatura ambiantă din cameră, în K;

P = presiunea absolută din incintă, în kPa;

k = 2,42,

unde: i este valoarea inițială;

f este valoarea finală.

3. ETALONAREA ANALIZORULUI DE HIDROGEN

Analizorul trebuie etalonat folosind hidrogenul din aer și aer sintetic purificat. A se vedea punctul 4.8.2 din Anexa 7.

Fiecare din nivelurile utilizate normal sunt etalonate prin următoarea procedură.

- 3.1. Se stabilește curba de etalonare în cel puțin cinci puncte distanțate cât mai uniform posibil. Concentrația nominală a gazului de etalonare la cea mai mare concentrație trebuie să fie la cel puțin 80 la sută din întreaga scală.
- 3.2. Curba de etalonare se calculează prin metoda celor mai mici pătrate. În cazul în care gradul polinomului rezultat este mai mare de 3, numărul de puncte de etalonare trebuie să fie cel puțin cu gradul polinomului plus 2.
- 3.3. Curba de etalonare nu trebuie să aibă o deviație mai mare de 2 la sută față de valoarea nominală a fiecărui gaz de etalonare.
- 3.4. Utilizând coeficienții polinomului obținut la punctul 3.2 de mai sus, se stabilește un tabel cu valorile reale ale concentrației raportate la valorile indicate ale analizorului, cu intervale cel mult egale cu 1 la sută din întreaga scală. Acest tabel trebuie stabilit pentru fiecare scală a analizorului.

Acest tabel trebuie să conțină alte informații relevante precum:

- (a) data etalonării;
 - (b) valorile indicate de potențiomtru, la zero și etalonat (după caz);
 - (c) scala nominală;
 - (d) date de referință pentru fiecare gaz de etalonare utilizat;
 - (e) valoarea reală și valoarea indicată pentru fiecare gaz de etalonare utilizat, cu diferențele procentuale;
 - (f) presiunea de etalonare a analizorului.
- 3.5. Metode alternative (de exemplu computer, comutator de frecvențe controlat electronic) pot fi utilizate în cazul în care se demonstrează serviciului tehnic că aceste metode oferă o precizie echivalentă.
-

Apendicele 2

CARACTERISTICI ESENȚIALE ALE FAMILIEI VEHICULULUI

1. Parametri definitorii pentru familie referitori la emisia de hidrogen

Familia poate fi definită de parametri de bază proiectați care trebuie să fie comuni vehiculelor din familie. În unele cazuri poate exista o influență reciprocă între parametri. Aceste efecte trebuie luate în considerare pentru a se asigura ca doar vehiculele cu caracteristici similare ale emisiei de hidrogen sunt incluse în familie.

2. În acest scop, acele tipuri de vehicule ai căror parametri descriși mai sus sunt identici sunt considerate ca având aceleași emisii de hidrogen.

Bateria de tracțiune:

- (a) denumirea comercială sau marca bateriei;
- (b) indicații ale tuturor tipurilor de cuplaje electrochimice folosite;
- (c) numărul celulelor bateriei;
- (d) numărul modulelor de baterie;
- (e) tensiunea nominală a bateriei (V);
- (f) energia bateriei (kWh);
- (g) raportul de combinare gaz (în procente);
- (h) tip(uri) de ventilație pentru modulul(modulele) bateriei sau pachetului;
- (i) tip de sistem răcire (dacă există).

Încărcător de bord:

- (a) marca și tipul diferitelor piese ale încărcătorului;
 - (b) putere nominală ieșire (kW);
 - (c) tensiune maximă de încărcare (V);
 - (d) intensitate maximă de încărcare (A);
 - (e) marca și tipul unității de control (dacă există);
 - (f) diagrama de operare, comenzi și siguranță;
 - (g) caracteristici ale perioadelor de încărcare.
-

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnaleză apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO